

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		جمهوری اسلامی ایران
کتاب: مناجات الطاریف و مناجات العابدین		
مؤلف: سید محمد عسکری حسینی		شماره ثبت کتاب
مترجم		۲۱۰۰۰۱
شماره قفسه: ۱۸۸۳۶		

۱۳۶۹
۱۳۸۱
۹۵

۱۲۷۶

۱۳۶۷
۱۳۷۳
۹۱

۱۳۶۸
۱۳۸۱
۷۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	خطی
۱۸۸۳۶	

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: معراج العارفین و معراج العابدین

مؤلف: سید محمد حسن عسکری حسینی

مترجم: _____

شماره قفسه: ۱۸۸۳۶

شماره ثبت کتاب: ۲۱۰۰۰۱

جمهوری اسلامی ایران

۱۳۶۶
۱۳۸۱
۹۵

۱۲۶۶

۱۳۶۶
۱۳۷۶
۹۱

۱۳۶۸
۱۳۸۱
۷۷

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۱۸۸۳۶

[illegible]

۱۸۸۳۶

۲۱۰۰۰۱

سید ابوالقاسم
ابن سید تقی دار و باغبان
نقش از خاندان

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي خلقنا وودد وكنّا على عباده ونظّر لنا الواسع المكنون
وسلكه وادّخّر لنا الأبواب المغيرة والمفكر في ديوينه ويسوره وقفاها
العاجزين وسراج العالدين بأمره وأتوا لك وجعلنا من أمجد أمجد
وتمام اليقين الذي وقع في غايته لولا أنما خلقت الألفاظ وتواضع لكرامته
ما في القل من في التواضع الذي وسبيله وعدنا أنما على غنى الخلق
تقاعنه أنما من أنما في الخلق من الله الذي بوالأتم وقع الكمال
ولدع التبتان ووجودهم تحول البركات وبطل الحسان الذين كفى في وجودهم
وشوت ضلهم نزل سورة على أنباء فلا استكملوا إلا العزة في القدي صوته
تواضعه متواضع بدم الامانة واتفاقا **الحمد لله** كبدته عالمها على
حسن ربحه عكر على الحس التما في غفائه عنها وحضرها مع اجدا دعا كيو
ود وجوده في نوع اخر صان وعكس د ايجادا طويف اذعان نوره سر شامت ومغنى
ذات عبود والطاف وعبادته حزب وود و فريده حزب والجلال وابنه منشا
ودهران كرم وفرا عظيمة واصلت الحق الاثر لا يجدون اى مبرور **والله**

[illegible]

خلاف در وقت رحلت و ایجاد و عدد ایشان و انباشان منوالست که انداخته
 عشر علی بن ابیطالب و بعد از او بنی امیام عز و بعد از امام حسین و بعد علی بن
 الحسین و بنی العباس و بعد محمد بن علی با فرعون و بعد جعفر بن محمد الصادق الایمن
 و بعد موسی بن جعفر کاکم الحکیم و بعد علی بن موسی الرضا الکریم و بعد محمد بن علی
 الجواد النقی و بعد علی بن محمد النقی و بعد حسن بن علی الرضا و بعد مولای ما و صاحب
 امام محمد المهدی صلوات الله علیه و بعد بنی امیام بنی ابراهیم و در و ایاات عامه نیز متواتر
 که خلفاء رسول دوازده اند و از پی بر او اداست که هر یک بمورد و نداد امام زمان
 مرده بمردگی اصل یا هست و انچه نیست که امامت از اصول و ظاهرست که باید
 تابقاء و بنا امام موجود باشد هر چند از دور و غایب باشد که در دفع او عابدین
 میشود و هر چند غایب باشد و از پی بر او اداست که امام باید معصوم از
 کافران باشد و معصوم باشد و اعتقاد باینها از اصول مذکورست و منکرین خارج از
 مذمت و با فتنه بخند و در محبت و باید داشت که علی بن ابیطالب قبل از همه است
 و سلفه بلا فصل بخت و منکران خارج از مذمت و در صورت فتنه بخند و فتنه
باب چهارم در بیان معاد است و از اصول دین و اسلام است و کافیت و اثبات معاد حکم
 عقل و وجوب عود بر هر کاه معاد باشد ضایع است علی عاملین و قوت منکر و
 حقوق مظلومین و مساوی خواهند بود اثبات با انبیا بلکه اثباتها را از انبیا خوا
 بود زیرا که دنیا مبدل و احوال دارد و ایشان در دو دین و دین و دین بکند بخیران و دین
 در این دنیا و دین مثلاً و هموند و دینان و دین و دین و دین و دین و دین و دین و دین و دین
 باشد که ثلاثی بدی خویان و خوشی بدان شود از شک بالحق و دین و دین و دین و دین
 ظاهرست **باب پنجم** احکامات ایاات و شهادت انبیا کافیت و اثبات معاد است و بدانکه
 توحید و نبوت و معاد از اصول دین و اسلام است و هر که منکر اینها باشد با نورد
 در اینها داشته باشد کافیت و در جهنم عذاب است و منکر بخند معنی عام که مقابل علم

و اینها از اصول دین است

امامت

و امامت بمعنی امام که امامت مطلقاً باشد نیز از اصول دین است و منکر اینها کافیت
 که منکر اینها بمعنی خاص که مقابل خبر و اخبار است و امامت خاصه که امامت انفرادی است
 باشد از اصول دین مذمت اما زلت و کبر که منکر اینها باشد با نورد و در احوال است
 از و مره مؤمنین است و در دنیا هر چند احکام مسلمین را و جادیت از حرمت قتل و دین
 او و عدم غلبت او که منکر اینها است احکام کفار و با دشان جاری کرده و در عذاب است
مقدمه در بیان وجوب غلبه و جهاد است و در بیان ادب و شریعت و عبادت و دین
 شافعین و اهل شریعت و احکام خلوت و طهارت و کثرت احوال و در دخول مسجد و کثرت
 از احوال و اقامه و عدد نمازهای هر هفته و نافله و بیسته و احوال و نافله و مسائل جمعه و
 نمازات و در سائر طهارت و وضو و اذان و اقامت و عذاب غنائت و مشغول بیک
 مقدمه و پنج باب است **باب اول** در بیان وجوب غلبه و جهاد است و در بیان ادب و شریعت و عبادت و دین
 لازم است که معرفت احوال نماز بخیر باشد که در احوال است و از خواسته و او احوال
 امر مذکور چونکه در مقام نبوت نماز بخیر باشد که در احوال است و از خواسته و او احوال
 امتثال و اطاعت پروردگار خود که در این امر فرموده و واجب نموده و باید امتثال
 و اطاعت امر بموجود را بفرموده و بفرموده و بفرموده و بفرموده و بفرموده و بفرموده
 مرکب از اینها است و در شرائط که در اینها موقوف است باینها است و از هر دین
 و هر یک ایشان در عصر و در شایسته و در کثرت نماز دینا فرمودند باینها است
 قوی و عباد را بعد از خود امتثال و ادا دارند و در عین صغری ذریع بختل حجاب و
 الزمان بفرمودند محمد بن عثمان و خواست سخن بن بهبوط از ناحیه مقدمه بود
 آمد که جواب سبیل سخن دافرموده بودند و نوشته بودند و در ان موقع اما الحوائج
 الواقعه فی وجوهها المروءه حد بشان فافهم بحقی علیکم و انما الله بعضی سبیل که بعد
 حادث کرده و رجوع کند در جنبه اخبار و احوال احادیث ما که ایشان منکر است
 و من جهت خدا هم و بر معلوم است که نظر بجهت بالحقه و بانی باید در هر عصری از

مقدمه

وَالِدَيْكَ وَالْأُمَّلَى وَ
وَالِدَيْكَ وَالْأُمَّلَى وَ
أَخَوَاكَ بِحَبْلِكَ

در پنج فصله
در بیان شش
در بیان شش

فَعَلَى أَنْ تُبْقِيَ عَلَى حَيَاتِكَ وَالْأُمَّلَى وَ
يُحْيِيكَ وَأَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي وَنَامَ حَاجَتِي وَدَائِرَتِ
أَوْدَادِي وَتُعْطِيَانِي بِحَبْلِكَ بِحَبْلِكَ بِحَبْلِكَ
أَحْكَامُ شَاخِرِ زَوَالٍ وَأَحْكَامُ غَدَاةٍ وَنَوْمٍ وَأَحْكَامُ دُخُولِ مَجْدٍ
أَوَّلُهَا وَآخِرُهَا **فصل اول** در بیان شش و زوال و وقت نماز و وقت نماز
نظر و عمل و چگونگی آنکه مراد از زوال و وقت نماز و وقت نماز
و عمل و از زمان شدن شب و شام و بعد از وقت و از وقت و بعد از وقت
شدن شب و بعد از انقضاء و در وقت و از وقت و بعد از وقت و در وقت
صنعت که از وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت
بهار و دکت و دکت و دکت و دکت و دکت و دکت و دکت و دکت
مشترک مابین فریضه و غیره و باقی ماند و بفرموده خدا را نام
عمر و نظر بحال معنی که این مقدار و محقق فریضه و عمل چنانکه در اول وقت و بعد از
مختصر و طهارت و بدانکه اوقات نمازها بوسیله بدو قسم مقسم میگردد و وقت و وقت
و وقت و از زمان و وقت و وقت که نماز و از وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت
و مراد از وقت و از وقت که نماز و از وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت
نماز و از وقت و از وقت که نماز و از وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت
با وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت
از وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت
شود و وقت و از وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت
نماز و از وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت
و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت
بعد از فراغ نماز و بعد از وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت و وقت

نماز

ثَوَابُ نَاطِقٍ شَدِيدٍ سَرَّحٍ مَشْرِقٍ وَوَقْتُهَا زَوَالٌ وَطُلُوعُ أَفَاقِهَا وَبَدَأَ
بِهَا وَتَمَّتْ بِهَا وَبَدَأَ بِهَا وَتَمَّتْ بِهَا وَبَدَأَ بِهَا وَتَمَّتْ بِهَا وَبَدَأَ بِهَا وَتَمَّتْ بِهَا
شَاخِرِ مَسَاوِي وَوَسِيعِ شَاخِرِ شُجَرٍ وَوَقْتُهَا زَوَالٌ وَطُلُوعُ أَفَاقِهَا وَبَدَأَ
بِهَا وَتَمَّتْ بِهَا وَبَدَأَ بِهَا وَتَمَّتْ بِهَا وَبَدَأَ بِهَا وَتَمَّتْ بِهَا وَبَدَأَ بِهَا وَتَمَّتْ بِهَا
چهار ربع شام و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
نظر و از ساعت و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
جدی بوده باشد که نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
دو ساعت و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
بعد از دو ساعت و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
از زوال گذشته و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
طهارت و در مقدار و ساعت و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
که از مقدار و وقت و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
بهار و ربع شام و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
در وسط جدی بوده باشد و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
پیشتر و زمان و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
و در مثل شام و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
هشت و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
دو ساعت و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
عمرات و در آخر و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
نه دقیقه و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
شام و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
مقدار و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز
و در مثل و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز و بعد از آنکه نماز

وَأَجْعَلِي مَوْتَ بَيْتِهِمْ وَنَحْمًا وَنَحْمًا نَحْمًا بِرَبِّكَ كَلَّابُ بَرَدُ وَنَحْمًا
 که وضوء میگویم انشا لا اله الا الله و در وقت وضوء ابتدا از نهان سوی سر
 نموده تا محاذی قیوم واجب طول بشود و بعد از آن عرض آنرا که انکشاف اهام و در
 بران در کد کشود و در وقت شستن در بگو **اَللّهُمَّ بَيِّنْ وَجْهِي وَخَوِّفْ يَوْمَ كُنُوزِيهِ**
اَلْوَجْهَ وَلَا تُخَوِّفْ يَوْمَ بَيْتِي فِيهِ اَلْوَجْهَ وَخَوِّفْ يَوْمَ كُنُوزِيهِ و بعد از آن واجب
 و در وقت شستن و زیاد به مثل پشت پرست و است و از سر تا سر انگشتان بشوید و اینها
 از سر قی کن و در وقت شستن بگو **اَللّهُمَّ اَعْطِنِي كَلَامِي بِمَعْنِي وَتَخَلَّصْ فِي الْجَنَانِ**
 و پشاور و در وقت شستن یا بجز اینها یا با الفا نام اعمال مراد است و است و در وقت شستن
 خلوه در وقت شستن و در وقت شستن یا با الفا نام اعمال مراد است و است و در وقت شستن
 از سر تا سر انگشتان بشوید و در وقت شستن بگو **اَللّهُمَّ لَا تَقْطَعْ كَلَامِي بِمَعْنِي وَ**
لَا تَنْزِلْ وَرَاءَ ظَهْرِي وَلَا تَجْعَلْهَا مَقْصُولَةً لِي اِلَى عَمِّي وَاعُوذُ بِكَ مِنْ مَقْصُولَاتِ
الْاَشْرَافِ مقلحات بشرط آنکه افش باشد و بدان که شستن و شستن و شستن و شستن و شستن و شستن
 است و در وقت شستن و زیاد به مثل پشت پرست و است و از سر تا سر انگشتان بشوید و اینها
 ذراع نماید و در وقت شستن ذراع ابتدا کند پس بعد از ذراع از شستن و شستن و شستن و شستن
 بوی که در وقت شستن باشد مقدم سر را مسح کند و بعد از آن مسح مضمونه مسح است
 و در وقت مسح سر بگوید **اَللّهُمَّ عِشِّي وَخَوِّفْكَ وَتَخَلَّصْ لِي بِهَا وَتَخَلَّصْ لِي بِهَا**
 و مسح نماید و از سر انگشتان ابتدا کند تا کعب پاک مادی وسط خدمت سلم
 بر ظاهر و در وقت مسح پاها بگوید **اَللّهُمَّ بَيِّنْ قَدَمَيَّ عَلَى اَصْرَائِي يَوْمَ تَوَلَّى فِيهِ اَللّهُ**
وَالْمَقْلُ تَبَيَّنْ نِيَّتِي وَتَضَلَّكَ وَدَرَسْ نَوَاجِدَ وَنَبْتَ وَجُونَ اَوْضَوْهَ فَاَوْغِ كَرِهَ
 بگوید **اَللّهُمَّ بَيِّنْ نِيَّتِي وَتَضَلَّكَ وَدَرَسْ نَوَاجِدَ وَنَبْتَ وَجُونَ اَوْضَوْهَ فَاَوْغِ كَرِهَ**
اَللّهُمَّ بَيِّنْ نِيَّتِي وَتَضَلَّكَ وَدَرَسْ نَوَاجِدَ وَنَبْتَ وَجُونَ اَوْضَوْهَ فَاَوْغِ كَرِهَ
 مسلووات که بعد از ذراع از وضوء بخوان سوره قدر و بگو **اَللّهُمَّ اِنِّ اَشْكُكَ**

نام وضوء

نَمَامُ اَلْوَجْهَ وَنَمَامُ اَلْقَلْبَ وَنَمَامُ رُضْوَانِكَ وَنَمَامُ كِهْرَاءِ وَضُوهِ وَاجِبِي
 بکبری هر قطره فرشت مخلوق گردد و بعد از آن وضوء و بکبری بگوید و ابواب ترا بنو
 دهد تا در وضوءات بر و اندر شد که از آن وضوء شستن است سه غسل و مسح
 و بدان که شستن وضوء و شستن شستن است **اَللّهُمَّ اِنِّ اَشْكُكَ وَنَمَامُ اَلْقَلْبَ وَنَمَامُ رُضْوَانِكَ**
 مکان و طریقیاب شستن وضوء و شستن **اَللّهُمَّ اِنِّ اَشْكُكَ وَنَمَامُ اَلْقَلْبَ وَنَمَامُ رُضْوَانِكَ**
 در حالت آنجا که هرگاه در وضوء و بکبری باو شراک نماید هر چند که بجز از اجزاء
 وضوء باشد و وضوء باطل است اما هرگاه بکبری اب در وقت او برونه باد وضوء
 از اعضا وضوء او بریزد و لکن خود وضوءی مباشر بران را با اعضا باشد و نیست
 وضوء دارد و در وضوءات نماید ظاهر واجب بطلان وضوء نباشد **اَللّهُمَّ اِنِّ اَشْكُكَ**
 از وضوء چون ناخوشی که وضوء موجب صرفا نباشد باخوش غسل بخورد با وضوء
 محرمه باشد و مانند اینها از اعضا که موجب تمام است که هرگاه در وضوء
 وضوء بکبری وضوء باطل باشد **اَللّهُمَّ اِنِّ اَشْكُكَ** موالا ذات باری معنی که بکبری وضوء
 قبل از آنکه هر اعضا را شستن شستن باشد **اَللّهُمَّ اِنِّ اَشْكُكَ** و در وضوءات نه و در وضوء
 باری معنی که شستن در وضوءات است و در وضوءات است و در وضوءات است و در وضوءات است
 و بعد از آن مسح سر را مسح پاها مقدم دارد و در وضوءات مسح پاها و شستن و شستن
 هر چند که مسح پاها و شستن را مسح پاها و شستن را مسح پاها و شستن را مسح پاها
 یعنی قصد کند که وضوء میگویم فیه **اَللّهُمَّ اِنِّ اَشْكُكَ** و انشا لا اله الا الله و هرگاه قصد طلب
 و اباحت است و غذا بگوید بجز وضوء و اباحت است وضوء او و زیاد باشد شستن
 و نماید که هرگاه در وضوءات با فقره نیست کند وضوء باطل است و احوط آنست
 که بچین وجه از وضوء و بکبری برونه و نیست نماید و همچنین قصد دفع حدیث و
 استباحه صلوة بگوید و لکن دایم حدیث چون من به التمس و مطعون همان
 استباحه آنها اکتفا نماید و اتمام ضد برونه با فیرت عمل نیست نباشد هرگاه

بناقص چسبیده باشد که در اول آنجا حرکت نکند و در این صورت
 آنست که هر وقت که بگوید و مسح بر آن مواضع نماید و هم چنین است حکم هرگاه
 چیزی را بعد از غسل و مسح و آخر آنکه باشد و هرگاه چیزی را در مواضع می باشد
 غیر از اینها یا چیزی را که بر آنجا نهد و بر آن مسح نماید هرگاه آن حرکت نکند و هرگاه
 بر آن حرکت و در محل باشد که چیزی را در بالای آنجا نباشد باید هرگاه در محل غسل بشوید
 و هرگاه در محل مسح است مسح نماید و بعضی از علماء افسار بقیل اطراف او را قوی و از آنجا
 و بدانکه هرگاه کسی در چشم و اندام باشد باید آنجا او را در کند که وضو نشواید گرفت
 بر چنین اشخاص حکم چیزی را جاری نکرده بلکه تمام و یا در این اشخاص **چهارم** از
 مواضع وضو اضطراری شدند و در این وقت که با آنجا را خشک کند و در این وقت
 هرگاه ممکن باشد قبل از صفات غنوس باقی عضو را بگوید و در وقت باید وضو را بگوید
 بشوید هر چند وضو تمام سابق هر خشکی باشد و هرگاه در طوبی دست چنان باشد
 شده باشد که بقدری که بدان طوبی تواند مسح کرد باقی نمائید باشد باید طوبی
 او را بر آنجا بگیرد و مسح کند هر چند طوبی در دست باشد اما اگر از سدد و دیگر
 زنده باشد و هرگاه هیچ و خواب وضو در اعضا باقی نماند باید نازحه مسح نماید و
 بدانکه هرگاه ضرورت قبل از دخول در وضو واقع گردد باید وضو آنجا را در
 بگیرد و هرگاه بعد از دخول و قبل از تمام وضو مرتفع شد احتیاطا دعا را بخواند و در
 و هرگاه بعد از نماز وضو و قبل از شستن عاده ضرورت نباشد و هرگاه بعد از وضو
 و قبل از نماز وضو در دفع شائبه غیب عدم اعاده و لکن احتیاطا اعاده وضو است و
 بدانکه وضو شرط است در نمازهای اجبی و مندوبه و اجزای مختلف در نماز و سجود
 و طواف واجب و سرکتاب قرآن هر چند آنکه فرعون و المجرم باشد و هر چند چون میل
 و تشدد باشد و در سوختن و سوختن و سوزنهای ای و صفات خاصه خدا و الوط
 آنست که ببلدن وضو سراسر اینها و او پیش و ملائکه نیز نباید و تنوع عظیم و امثال

این هرگاه نامهای ای با آنجا او پیش و ملائکه باشد و مقصود از آنکه نامهای ای
 باشد مترادف با نیت و وضو جایز نیست و او را آنست که مترادف و ناسخ و معاند آنها
 و بر کتب فان و امثال از جمله نباشد و بعضی از علماء وضو و سجده و سجده نکرده و
 و بعد از آنکه سجده و سر بر روی طواف واجب وضو مستحب است و ظاهر اینست که با وضو
 که در آن حدیث باشد فان داخل نماز واجب شد چه وضو واجب باشد و چه نشد و
 به قبل از دخول وقت نماز وضو کرد باشد و چه بعد از دخول وضو کرد باشد
بحث چهارم در غسل جنابت حکم است بدانکه غسل واجب است و در آن حدیث پیش
 پنج است غسل جنین و نفاس و احتیاض و غسل جنابت و سترت و مقصود از اینها
 در وضو غسل جنابت که در آن حدیث است و وضو واجب است و در آنجا وضو را در
 بخلاف باقی غسلها و این جنابت حاصل میگردد بدین چهار **اول** حیض و نفاس و سترت و وضو واجب
 اصلی یا عارضی و خواب در بیداری **دوم** از وضو قبل از دخول حائضه و قبل از با هر جوان
 ماهه هر چند زانی شود و هم چنین است و علی در بیداری و در بیداری و باقی
 و موطوءه صغیر باشد و چه بکر و چه موطوءه زنده باشد و چه مرده که غسل و باطل
 و چه موطوءه مرد واجب گردد بعد از تکلیف و این غسل واجب برای طواف
 واجب و نماز واجب و عقیقه سوای نماز بخانه و هم چنین واجب برای برای نیت
 مقصد نماز و برای سجود سهو و برای دو زنه واجب و مقصد وضو و برای سرکتاب
 قرآن و اسم خدا چنانکه در وضو مذکور گردید و برای شستن در مساجد و در مقامات
 شریکه و برای عبودیت در مسجد الحرام و مسجد النبی و برای دفع چیزی در مساجد و
 قرآن غرام ارم و بعضی از علماء اینها از جنس طهارت و وضو است و اینها جایزند و آنکه
 و باید بجنب قبل از غسل اشترای نماید ببول یا امکا بول و با عدم امکان بول بخوری
 که در وضو مذکور گردید و بدین است که هرگاه قبل از اشترای غسل کند و بعد از آن
 از مشرب یعنی از او غایب گردد و در غایت باطل خواهد بود و آن آب نیز نجس باشد و بکلی

در کتب صحیح

و باد از سه جهت نماز کند و اگر الم را غایب باشد چهار نماز چهار جهت نماید
و هرگاه وقت نشک باشد هر چندی که خواهد نماز کند و هرگاه بعد از نماز دانا بنبیله
کوید هرگاه آنرا زی که کرده و در نبیله بوده نمازش صحیح خواهد شد و هرگاه پشت نبیله
نماز کرده نماز او در وقت و در خارج وقت بایستاق نماید و هرگاه جهت راست و
چپ نبیله و کریم بود هرگاه وقت بایستاق اعاده کند و الا نماز و هرگاه در اثناء نماز
دانا نبیله کرد هرگاه در یملین شرق و مغرب نبویه بلیست قبله کند و نماز او
تمام نماید و هرگاه پشت نبیله کرده با باصل غربی یا مغرب و نبوده نماز او اعاده
نماید و بدانکه استیصال قبله و لبست و دعا های واجب و نافله و در وضع
بست و در وضو و دعا حال خضوع و در تزدقیع و خروا امکان و هرگاه در کتی پاید
نیز بر روی پایا به باشد و مضطرب است و نماز او ایستاق است که هر قدر در کت
استیصال قبله ممکن است و در نبیله نماید و هر قدر که ممکن باشد هر چندی که بیاشد
و کند و نماز کند و اگر نماز نافله و او در کتی و در سواری و در پیاده و روی و
حالت خواب هر چندی که ببرد و بگذرد و نماز کند صحیح است و بدانکه باید مسلمی و
معتزلی و شیعه و یهودی خود نماید که گوید و پیشتر است در مردم و در زن و در صغیر نماز
هر مردن او عورت سکون و دیکته و فدیمن میگویند و مسیحی که بر ایشان چنین
ماخذ نبوت است و پوشانیدن از نماز و ایستادن بدانکه باید لباس مسلی از
چیزهای بلند که معناد التماس باشد و نیزه و کتان و جین و مو کرک و پوست و انچه از
زین مهر و بلا از انواع کپاها و علفها و پاپیوشم و مو کرک و پوست و زینان ماکول
الهم باشد و زینان باشد و باید لباس مسلی خالی از نجاست باشد و مسلح التمرق
باشد و ظاهر است که هرگاه لباس مسلی از پوست ماموی تر باشد نماز جایز باشد
هم چنین هرگاه فضله از نان چون مویانان یا بادیهن یا ضلالت حیوانات که
که گوشت ندارند چون بک و پیش و مکر و نبود و خواصها هرگاه از لباس مسلی باشد

[illegible]

و هرگاه آنجا نواز باشد و خون بخورد و **لبا** معقولات در نماز را
 خون بواسطه و دانه های کله خرا از آنجا شایسته سوائی آنکه در محل نواز باشد
 با نوازند و سوائی که در نماز باشد یا در بدن باشد و اگر بعد از آن وقت براحت
 انقطاع خون از آن مکان شستن آن معقول خواهد بود و **لبا** در نماز معقولات آنکه
 مستحقه و کینه مبطون و مسطور و حایه مریته ما و امیک غیر آنجا نواز باشد و
 بحدیث و در دیگر نوشته باشد و بدانکه مسلمی و مالک آنجا در هرگاه در حایه مریت
 نماز کند نماز را طاعت میزند که بعد از نماز با و اثناء نماز عالم نجاست شده باشد
 و اگر کسی قبل از نماز را نجاست بوده و لکن قرائت نموده باشد چه وقت نماز نافه
 باشد و چه باقی باشد تا هرگاه قبل از نماز عالم نجاست شود و بعد از فراغ از نماز
 و نجاست که بعد از آن لازم نباشد و در وقت و بعد از فراغ وقت و هرگاه در
 اثناء نماز نا آلوده ظاهر از نجاست باطلات آنجا لوطی است که هرگاه در اثناء نماز
 مکرر است که نجاست را بپوشد جامه را بپوشد و نماز و انعام کند و اعاده نیز
 نماید و بدانکه مسلمی هرگاه نافه ساز و معناد باشد و تواند که در وقت نماز سرعوت
 ببرد و دست با علف نماید باید که سرعوت نموده نماز نکند و هرگاه ببرد و دست
 بکام مکرر نباشد سرعوت واجب پوشاند و هرگاه اینهم ممکن نکرد هرگاه آنجا خطر
 اینست آید که نماز کند و کوع و سجود با نواز و بعد از آنکه اینها را نواز نباشد
 نشسته نماز کند و با نواز و کوع و سجود با نواز و بعد از آنکه در صورت امکان
 سرعوت بجای بپوشد نماز را بپوشد و بعد از آنکه هرگاه شکی در نجاست جامه
 باشد بنا بر او طهارت گذارد و هرگاه شکی در نجاست جامه ماکول اللحم دارد و در وقت
 آنکه نماز کند و هرگاه در جامه مشبه با نجاست و یا نجاست و یا نجاست دارد باید
 دو مرتبه شستن نماز کند و هرگاه آنکه در جامه مشبه با نجاست و یا نجاست و یا نجاست
 غیر آنجا از نجاستی که نماز را با نجاست نجاست و مسلمی نباشد و اگر با نجاست نماز کند

از نجاست

در آن

و بدانکه نماز بکند و بدانکه مکان مسلمی باید با نجاست باشد پس هرگاه در مکان نجاستی
 نماز کند چه آنکه آن زمین نجاست و چه نجاست باشد و چه نجاست باطلات هرگاه
 عالم نجاست باشد و ظاهر آنست که نماز در مکانی که نجاست با نواز باطلات همان نجاستی
 باشد صحیح باشد مگر در محل جامه و نجاست که نجاست بود و آنجا موجب بطلان نجاست است
 و بدانکه نماز صحیح است و با وضو و نجاست و نجاست و نجاست و نجاست و نجاست و نجاست
 در مکان نجاستی صحیح است ما و امیک که نجاست از نجاست و نجاست و نجاست و نجاست و نجاست
 و وقت نماز نکند باشد در مکان نجاستی باشد بخت نماز بکند و در عالم بیرون آن
 از آنجا که نجاست و احوط آنست که از نماز و اعاده نماید و باید استسرا در مکان
 وای مسلمی حاصل باشد که هرگاه در مکان نجاستی چون در نجاست و نجاست و نجاست
 از نجاست باطلات و مکرر است نماز در نجاست موضع مخصوص مثل وادی نجستان و
 وادی شقر و بده و زمان اقتداسل و برنج و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد
 شش و مکان مودیه و نجاست وادی و طرفی و نجاست و باید موضع چهار نجاست معینه
 و غیر نجاستی حاصل باشد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد
 چهار در صورت شستن بود و نجاست و عدم سبب است و سبب و مسلمی و **لبا**
 باید مکان مسلمی چنانکه نجاست نباشد که مانع از او واجب است نماز کرد و نجاست و نجاست
 نجاست و نجاست و نجاست و نجاست و نجاست و نجاست و نجاست و نجاست و نجاست و نجاست
 ماکول اللحم است هرگاه آن حیوان صاحب نجاست باشد چه بالماله آن حیوان
 غیر ماکول اللحم باشد چون خوک و رده و باده و مانند آنها و چه با نجاست غیر ماکول
 اللحم باشد چون حیوان جلد و موطن از آن که بولی و غایب آنها نجاست
پس در جامه من و خون صاحب خون نجاست مکرر حوی که نجاست حیوان ماکول
 اللحم بعد از انقطاع خون و نجاست و نجاست در نجاست و نجاست و نجاست و نجاست و نجاست
 و مانند آنها با نجاستی که نجاست پاک نباشد و اما نجاستی که در نجاست و نجاست و نجاست

و در نجاست و نجاست و نجاست

در نجاست و نجاست و نجاست

در بیان

باشد و آنچه از عیب بخدا معلوم گردد آنست که در کلمات منافی با این است و آنچه
 و مستحق قبل از شروع در نماز و بجهت **دوم** از اجابت نماز قیام است و قیام را
 بود و قیامت واجب و یکی و آن قیامت که در ضمن بکبره الاطوار و منسل و کوع
 است و در نماز و سوا موجب بطلان نماز است و واجب غریبی قیام در وقت نماز
 و بعد از وقت و امر از کوع است و مراد از قیام متصل بر کوع قیامت که از این منقطع
 شود بر کوع شرعی و واجبات قیام بعنوان استقلال یا بر کوع که قیام بیرون استقلال
 این معنی که در حال قیام اعتقاد بخیری نکند بخوبی که هرگاه آنچه بود باشد و شوی بپند
 و مستحبات که در حال قیام چشم را بجلل خود نگاه دارد و دستها را برها عادی را در
 نگاه دارد و انگشتها را در آنها را با هم بچسباند و مابین انگشتها را بقد و یک و بجز فاصله نماید
 و باید آنکه کفها را بر کفهای دیگر بچسباند و در هر یک و دست که در وقت
 که ایستاده و باید که مکتله بمقارن **سوم** از واجبات نماز بکبره الاطوار است و در
 نماز است و در نماز و سوا موجب بطلان نماز است خواه اخلال بجهت نماید خواه
 اخلال با اجزاء آن و اخلال خواه به بدیل باشد خواه با سقاطه معنی بکبره الاطوار
 که نقیض آن باشد است که در نماز است از آنچه بوقت و از بدین باید متصل و در هر
 کسی محبوب بخیر و خوش نمازی گفته اند که **نماز هر روز چهار بار** از واجبات
 نماز قیامت است و واجب قیامت در نماز و در قیامت یعنی و بخیری اجتناب در
 دو رکعت اول نمازهای ظهر عصر و شام و غشا و در نماز جمع و نمازهای کوف و غشوی
 و در زلزله و غوا و نماز صبح و عیدین و واجب بخیری در رکعت سیم نماز شام و دو
 رکعت آخر نماز ظهر و عصر و غشا که متصلی عزیمت مابین قیامت است و در وقت نماز و جمع
 بخیر نماز که در ده نمازهای واجب و سنی قیامت است و سوره حمد معتبر است مگر نماز
 مثبت که بجهت نماز و کعبه است و هر که نماز را در نماز قیامت سوره حمد و نماز نماید نماز
 او باطل است قطعاً و هر چه هرگاه اخلال با هر یک از اینها باشد باطل است و هر چه

در بیان

هرگاه بدیل حرفی از حرفی از نماز بدیل باشد باطل است و مابین اینها و غیره تفاوت
 و ساقط و زایل و از این و سوا و هر چه نماز باطل باشد و سبب اخلال باشد
 چونکه منقطع اخلال حرفی است اخلال بدیهی که می باشد مثل است یا منقطع
 و معنی که در اصطلاح نماز کشیدن صورت است و بجهت منقطع مثل است که حرف است
 سبب مد و در یک کلمه جمع شوند و سبب مد و در یک کلمه جمع شوند و سبب مد و در یک کلمه
 است الف ماضی منقطع و او ساکن ماضی منقطع و ای ساکن ماضی منقطع و ای ساکن ماضی منقطع
 هرگاه یکی از این حرف مد با همزه کسب مد است و در یک کلمه جمع شوند و سبب مد و در یک کلمه
 خوانند نظراً بقیاس حرف مد سبب مد مثال جمع الف ماضی منقطع با همزه جاد
 مثال او ساکن ماضی منقطع و مثال او ساکن ماضی منقطع و ای ساکن ماضی منقطع و ای ساکن ماضی منقطع
 اخلال بجهت منقطع موجب بطلان نماز است و بعضی از علماء از عده فی خلاف کرده اند
 و مد منقطع است که حرف مد و در یک کلمه باشد و سبب مد و در یک کلمه باشد و ای ساکن ماضی منقطع
 حرف مد و در یک کلمه اول باشد و سبب مد و در اول کلمه ثانی مثل انا انزلنا کتوبنا
 که الف ماضی منقطع باشد و در یک کلمه انا است و سبب مد که هر دو باشد و اول انزلنا
 و مثل است لا اله و در مثل قوا یتقوا حرف مد که او ماضی منقطع باشد و در یک کلمه
 و است و سبب مد که هر دو باشد و اول کلمه انکم است و در وقت انقضاء حرف مد که ای
 ساکن ماضی منقطع و ای ساکن ماضی منقطع و ای ساکن ماضی منقطع و ای ساکن ماضی منقطع
 ظاهر است که اخلال بمد منقطع و در نماز موجب بطلان نماز است و در نماز و در نماز
 بعد از حرف مد حرف ساکن بوده باشد ساکن با اول است با حرفی که سکون را
 و سبب مد است **فصل اول** است که سبب مد می شود حرفی که در مد است خود ادغام شده چون
 دانه که حرف مد که الف ماضی منقطع باشد با باء مد می شود و چون الحاق حرفی و
 ولا التناهی که از ششم و آمد سکون لازم مد می شود و ظاهر است که هر افعال جنس
 مدنی لازم است چونکه اخلال بان موجب اخلال باشد بدلت **فصل دوم** است که

ذاتی است که در کلمات او اهل بود و فرات از آن چون هم بدو رسد و آن که در افعال
مذ باشد و آن در میم هم و سیم پس و صا و ض و ذ و ن باشد یا بن خود که با
ساکن ماضی میگوید و هم حرفی مذبت و سکون هم نداشتند و در یک کلمه جمع
شده اند و در یکی با ساکن ماضی میگوید و سکون که جمع شده اند و در یکی الف
قبل مفتوح با و ال ساکن جمع شده اند و در آن و او ماضی مقوم و ذ و ن ساکن جمع
گرفته اند چون آلم و کعبه که دو مد در افعال باشد و آلم یک مد و کعبه دو مد
دویم و در کعبه هم یک مد و در کاف و یک مد و در صاد باشد و چون المس و سبح
که در هر یک سه مد باشد و المس یک مد و سبح دو مد و در میم و مد هم
صاد و در هم هم یک مد و در سبع و سبع و سبع و سبع و سبع و سبع
و این قسم ثانی اند و اندک فرائض و در مد و حرف میباشند و سکون لازم منتهی
و ظاهر اینست که دعوات اینک نیز در فرائض لازم است و هم سکون ذاتی است
آنست که حرف مذ متغلب از هم باشد خواه سبب سکون حرف مذ متغلب باشد یا غیر
آن مثل الان که در اصل الان بدو همزه بوده که اولی حرف استغناء و ثانی
حرف کلمات و فطر اجتماع و همزه هر دو تا فیل الف شده پس حرف مذ در این
کلمه الف ماضی مفتوح متغلب از همزه است و سبب مذ سکون لازم و این هم از مد
در قرآن و در شریعت و در سوره و در سوره انعام که کلمه الذکر بن باشد
دو مد و مفتوح و دو الان در سوره بونی و یک الان همان در سوره
و در اصل الان که مدینه و بجز استغناء است در دو مد و مفتوح است و مطلق الاز
که در افعال مذ باشد و شش و در سوره مبارکه مثل الله خبر فاعل و شکر و
این هم تا لسان از مد و امکا بدال و انما این طمانند و مرعات این قسم نیز در فرائض
باشد و یک الف متغلب از همزه تلفظ شود ظاهر لازم است این سه قسم از اقسام
مذ سکون لازم حرف بود اما سبب مذی که سکون عارضی باشد چون الان

و الزیم

و الزیم و المذین که در اصل انوار کلمات متغیرات لکریب و فتن بران کلمه که
ما قبل آخر و حرفی از حروف مذ بوده سکون عارضی او گرفته شده تا لکریب که مرعا
چنین مدی و در فرائض لازم نباشد و گاه هت مذ که سبب او مذ سکون لازم
باشد که سبب آن سکون عارضی باشد با هم جمع شوند و در یک کلمه چون ولا انقا
که الف ضا حرف مذات و سکون لازم مذ هم سبب مذات و بای ساکن ماضی
مکروه و نور ساکن بی مذ سکون عارضی است که مذ اولی مذ سکون ذاتی لازم
و مرعات لازم و ثانی ذی عارضی است و مرعات لازم و ثانی ذی عارضی است
مذ های متصل و مذ ها سکون ذاتی و در فرائض لازم است و با اختلال افعال
بطول و نماذ و فرائض و در همین اختلال با عراب و حرکات که مخالف قواعد
عربیه و معتبر معنی باشد مثل التم بضم تا با طالع عربیه باشد که معتبر معنی باشد
مثل الحمد لله بکسر ال و الحمد و بضم هاء الله و فتن کلمت موجب بطلان فرائض و فاعل
و هر گاه موافق عربیه بوده باشد که مخالف فرائض مشهور باشد مثل نصب یا
فتم یا رب در روایت الان در تحت و بطلان از اشکالات لکن اجتناب از
بسیل بخلاف بنا که هر چند بنا این عامی و در سوره ذکر ادعیه و تعذبات
وارد است و لکن چون که اکثر مرعات در امر فرائض تکامل و شاهی و زبده
اکتفا می نمایند با چیده و با نام طغول از زنان و ملک میکیان شنیده اند و تقییم
گرفته اند و غالباً است که در فرائض اختلال بکلمه و حروف و عراب و حرکات
و شد بدست می آید و باید بل مجروحی می کنند و باید بحت نماذ اکثر
باطل می شود و در یک مصنفین رساله ای کرده اند و در تعذبات نوشتند
بطریق و در بعضی قراء داده شده بلکه در یک فقه نیز خصوصاً در وکت
فادیه و حال آنکه امر از این فرائض خالی از اشکالی نیست و از اهم واجبات
هذه اینست و در این رساله در مدینه بطا انطلب آمده میگویم که چون سابق

از برای فوت و سه تکیه برای وقوع و دو اذنه برای وجود و در فارسی پنج بازده
 تکیه شش یکی برای فوت و دو تکیه برای وقوع و هشت تکیه برای وجود و بدانکه تکیه
 است که مکلف در وصال کند و نماز ایشاده نظر بوضع سجده نماید و در وصال
 میگوید وصال فوت که باید بکشد دستهای خود نمیزد و در وصال که نظر بوضع سجده
 می اندازد ملتفت از نشاندن این قیام در وضعت که است که اشرف و اعلا اعضا
 خود را بجا آن ملک باید انداخت بجهت رعایت غفلت این معبود و در وضعت او
 متوجه میسر و ذلک باید اختیار نمود و در وصال که در وقت نظر باطل دستها میگذرد
 منتهی شود که اگر تکیه کردن دست و اگر منتهی از آن است در وضعت کبری دارد
 نموده ام که حاجت سالی دارد و نباید و غالی برین بگردد و باید در وصال فوت
 هر انگشت را با هم متصل کند و ای انگشت و زدن و در وصال وقوع انگشت را از هم
 جدا نماید و در وصال نماز باید هر انگشت را با هم قتم سازد و ای انگشت بزرگ را
 و در وضعت و اوقات که میسر دست خود را بلند نمیدارد و مقام دعا را که
 خداوند عز و علا و اشرم نماید که انگشت را خالی بگذراند و بر میگردد و نماز
 و در وضعت انگشت و یک صلح از تنه و داند و باید مسلم در وصال وقوع
 نظر بجا و قدم خود اندازد و در وصال سجده تکیه یعنی خود کند و در وصال اول و ثانیه
 نظر بر این خود اندازد و باید در وصال قیام در وضعت خود و مقابل زانواید و رات
 خود نگارد و هر انگشت را با هم بچسباند میگوید وقت فوت که باید دستها را بلند کند
 و مقابل و در وضعت و باید در وصال تکیه بر فوت و وقوع و سجده و تکیه بر آن است
 دستها را از مقابل کوثر بلند کند و در وصال وقوع و دست را بر زانوی راست گذارد
 و دست چپ را بر زانوی چپ گذارد و هر انگشت را از هم جدا سازد و در وصال رفتن سجده
 اول دستها را بر زمین بگذارد و بعد از آن دو اذنه و در وضعت که خواهد بعد از سجده
 بر زمین و بایستد اول دو اذنه را از زمین بلند نماید و بعد از آن دستها را از زمین

بوداد

بوداد و در وصال نشسته و دست را بر و زدن کرد و زدن یک سر را نشاند و حکم در
 هر یک از آن احوال از این است که باین نحو است جا و اذنه و از او باید بجا و مطلوب
 و مستحبات و باید مسلم در وضعت که سجده میسر و دو سجده اول قبل خود کند و داند
 که از خاک غلظت شدیم و چون از سجده و سجد و بخاطر کند داند که از خاک غلظت شدیم
 امیدم و در سجده دوم بخاطر کند داند که بسوی خاک سجده خواهم نمود و بعد از دو اذنه
 سر را سجده ثانی کند و زدن که از خاک غلظت شدیم و بگریه و خواهی آمد **سجده دوم** و بیا
 اسرار و طهارت و صلوات بکنان بفرست و در هر یک از افعال و احوال نماز کلمات
 چند است که هر کس طلاع بر آنها باید داند و آنکه فضیلت نماز بجز مرتبت و از
 چندین جهت است و هر عبادت بشر است چنانکه اول افعال نماز قیام است و ظاهر است که
 در آن است که سینه ذلیل ملتفت شود که در وضعت کسی ایستاده که اعظم پادشاهان
 جهان بان سلطنت و بخون که هر امره و انشاء در وضعت ایشان بخت و مضرت
 و مرتضی اند و هرگاه احد برادر و رفیق حضور پادشاه غفر بی پاماری بگری خود
 داری نموده اضطراب و حرکت بنماید و خواه خود را از ظاهر و باطن متوجه آن
 پادشاه میکرد و ایند که مباد سوء اوفی و عدم انشای از فرما نشات و خطایات آن
 پادشاه از او بگذرد و کد که باعث غرض غنیمت و کرد که سلطنت از پادشاه در
 سلطنت از پادشاهی که بود و در وضعت پادشاه و بعبادت و مشغول شده و با و بکار
 بهنای مقهور و مشغول است و سینه از آنکه آن معبود و اوقات پر اگله باش که در
 خدمت که پادشاه و با که مکالمه بهنای و مناجات میکنی و در وضعت معبود
 که در وضعت نماز مسلکی بالای سر مسلم ایستاده و بایستد میکند که ای نمازگزار
 بدان که کبیت سونظر میکند هرگز از مقام عبادت خود زایل نخواهی شد و بدانکه
 حکم در وضعت ظاهر است که بعد از آنکه نماز گذارنده و در وصال قیام مشکک غفلت
 معبود خود کرد و بد و در همین قیام سجد و سوره از صفات پست بد و مطلع

در وصال غفلت
مکلف

چگونه بنشینیم و حالیکه مشتاقان و او را در دو حالت از ما گرفت و پیوسته
 بر او و بر او صلوات میفرستیم پس مشتاقان از آنجا که در انواع و اقسام
 حضرت افزون که چنانکه شایسته بود دعای اول داشت و صلواتها و غیره را باطل
 افروخته و حضرت را با تمام کرامت بودند چون بود که در آنجا رسید ملک
 با طرأه ای که چنانکه در صلوات افکارند و گفتند سبحان قدوس و ربنا و ربنا
 و از وی پیوسته ایستادند و این بود و در دو کاهما پس بر سرش در آنوقت گفت
آشکافا لا اله الا الله و در هر یک از اینها که چون ایستاد و ایستادند و از آنوقت
 شدند و در آنجا که ایستاده شد گفتند ایستادند و ایستادند و ایستادند
 شده گفت علی پس حضرت فرمود که در هر یک نام ملک بوی من در ویدند و بر من
 کردند و گفتند و در خود را از اسلام برتاکم و او مشتاقان گفتند چگونه ای
 نشانی و حالیکه مشتاقان و لایق و بخت ترا و در آنجا که او را در دو حالت
 او را گرفت و ماهر و در هیچ نیت قصه شریف او میگفت و بوی ایشان نظر میکرد
 در دو حالتی و از آنجا که مشتاقان و از انواع و اقسام و در هر یک که شایسته
 سابق داشت و صلواتها و غیره را و بکرمانند و چون مرایا بنشینیم که ششم باشد
 بالابر و ملک با طرأه ای که چنانکه در صلوات قدوس و ربنا و ربنا و ربنا و ربنا
 و گفتند پس بر سرش ایستادند و در دو کاهما پس بر سرش ایستادند
 محمد رسول الله و در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند و ایستادند
 در دعای آنرا از آنوقت و گفتند و در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند
 از هر افضلات و از هر یک که در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند
 نامت بر خواهد شد و ناشر که چون ایستادند و ایستادند و ایستادند
 محمد که خام پیغمبر است و مرعبا علی که هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند
 کردند و از حال علی نوال نمودند که نام او را در دین خلیفه کردم و بجای خود گذا

او را بنشیند

او را بنشیند که چنانکه در صلوات و حالیکه در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند
 و در آنجا که بنشیند است که در آنجا که بنشیند و حالیکه در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند
 حیرت شریف ایشان را در دو حالت و در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند
 میگفت پس با مشتاقان و از انواع و اقسام و در هر یک که شایسته
 دیگر و در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند و ایستادند
 سخن گفتند و صلواتها و غیره را و در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند
 در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند و ایستادند
 و در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند و ایستادند
 میشود نماز و در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند و ایستادند
 گفت ملک گفتند این برای شریف احوال است که ایشان را در دو حالت و در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند
 در دو حالت و در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند و ایستادند
 شما او بنشیند که چنانکه در صلوات و از انواع و اقسام و در هر یک که شایسته
 در دو حالت و در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند و ایستادند
 محمد و علی و حسن و حسین و امامان از آنجا که بنشیند و حالیکه در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند
 زبانه شود و یکی که بنشیند و از آنجا که بنشیند و حالیکه در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند
 بخوانند پس بجهت شکر خدا و از آنجا که بنشیند و حالیکه در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند
 بود و چون سر از سجده برداشتم دیدم که ایستاده شده بود و در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند
 بر او شده بود و در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند و ایستادند
 دیدم که در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند و ایستادند
 پس ایستاد و ایستاد و ایستاد و ایستاد و ایستاد و ایستاد و ایستاد و ایستاد
 و نیز است در آنجا که شایسته و در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند و ایستادند
 خود را بجا ناکجا بانی که از آنجا که بنشیند و حالیکه در هر یک از اینها که چون ایستادند و ایستادند

و سطوانه خواف عتبت جناح سیر عتد ولان پیر حوا را بر وی مشت سوزند غیر ^{مست}
 علیکم ولا افتاقا ^{لین} بمرور کذا پدید آید ای برادر و محمد کن ناد و رفت نلا و د
 از وایح سعادت بر تعاقب بونی بشام جان نرسد و از آن بوی بکل ذل اسرا دیم
 الکتاب فضل الخطاب واه باپی و مطلع کردی که متنازع تر از اسرار است و در بسته
 ذکارت مظاهر حق و محاسن سعادت مخازن جواهر معانی علیا طریقی از حق
 سماعت طبری کلام از حق و توفیق نامه ابدیت سالک عقل و سلامت پیدا یافت
 این سوره سر کشند وادی و هفت است و غوامض فکری و رسلان در دای قفسه و نایلش
 غریبه شده و در اوج ^{خاتمه} دینا ایضا بطل و نفس و شک و سهو و غفلت و غایت
 و پیکان در جهت بصیرت ^{بخت اول} در پیکان نفس و غماز و خلل و در شرط است بدانکه
 هرگاه مسکن و لذت و متو باطل باقیم و غماز نماید و غماز باطل است اعم از آنکه در لذت
 اها را نموده باشد یا نیک بعضی از اجزاء آنها را کرده باشد و اعم از آنکه عدا باشد یا
 دینا باشد یا محمل باشد چه در انشاء غماز بخاطر آنکه در نزد آن شرایط نموده
 وجه بعد از فراغ از غماز نماند که کرد که اها را بعلی نیاورده و چه وف باقی
 باشد و چه از وف نماند شده باشد که باید از غماز نماند که علم بطل شرایط آن ^{بخت}
 اعاده نماید و هم چنین باید اعاده کند غماز هرگاه عدا یا دینا نماند یا محمل بخت
 معفو غماز کرده باشد و مثل عدا و ناسی است با محمل بخت شرعی که چنین اشخاص
 غماز را باید اعاده کند چه در وف باقی باشد و چه باقی نماند و لکن هرگاه با محمل بخت
 بوده و بعد از غماز نماند یا نجات گردید اعاده غماز واجب نیست چه در وف باقی باشد
 و چه نباشد و هرگاه در انشاء غماز و ایتسوریت و ناشو احوط اعاده است و ترک
 سز و عود و غماز موجب ^{بطل} غماز است در صورت عدا اعم از آنکه عالم بخت باشد
 یا با محمل باشد اما در صورت غفلت و ذلت ظاهر اعاده غماز لازم نباشد و لکن
 در انشاء غماز هرگاه ^{مست} غماز را نکرده باشد بخت در شطامکان و احوط اعاده

در این بخش
در غمازات

منازل

غمازات در ایتسوریت ^{بخت} ایضا و هم چنین معنی غماز است ترک چیزهای که لازم است
 مسکن است از ایاحه مکان و اسطراد در مکان و طهارت موضع چه در زیاده افاضه
 صورت عدا و محمل بخت موجب غماز است و بدانکه هرگاه محمل عدا نفس و چیز
 از اجزاء غماز نماید غماز باطل است و لکن هرگاه دینا یا نماند یا نماند باشد باید هرگاه
 عمل آن سزا باشد یعنی داخل در ذکر آن در مکان غماز نکرده باشد و اگر با بعلی نیاورد
 هرگاه داخل در ذکر شده هرگاه ^{بخت} معنی ذکر است غماز باطل است و الا غماز صحیح است
 انچه معنی نماند نماند در ذکر و محمل ^{بخت} واحد و ^{بخت} باشد که باید بعد از فراغ از غماز
 اها را بعلی آورد و بخت سزاوارست آورد و بدانکه هرگاه در غماز محمل عدا بخت نیست
 چیزی زیاد کند غماز باطل است و هرگاه قصد بخت در آن نکرده باشد و آن بخت
 زیاد نموده مثل ذکر و غماز و نحو اینها باشد و مقصود ذکر و زیاد و واجب بوده
 باشد ظاهر اجزای نماند باشد و هرگاه غماز باطل باشد غماز باطل است و هرگاه محمل
 با عدا و غماز چیزی زیاد نماید که آن چیز مثل کبیره الاحرام یا دو کعبه یا دو سجده یا
 و کعبه باشد یا غماز باطل است و هرگاه در سختی غماز چیزی بقصد بخت زیاد کند
 معبود و هرگاه فراموش کند و کعبه غماز را یا کعبه احسانا یا کعبه مقتدره را و
 بخاطر آنکه قبل از فعل نمانی عدا و سهوی غماز باید چه را که فراموش نموده بود از
 و کعبه و اجزاء مقتدره بجا آورد و اگر بخاطر آنکه بعد از فعل نمانی عدا و سهوی
 از غماز باطل است و هرگاه بعد از آنکه داخل در غماز شد بخاطر آنکه در کعبه غماز
 و کعبه یا جزای آن را غماز را نکرده باشد غماز باطل است و احوط
 در آنست که در غماز نمانی عدول بخت نماید بخت اول و از غماز تمام کند و بعد از آن
 هر و غماز را اعاده نماید و نیز بخت بعلی آورد و بخت بخت قطع نمود غماز در حال
 و هم چنین بخت حرف ذن بد و حوز یا لا یزید غماز عدا چه انچه محمل باشد
 چه غیر محمل و هم چنین باطل هر یک در یک حرف که معنی داشته باشد و هرگاه انچه غیر

میزند و میبندند و نماز و اسلام میدهند پس شکر را مع بیشتر عباد و بیخ و چهار رجه
 بعمل میآورند و رجه هویزای شک مایه چهار بیخ و ده رجه سهویزای زیاد و فقام
 و سوازی از شک صورت هر شک که در هر حال در رکعات بکند باطل خواهد بود بلکه
 در صورت بیخ و ششم و هفتم و هشتم که شک مایه چهار بیخ و ده باشد و شک مایه
 سه بیخ و ده حال فقام و شک مایه سه و چهار بیخ و ده حال فقام و شک مایه بیخ و
 شش در حال فقام بوده باشد در چهار صورت نیز لوط آن که چنانکه مذکور کردیم
 نماز و فقام کند و از احکام مذکور در اینجا آورد و احاطا نماز و اعاده کن چنانکه
 در صورت شک بیخ و چهار بیخ و ده در بیخ و ده و بعد از رکوع و در رجه اول و بعد از
 رجه اول و در بیخ و ده ثانی که نماز باطل است احاطا آن که نماز و در هر صورت
 بیخ و ده کند و اعاده نماید پس از آنکه شک در رکعات نماز و در رکعتی مثل
 نماز بیخ و ده و نماز رجه و در رکعات نماز سه و رکعتی چون نماز فقام واقع شود
 هر اقسام احاطا باطل است و هم چنین در نماز چهار رکعتی هر شک که مایه یکی
 سایر رکعات نماز باطل است و در هر صورت که شک از غش نماز و رکعت در هر رکعت
 چون شک مایه شش و هفت و هشت و نه و بیخ و ده و چهار و هفت و سه و هفت و دو و
 و یک و هفت و بالا و شک تعلق کور مایه رکعات مذکور و رکعات بالا و از
 شک که نماز باطل است و در هر صورت و هم چنین باطل است هرگاه ندانند چند رکعت نماز کرده
 و در نمازی که باشد و هم چنین شک مایه دو و سایر رکعات در حال ایستادن و
 در حال رکوع و بعد از رکوع و در رجه اول و بعد از رجه اول و در رجه دوم قبل از
 سر برداشتن و در هر صورت و احاطا باطل است مگر بعد از ایستادن پس از شک که مایه
 دو و سه یا مایه دو و چهار یا دو و سه و چهار یا بنا که مذکور کردیم بیخ و ده و چهار یا
 مایه بیخ و ده یا بالا و بیخ و ده نماز باطل است ان شاء الله تعالی بگویم و چهار یا
 بیخ و سه بیخ و ده و چهار بیخ و ده نماز در این صورت صحیح است و حکمش مذکور

مستند بعد از اتمام بیخ و ده

کوبه

کردند و هم چنین صحیح است شک مایه بیخ و شش و ده حال فقام بخوبی مذکور شد پس
 در این شک صورت که سه صورت شک مایه دو و سایر رکعات بعد از شروع در رکعت
 سر از سجده نماند یا بعد از سر داشتن از سجده نماند باشد و سه صورت دیگر شک مایه
 سه و سایر رکعات در هر حال که باشد و یک صورت دیگر شک مایه چهار بیخ و ده
 از رکوع و بعد از سجده و یک صورت دیگر شک مایه بیخ و شش و ده حال فقام که
 نماز صحیح است و در باقی اقسام باطل است بدانکه هرگاه شک مختلف نماید باید بنا بر
 شک اکثر رکعات در هرگاه در حال ایستاده شک کند مایه سه و چهار یا در چهار
 رکعات و چون خواست سلام دهد بعد از سجده و قبل از سلام شک تعلق گرفت
 بیخ و ده و چهار یا در شک اکثر رکعات و چون شروع در قنوت نمود شک تعلق گرفت
 بیخ و دو و سه و چهار یا در بنا بر چهار رکعات و بعد از سلام احکام شک مایه
 سه و چهار یا در رکعت و در رکعت پنجاه و دو رکعت نشسته نماز احاطا
 بکند و در هر صورت هرگاه در اول رکعت عدد رکعات بپرسد باید عمل بآن کند و
 بعد از از شک برای آوردن عدد هر یک یا یکی باید عمل باینجا نماید پس در صورت
 اول احکام شک را بطلان آورد و در صورت نماز نشسته عمل میکند و هرگاه نرسد
 طاق شک نماید حکم شک را جاری نماید و هرگاه در نشسته نماز شک باطلی برای
 بپرسد و بعد از آنکه داخل در رکعت بگردد باید بنا بر چیزی که برای او حاصل شد
 بویض بود یا شک باید بنا بر شک کند و احکام شک را بطلان آورد و هرگاه کثیر
 الشک باشد ملتفت چنانکه مذکور شد و بپرسد یا بپرسد و بنا بر و نفسا تراقی
 بنماید و کثیر الشک کسایت که با لیس یا بپرسد یا بپرسد یا بپرسد یا بپرسد
 بگوید که این شکر و یا شک میکند و هرگاه شک کند و شک که سابق نموده بود
 بعد از آنکه از اهل نماز بیخ و ده که با ان شک که سابق نموده ام شک بود که با بیخ و ده
 باطل کنم یا بپرسد یا بپرسد در رکعت شک کند که با او در رکعت قبل از این شک مایه

مکان شک شک مایه بیخ و ده
 چهار بیخ و ده و چهار بیخ و ده
 بعد از سجده یا بعد از رکوع یا
 کوبه و هم چنین صحیح است

دو سه و چهار کرده بودم قبل از اتمام سجده بود که نماز باطل باشد یا بعد از آن
 بود که نماز صحیح است یا بدینا و بعضی گفته اند هرگاه بعد از فراغ از نماز شک کند
 که آیا این شک یک رکوع موجب یک رکعت نماز احتیاط بود یا موجب دو رکعت باید یا نه
 و اهل کذا و بعضی یک رکعت احتیاط را بهیچ آورد اما احتیاط آنست که بعد از آنکه از نماز
 بنظر اعاده کند و هرگاه کسی مثل شک مایه و چهار رکوع و بعد از نماز مشغول در ذکر
 نماز احتیاط گوید و در آنثناء نماز احتیاط با بعد از فراغ از نماز احتیاط شک متغلب
 گردد بدینکه موجب یک رکعت نماز احتیاط است تا هرگاه از شک متغلب نشود و در آنثناء
 همان شک اول عمل نماید هر چند احتیاط آنست که هر چه شک عمل کند یعنی اند و رکعت
 تمام کند و یک رکعت دیگر نیز بکند و نماز را بنوعی نماید و هرگاه کسی شک کند و
 بعد از آنکه شک از آن شک و احوال نمود یا لم یزید که بعد از آنکه شک مایه و دو سه و دو یا
 سه و چهار بود یا سه و پنج بود یا دو و چهار بود یا دو و سه و چهار بود نماز باطلت
 چونکه شک از جهت آنست که بعد از آنکه شک نماز کرده است و بدانکه از نماز احتیاط
 واجبیت و باینکه از برای معصی زک نماز احتیاط و اعاده نمودن آنست که در او
 شک کرده بلکه باید بمقتضای شک عمل نماید و باینکه از نماز احتیاط است که قصد یک رکعت از
 نماز احتیاط می کند از برای آنکه نباید باشد که نماز ناقص باشد و قریب الی تقدیر دیگر
 الاثر اول و اینست که هرگاه بعد از آنکه شک نماید و لغات در قرائت میکند یک رکوع میکند
 و سجود میکند و نماز را سلام میدهد هرگاه از نماز احتیاط یک رکعت باشد و هرگاه
 دو رکعت باشد یک رکعت دیگر بعمل کند اول سجده و بعد از آن سلام بکند
 و همه شرایط نماز احتیاط بنظر شرط است و واجبیت که نماز احتیاط را بدون
 فاصله بعد از نماز بعمل آورد که هرگاه بعد از آنکه نماز و نماز احتیاط فاصله نشد
 بجز آنکه موجب بطلان نماز است و عدا و سهو احتیاط باید بعد از نماز احتیاط نماز
 اعاده کند و هرگاه در بین نماز احتیاط بجز آنکه که احتیاج یا بنماز داشته از نماز احتیاط

نماز

تمام میکند و نماز صحیح است سواء اینکه از نماز احتیاط دو رکعت متواقی باشد یا از رکعت
 که در نماز ترک شده یا نباشد مثلاً آنکه دو نماز احتیاط بجز یک که نماز او سر گذ
 بوده و او شروع نموده بنماز احتیاط نماز را تمام میکند بنماز یک رکعت یا نشأ
 کرده باشد که دو رکعت متواقی آن رکعت فراموش است و چه احتیاط دو رکعت
 نشأ نموده باشد که متواقی آن رکعت نیست اما هرگاه مثلاً شک مایه دو و چهار کرده
 بود که باید بعد از نماز دو رکعت باشد یا یک رکعت و مشغول نماز احتیاط گوید
 و در آنثناء نماز احتیاط پیش کرد که نماز سه رکعت بوده و احتیاط یک رکعت دارد و هرگاه
 داخل در رکوع رکعت دوم نماز احتیاط شد و یک رکعت ممکن نیست که سلام دهد
 دو رکعت و تمام میکند و احتیاط نماز را اعاده میکند و هرگاه قبل از رکوع بنظر سه
 رکعت بود میشتد و سلام میدهد و چهار رکعت رکعت اکتفا بنماید و هرگاه مثلاً
 شک مایه سه و چهار و نوزده بود و بنا بر چهار رکعت کرده بود و مشغول یک رکعت نماز
 احتیاط باشد و در آن بین پیش نموده نماز سه رکعت بوده یک رکعت دیگر
 باز رکعت منتهی میسازد و سلام میدهد و یک رکعت کرده و دو رکعت نشأ را اختیار کرد
 بود و بجز این طریق است که دو رکعت نماز کرده اند و رکعت نشأ را تمام میکند و
 بجز این دیگر شک نباشد و بجز این یک رکعت احتیاط در مشغولیت است اینست که
 بعد از این اعمال نماز را بنوعی اعاده نماید و هرگاه بعد از نماز احتیاط بجز این
 که احتیاج یا بنماز داشته هرگاه از نماز احتیاط متواقی بوده یا آنچه احتیاج داشته
 نماز صحیح است چنانکه شک کرده مایه و دو و سه و چهار و بنا بر چهار رکعت کرده و دو
 رکعت نماز احتیاط را ایشاده بعمل آورد و بعد از آنکه دو رکعت بنظر شک شده که
 نماز سه رکعت بوده یا آنکه شک مایه و دو سه بعد از اتمام سجده یک رکعت بوده
 و بعد از نماز یک رکعت نماز احتیاط را ایشاده بجا آورده و بعد از نماز احتیاط بنظر
 نمود که نماز سه رکعت بوده و اینست و نماز صحیح است و هرگاه بعد از نماز

دو رکعت از شک

احباط پهنش حاصل شد که احباط باز نماند احباط داشته لکن اینها از احباط که کرده
موانع بازگشت نکشته باشد مثل آنکه بخاطر آنکه که نماز در رکعت بوده بعد
از آنکه در صورت اول دو رکعت نشسته و مقدم داشته بود و رکعت پنجاه و با
آنکه بخاطر آنکه که نماز سه رکعت بوده بعد از آنکه دو رکعت پنجاه و مقدم
داشته بود و دو رکعت نشسته و چند را بفرموده رکعت نشسته نماز احباط با آنچه
بخاطر آنکه بعد از احباط ظاهر است که نماز صحیح باشد لکن منتهی احباط آنست
که نماز احباط را که بخاطر آنکه نماز را بفرموده رکعت پنجاه و دو رکعت سه رکعت ما بین
دو سه و چهار رکعت یا پنج رکعت و نماز را تمام کند و بعد از آنکه دو رکعت
پنجاه و دو رکعت نشسته نماز احباط و بعد از آنکه دو رکعت پنجاه و مقدم
داشت و بعد از آنکه دو رکعت نشسته و بعد از آنکه تمام پهنش حاصل شد که لکن
بدو رکعت داشته نماز صحیح است با آنکه دو رکعت نشسته و مقدم داشته
بود و پهنش حاصل کردید که محتاج بیک رکعت بوده نماز صحیح است و هرگاه در صورت
اول که دو رکعت پنجاه و مقدم داشته بود پهنش حاصل کردید که محتاج بیک رکعت
بوده و در صورت ثانی که دو رکعت نشسته و مقدم داشته بود پهنش که محتاج
بدو رکعت بوده ظاهر را بفرموده نماز احباط از رکعت و هرگاه در آنکه نماز
احباط پهنش نمود که نماز صحیح بوده و احباط باز نماند احباط نداشته در هر
وقت بخت و عدول نافله متبادل بنا بر قول نوی و هرگاه بعد از نماز احباط
پهنش کرد بعد احباط باز نماند احباط از نماز نافله محبوب خواهد شد و خدا
تواب نافله را با عطا خواهد فرمود و بدانکه هرگاه در نماز احباط سهوی یا
شک حاصل کرد و هرگاه محض بابت ندارد از آنکه هرگاه از محض نماز نموده
اعتقاد بان سهو و اشک نباشد **مجموع** در پنج جلد سهولت بدانکه جمیع
واجبات و یک که فراموش نموده یک جلد دارد و نماز که باید بعد از نماز آنچه را

در پنج جلد
مجموع

بجا آورد

بجا آورد و در جلد سهوی نیز برای ارجاع آورد و هم چنین سهو واجب و یک که
نقص در نماز فراموش کرده باید بعد از نماز آنکه ارجاع آورد و در جلد سهو
برای ارجاع آورد و هم چنین سهو واجب و یک که در نماز سهو است و زده باشد
نماز را در غیر محل داده باشد که این چهار نوع بعد از آنکه ارجاع شده باشد که در
این چند مورد سهو واجب و احوط آنست که برای هر بنده و نقصان برای تمام
نمود و خود موضوع تمام بنزد جلد سهو بجا آورد و در صورتی که بخت میکند که در
جلد سهو بجا آورد برای فلان چیز که سهو نموده ام یا زاده و نقصان که بجا آورد و هم
قرین الله و سبحه و در پس سر بردارد و باز سهو و در بعد سر بردارد و این نحو
بخواند **اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللهِ** اللهم صل على محمد و آل
محمد پس بگو **يَا كَذِبُ كَذِبُ** یا جمیع کذیبین **اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى عِزِّهِ** یا جمیع عزی
بنازک نام علیکم و احوط آنست که بجا آورد در اینجا آنکه دو جلد نماز بجا آورد
و ترک کند آنکه دو رکعت نماز که در آنکه دو رکعت نماز که در آنکه دو رکعت نماز که در آنکه
وَاَشْهَدُ و **سَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ** یا جمیع کذیبین **اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى عِزِّهِ** یا جمیع عزی
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ یا جمیع کذیبین **اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى عِزِّهِ** یا جمیع عزی
و احوط آنست که سهو را بلا فاصله بعد از نماز بجا آورد و هیچ یک از اینها بعد از
نماز مقدم دارد و لکن هرگاه فاصله نماید بین آنکه دو جلد و نماز بعد از سهو نماز باطل
نشد و باید از دو جلد و ارجاع آورد و اگر فراموش نماید هر یک بخاطر آنکه بعد
آورد و هرگاه چند چیز جمع شوند که باعث سهو باشد چون حرفی زدن سهو
و سلمه دادن در غیر موقع یا بدوای هر سه و در جلد سهو بجا آورد بلا حلقه و نیز
در اسباب سهو و هم چنین سهو متعده میشود متعدد سبب هر چند آنست که
باشد مثل آنکه دو مرتبه سهو در نماز تکلم نمود و در محل یا دو مرتبه حرف زد سهو ادیان
محلی یا غفلت فاصله محلی که دو کلام نمود لکن هرگاه منسل باشد آن کلام خواهد

[illegible]

۱۱۱

دربار حضرت
صالح خان

10

وَمَنْ يَتَّبِعْهُمْ يَنصُرْهُمْ وَيُقِيْلُ

المعنى

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُمْ عَلَيْهِمْ وَأَتَيْنَا الْقَارُونَ بِآيَاتِنَا فَكَذَّبَ فَأَخَذْنَاهُ بِالْأَغْلَقِ أُولَئِكَ الَّذِينَ نَجَّيْنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَلَهُمْ فِي ذَلِكَ مَوْعِدٌ يَوْمَ يُنْفَخُ الْبُيُوتُ كَالْعِهْنِ وَمَنْ آتَيْنَاهُم بِلَدُنَا قَوْلًا فَلَا تَعْتَبِرْ لَهُمْ السَّفَلَاتِ الْمَوِيَّةَ وَلَا جَسَدًا لَّهُمْ فِيهَا خَدَائِرُ وَلَا سَفَرًا لَّهُمْ فِيهَا فَيُدْرِكُهُمْ الرُّجْدُ وَهُمْ يُسْمَكُونَ

دُمَاقِۃٌ

باسمك ومن يوحى علي الله فربنا ارفعنا بالحق امره قد جعل الله لكل شئ قدرا
 اللهم من اسئلك الى خلقه في ملك حاجتي ورحمتك انك ومنك لا
 شريك لك تلك الحمد التي تليق برب العباد اللهم اني اسئلك في كل شئ
 الا ذاك الحمد الذي هو اعلى من كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 ذاك الحمد الذي هو اعلى من كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 وفي بطنه نور وعلى سائر نور ومن بين يدي نور ومن خلفي نور
 نور ومن علي نور ومن تحت نور ومن فوق نور ومن في كل شئ نور
 انشئ به في الناس ولا تخشني فذلك يوم القيمة يوم يوحى اليه الكسبي وقيل عوف
 رب العلق وقيل عوف رب القاسم وفيه امر الله ان يوحى اليه في كل شئ
 والادوات ناسوا لك لا تخلف المبدأ يوم يوحى اليه في كل شئ
 وبعد ان اسئلك بركتك في كل شئ اللهم اني اسئلك في كل شئ
وهذه هي اللهم اني اسئلك في كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 خواصه بغيره بركته في كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 منبه استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم واوتى اليه بنو انسانا
 يوم وجدوا شكريا اورد ووجدوا شكريا اورد ووجدوا شكريا اورد
 ووجدوا شكريا اورد ووجدوا شكريا اورد ووجدوا شكريا اورد
 العبر والشيخ والوفاء الذي لا يخسر وفي كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 وتلك كل شئ من كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 فانك اصل القنوت واصل القنوت واصل القنوت واصل القنوت
 دعاؤه وولدان مؤمن خود دامد كوسا ديس مرعا نواد بوانداز استغفار
 كينايه بر المؤمنين وبعثت فله جميع بوانداز الله اني استغفر لك كل شئ
 بركتي به فلك في وعلى الى اخره في جميع ذنوبي لا اذنوا واعرفها وتعلمها و

مطالع

تسألها وقيل لها كبرها وديها وسيلها وقيل لها وسيلها وسيلها
 وسيلها ما انا مذنبه واوتى انك وانك ان تولى العباد والجن والانس
 في جميع ما اسئلك من ظلم العباد في كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 تعظم ما لك شئت وان شئت بالحق اني اسئلك في كل شئ
 دعاون واكسبنا بعد ان شئت بمرادك والحمد لله الذي خلقنا
 بالظلم والظلم والظلم بمرادك والحمد لله الذي خلقنا
 نور الاضواء ونور الاضواء في كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 ولا تسئلك في كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 لا تسئلك في كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 وتلك العيون وتلك العيون في كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 الله الا في كل شئ وعلى ذلك انك لا تزل وانا العبد البغيض عبدك
 البغيض انما اسئلك من كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 بغير الايمان الا انما اسئلك بغير عيوبك في كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 كل شئ في كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 بغير الايمان الا انما اسئلك بغير عيوبك في كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 ولا تسئلك في كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 قد وليت القوي الشريك في كل شئ والحمد لله الذي خلقنا
 فانك اصل القنوت واصل القنوت واصل القنوت واصل القنوت
 دعاؤه وولدان مؤمن خود دامد كوسا ديس مرعا نواد بوانداز استغفار
 كينايه بر المؤمنين وبعثت فله جميع بوانداز الله اني استغفر لك كل شئ
 بركتي به فلك في وعلى الى اخره في جميع ذنوبي لا اذنوا واعرفها وتعلمها و

لا تسئلك في كل شئ
 لا تسئلك في كل شئ

نفسطری

[illegible]

داونچیا صیت

کرم غزل

[illegible]

کتاب

[illegible][illegible]

وہم

وَأَن تَعْلَمَ وَفِي

ظانی

لا اله الا الله
 محمد رسول الله
 فاعلم ان الله
 قد اراد ان
 يبعث في كل
 دين نبي
 فاعلم ان الله
 قد اراد ان
 يبعث في كل
 دين نبي
 فاعلم ان الله
 قد اراد ان
 يبعث في كل
 دين نبي

آب
آغوانه،

بسم الله الرحمن الرحيم

بغير ميثاق ولا عهد ولا عهد بيني وبين ابيك يا ربهم الرسول وقبل ان يقول
 الذي وصيت ولا يتركه على قلبي وكما تركته ورجعت ذاك الحق ان ميثاق على
 محلي والحق قد جعلتهم وسبيلهم وقد جعلتهم اسماحي وبين يدي حواشي ان
 تغفر لي ذنبي وقلمه على قلمي وكسر يميني وقهر كوفي وبكفي برضا عليك و
 عبادك غايه اقبل وقبلي لي حواشي الدنيا والآخرة بالادب والجاهل
 استعاضوا ودراسات ودراسات وارادت اللهم من الهباء والعظمة و
 الكبرياء والاشهاد ان اظهرت العذرة كفى شئت وكنيت على نار لا تبيح
 وتكلمت عليهم بغير ذكرك وعلمتهم شكر عليك اللهم فوجروني على ابي
 المؤمنين المرفوضين الذين والى العالم بكم وجاهدوا في ايام الكثرين سئل على
 واليه في الوجود والآخرين واقدسه بين يدي حواشي وكنيت ان
 قيل على محلي والحق وان نعم لي من قلبي وبقي على قلبي مؤمنة من
 بؤسك في الدنيا واعلم بان امر القلوب المنيعة عليه بالعلم البصر لا يدب الا
 ركب على قلبي قدروا وان فعلت وكذا يعني حواشي خورامد ورسالتك
 ورازخون غايبا غايبا سرى وارساع منسوب بحجاب ما حسن
 وخواصه انما كانت اللهم طالع التوب والادب والادب والادب والادب
 ومذبح الانوار والنفوس ومن لا يحسن المظهر اذا كلفا وكفى الشدة
 بما ايك بالبحار واذا جاءها باعز باعقار اعز ذلك الاضداد
 وهو بدلك الاضداد ما من لا يملك خشية الانصاف ولا يقوى على
 بالكرم بار ذوقا شديدا بالعلم قبل الانصاف ما من يكون الوضوح من امره
 على من ذاق من عبادته يندد يوم القلاق يكون نعمك على وصغر في
 شكرني ودام غناك عني وعظم اليك قدرني اسلك با عالم يرضى ويحرمي
 ما تزل يعلو سواه على كفى فربي ان ميثاق على محلي وسؤلك الخفاد

ارجو ان
 يا
 وكنيت على قلبي
 والحق قد جعلتهم

محل

يحبك سوا الانوار والحق وعلى اهل بيته الظاهر من الاخبار وارسال الله
 بالانوار النبيلة على سوا الانوار الربيع الحسن المندول متاعكم استغنى بغير
 اليك وقد علمت اسماحي وبين يدي حواشي ان تركت من ذلك علما وعلمي
 ملكا ويحرم كبري وقهر باليقين مدركي وبكفي اذ انقطع من الدنيا اثر
 وتذكرني اذا دعي وكبري برحمتك يا ارحم الراحمين **فما منكم كمداد**
 بايد خوانده شود اللهم كنت بما لك في اعلم ذلك وصفا ذلك في انوار
 شوقك وفاضل على في غايبك وحلفت في اهل لقمة بك عند خورام
 فكنيت في كبريائك علما كبريا وحلفت فيه مشاك على اهل طاعتك
 فاجبت بغير اهل حواشي بك علمهم اللهم فوجروني على اهل الله
 وبك استغنى اليك والحق بين يدي حواشي وكنيت ان قيل على محلي
 ان محلي وان يغفر لي به على طاعتك ورسولك وبكفي افضل ما لك في
 اولئك واولئك في ذلك باذ القدر الذي لا يقدر انما اذا انقضاء الحق لا يخفى
 عدما بالكرم بالكرم بالكرم بالكرم بالكرم بالكرم بالكرم بالكرم بالكرم
 شد على اب وارساع منسوب بحجاب ما حسن
 وخواصه انما كانت اللهم طالع التوب والادب والادب والادب والادب
 ومذبح الانوار والنفوس ومن لا يحسن المظهر اذا كلفا وكفى الشدة
 بما ايك بالبحار واذا جاءها باعز باعقار اعز ذلك الاضداد
 وهو بدلك الاضداد ما من لا يملك خشية الانصاف ولا يقوى على
 بالكرم بار ذوقا شديدا بالعلم قبل الانصاف ما من يكون الوضوح من امره
 على من ذاق من عبادته يندد يوم القلاق يكون نعمك على وصغر في
 شكرني ودام غناك عني وعظم اليك قدرني اسلك با عالم يرضى ويحرمي
 ما تزل يعلو سواه على كفى فربي ان ميثاق على محلي وسؤلك الخفاد

ارجو ان

وكنيت على قلبي
 والحق قد جعلتهم

محل

منه القويل والكله كل من خرج فاسايد حرمه اذا خلا من الدنيا
فقد عاينته على ذلك ما لا يكذب احد سئل على هذا يقول ونسألك بعدا
فصل عن رشايتك الوديه وكفى عن شيخ وعبدك ملك فقام الشافعي
فعاينك وواوكت فخرجت مني زلا وتلا وتلا وقد ذكر في ليله القدر لما كانا
نحكيك وانت تائم الملك وقد ماتت الاربعه وعادفت اهلك هذا واعفانا
واوتت العناه وعده الحق وقطعت راي المكونين والملك اصول الظالمين وسخر
تقول لحد يهدر الفاني الامم لك كفا في كبري والذين واليك استمدون
فعدت العندك وانت رشا الوديه والاولى فاعلم بالملك المستعجبين فيك
البنكي واه بيتك بالشيخ الفاضل واول عده به الامم والحق وقد عدله لانه
على العراستين ومنزله العيون والملك الامم وعلى عهده انما العيون افي
وبك الميرك وبك عهده لانه عهده وتلا وقوله انما عهده لانه
عنه القويل ونسألك ما انا فاعلم رشايتك وسلا وتلا وتلا لما كانا
والعمل مستمر انما مستمر واعفانا والتم بعكست فبذلك انما انما حتى في
رشايتك ومراقه الشكلا مستمر على الملك على على عهده وفي امرك وسئل
لما كان في ذلك التبدل الاكبر وسئل على ابيه التبدل في وسئل في ذلك
في الحزم وسأل في انهم من غير الحزم والايدي على سائر البشر الذين من
به فقد عهده من ثم ومن به فقد عهده ولا سلا عهده وعلى عهده وعلى عهده
الايدي من غير الحزم والايدي من غير الحزم وعلى عهده التبدل في الكبري فاعلم
التم انما ريت في السليخ وعلى عهده من الامم الوديه وسئل في ذلك
وامم واهم واكثر فاعلم رشايتك على اسرار التبدل فيك وسئل في ذلك
سئل عهده سلاوة الاثابة لانه ما لانه لانه لانه لانه لانه لانه لانه لانه
ولم به الحق واخبر به المايل واليه ما يولدك واقل به انما كان وسئل

الذين في السماوات من جنسك من تحتك لك قسمة ودمك لك اقسمة وسقطتك
 لاجبتك واهلكك ذنوبك وقامت لك عزة واذنك حطبتك وذلقت
 عنك حيلك واسلكك ذنوبك اسلكك اسبابك على حيلك واليه اولا واليه انا
 نحن المعقبة ما انتم في مدينتكم اقرب مني في حياي ولا في داري ولا في
 في الجحيم واليه انا اقرب منكم في داري ولا في حياي ولا في داري ولا في
 مني ولا في حياي من جميع خلقك وبلغت الي رسالتك وحيل الله في حياي ولا
 جعلت في حياي من حيل الله في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 في الجحيم ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 السطوات وتخرجت من حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 كما في حياي وافقني من الكثرة واعقبني من ذنوبك بالحق والوفاء
 والحق في حياي وحيل الله في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 ما فعلت وما اخوت وما اسلك وما اسرك وما احبب وما احبب الله
 انك لا تسكن في داري فاجعل كما يحب با ادم واليا هو **موتكم** الله
 على حياي واحل بيني الغرضين بالفضل وكما في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 واجتازهم ورحمة الله وبركاته **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم**
 واورثايتكم **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم**
 ورحمة الله وبركاته **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم**
 والمسلمون في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 والشراب وانك انظر في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 سلكك ملك ان سلك على حياي واليه واسلك الله ادم وبنينا انك الملك
 ولك الحمد لا اله الا انت العظيم الكريم الغفار الثاني ذو الجلال والاكرام

فانما هذا الكلام في حياي
 ورحمة الله وبركاته

من حياي

بديع الخلق والادب فما حلت بين عبادك المؤمنين من غير اذعابة او ذك
 او عذابي او عمل بطاعتك او غير مني به علمكم فليعلم به انك وترق في حياي
 ذنوبكم او تظلمون به من غير انتم في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 اسلك الله ما لك الملك واليه لا اله الا انت ان سلك على حياي ولا في حياي
 حياي وسنيتك وحيل الله في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 الا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 هذا اليوم من عبادك المؤمنين با ديت الغالبين وارزقنا ولكم انك على حياي
 قد بر الله انك لعلك با حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 بمدينتكم ورحمة الله وبركاته **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم**
 على حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 ينفذ ايتك ورحمة الله وبركاته **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم**
 احد غيرك ولا ادرى من حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 اسعدت فانه الى حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 كانت اليوم حياي ورحمة الله وبركاته **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم**
 بملك وسائر ملك الله حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 لا يخفى سائل ولا لا يظن انك فاني انك قد عرفت في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 شناعة حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 معروا بالخير والاسماء على حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 الحياي من ثم لم يمتلك طول عكر في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 المعقود فانه من حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 حياي وحيل الله في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي ولا في حياي
 الختام فليعلم انك ورحمة الله وبركاته **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم** **مدينتكم**

من حياي

من حياي

من حياي

من حياي

من حياي

7.

5

مكتبة

مستحق

3

۵

و بعد در روایت دیگر چهار مرتبه سوخته و بعد و اوقات **و اما** از حضرت فرموده که هر که
 در شب هفتم ایستاده و در رکعت نماز کند و در رکعت اول بعد از سجده سوخته بوسه دهد اما
 بخواند و در رکعت دوم بعد از سجده بکشد **یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین** و در رکعت اول و در رکعت
 بنویسد مرتبه سوخته و در رکعت ثانی او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 ثواب شهیدش و محو کند کفایت او را و در روایت دیگر و او است که در رکعت اول و در رکعت
 حضرت امیر را پیروی و آنرا خواند هر چند اختلاف مشهور است که هرگاه احب طاعت
 ایستاده و در رکعت اول او را مسح کند **یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین** از حضرت منقول که هر که
 در شب هفتم ایستاده و در رکعت اول بعد از سجده بکشد **یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین** و در رکعت
 ثانی سوخته و در رکعت اول و در رکعت دوم بعد از سجده بکشد **یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین** و در رکعت
 بنویسد سوخته و در رکعت اول و در رکعت دوم و در رکعت ثانی او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 باشد **یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین** از حضرت فرموده که هر که در شب هفتم ایستاده و در رکعت
 حمد و در رکعت دوم سوخته و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 حتم و در رکعت ثانی و در رکعت سوم سوخته و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 که هر که در شب هفتم ایستاده و در رکعت اول بعد از سجده بکشد **یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین** و در رکعت
 و در رکعت دوم او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت ثانی او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 باری و در رکعت دوم سوخته و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 بد و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت ثانی او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 رکعت نماز کند و در رکعت بعد از سجده بکشد **یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین** و در رکعت
 هر که در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت ثانی او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 کامل ایمان **یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین** از حضرت منقول که هر که در شب هفتم ایستاده و در رکعت
 رکعت نماز کند و در رکعت بعد از سجده بکشد **یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین** و در رکعت
 چهل ساله و بنویسد سوخته و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت

استغفار

۵

استغفار کند و ثواب ليلة القدر برای او نوشته شود **و اما** از حضرت منقول که هر که
 در شب هفتم ایستاده و در رکعت اول بعد از سجده بکشد **یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین** و در رکعت
 اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت ثانی او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 اسمعیل را از او سوخته و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 که در شب چهاردهم ایستاده و در رکعت اول بعد از سجده بکشد **یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین** و در رکعت
 و در رکعت دوم او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت ثانی او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 که در شب چهاردهم ایستاده و در رکعت اول بعد از سجده بکشد **یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین** و در رکعت
 که در شب چهاردهم ایستاده و در رکعت اول بعد از سجده بکشد **یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین** و در رکعت
مکمل و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت ثانی او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 که در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت ثانی او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 ششصد و شصت و چهارصد و بیست و دو و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 اول ششصد و شصت و چهارصد و بیست و دو و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 امروز که از کافران و کلمه ان او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت ثانی او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت ثانی او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 که از حضرت و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت ثانی او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 شب همه پیغمبران و ملائکه برای او سوخته و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 با و مسح کند که از جمله آنها پیغمبران و ملائکه و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 عهدی و عهدی و عهدی که سوخته و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 و نود و یک از حضرت و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 و در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت ثانی او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 خود نظر کند و با بکشد شهادت کرد که در رکعت اول او را مسح کند و بنویسد باری و در رکعت
 ان لا اله الا انت سبحانک انی اعوذ بک من الهم الحسام

امام شافعی

در رکعت اول و در رکعت دوم

جملهها و کتبها و باطنها و از کتبها و کتبها پاکیزه سازید و بدو از کتبها خالی
نمایند و از غیر خدا بزرگوار شود و دل خود را فارغ گرداند و در بختها لغو
اعضاء و جوارح خود را بکار نبرد و در آنچه معبود شما از شما خواسته است
منظور فرمایید و آنچه باشد که او بخواهد سزاوار و دوزخ ابد او
و آنچه از زمین و ذرات و اجزای او بدو بگذرد از ثواب و فضل و دوزخها که بگوید
و از رسول خدا منقول که التماس بجزای او یعنی دوزخ سپردن یا از حق بجزای او
این سخن چنانکه بر شما حفظ میباشد از این شمشیر و نیزه و نیزه و دوزخ نیزه
میدارد و دوزخ دارد از افعال و احوال بد و شر و دفع بکند و عیوبان معص
و اعضاء را و وظیفه بسیار از افعال فاسده را و تحلیل میرد و بکارد
کوشنها و چیزهای دیگر در بختها از حرام و دوزخ یافته و از آن از خود
نماید و دل را از عقاید فاسده و عیوب کاسه محافظت میکند و خطر از
فغان و وسوسه و شیطان را دور و زایل بنماید و طاعت باطن جنونی و هوا
جسمانی را دور و از احوال فتنه و ماکین منصرف بنماید و شریک در پایش بگوید
و با بشارت طعام میکند و کربته و سیرت و توبه را بپوشد و صوم و امل را
کم میکند و با از احوال لا طائل و چشم و از اقطار بحر ان محافظت بنماید
و حکمتها و حقایقها و بشارت و دوزخ و دوزخ میباشد که عقول ما از او را که
اها فارغ هم از او را که اها غایت **صلی الله علیه و آله** و اها اول ما تا **یک**
هلال تا مبارک و منشا از بعضی از علماء و ارباب دانسته اند و از امام جعفر
ازین منقول که چو زحمتها و دوزخها را بدو باشد هلال بکن و در بختها دستها را
ببندد و بپا خراب کند و بگوید **وَبَارِكْ لَكَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَهْلَكَ عَلَيْنَا**
بِالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَوَصَلَّى
اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَدُنَا خَيْرُهُ وَغَوْفُهُ وَخَرَفَتُهُ وَشَرُّهُ

و بکارد

و بکارد و بکارد و بعضی از علماء و ارباب دانسته اند و از امام جعفر
ازین منقول که چو زحمتها و دوزخها را بدو باشد هلال بکن و در بختها دستها را
ببندد و بپا خراب کند و بگوید **وَبَارِكْ لَكَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَهْلَكَ عَلَيْنَا**
بِالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَوَصَلَّى
اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَدُنَا خَيْرُهُ وَغَوْفُهُ وَخَرَفَتُهُ وَشَرُّهُ
هلال و منشا از بعضی از علماء و ارباب دانسته اند و از امام جعفر
ازین منقول که چو زحمتها و دوزخها را بدو باشد هلال بکن و در بختها دستها را
ببندد و بپا خراب کند و بگوید **وَبَارِكْ لَكَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَهْلَكَ عَلَيْنَا**
بِالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَوَصَلَّى
اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَدُنَا خَيْرُهُ وَغَوْفُهُ وَخَرَفَتُهُ وَشَرُّهُ
دوبت همه اهل باید خواند شود و از آن الله تعالی در باب افعال همه ماها
با سار و دوزخ و دوزخ اهل مذکور و در و ادوات کتب با صدق و دوزخ و دوزخ
هلال و منشا از بعضی از علماء و ارباب دانسته اند و از امام جعفر
ازین منقول که چو زحمتها و دوزخها را بدو باشد هلال بکن و در بختها دستها را
ببندد و بپا خراب کند و بگوید **وَبَارِكْ لَكَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَهْلَكَ عَلَيْنَا**
بِالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَوَصَلَّى
اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَدُنَا خَيْرُهُ وَغَوْفُهُ وَخَرَفَتُهُ وَشَرُّهُ
و بکارد و بکارد و بعضی از علماء و ارباب دانسته اند و از امام جعفر
ازین منقول که چو زحمتها و دوزخها را بدو باشد هلال بکن و در بختها دستها را
ببندد و بپا خراب کند و بگوید **وَبَارِكْ لَكَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَهْلَكَ عَلَيْنَا**
بِالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَوَصَلَّى
اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَدُنَا خَيْرُهُ وَغَوْفُهُ وَخَرَفَتُهُ وَشَرُّهُ
دوبت همه اهل باید خواند شود و از آن الله تعالی در باب افعال همه ماها
با سار و دوزخ و دوزخ اهل مذکور و در و ادوات کتب با صدق و دوزخ و دوزخ
هلال و منشا از بعضی از علماء و ارباب دانسته اند و از امام جعفر
ازین منقول که چو زحمتها و دوزخها را بدو باشد هلال بکن و در بختها دستها را
ببندد و بپا خراب کند و بگوید **وَبَارِكْ لَكَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَهْلَكَ عَلَيْنَا**
بِالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَوَصَلَّى
اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَدُنَا خَيْرُهُ وَغَوْفُهُ وَخَرَفَتُهُ وَشَرُّهُ

و بکارد
و بکارد

و در دوزخ و دوزخ
چنین باشد

لما هو وعلمت من الذنوب وانتهت من القنات واسمعت من القنات وبأفرد
 من نصلي بأفردك من ذلك على أن تصلي أو علة في أفردك من ذلك من
 ومن ذلك الدم وعقود الخالدين وحقيقة الروح والفراد من الروح وقذف
 الحسنة والكل من ذلك انما هي ظلم وعقوبة الأور وكذا الشهادة والكل من ذلك
 بعلمك في حق من قبله وأكل الأور والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 البقرة والمليد والرياء والشرقة وغرب البقرة وكذا الجبال والبحر الميزان
 الشان والشيء وقيل من العبد والقرينة والقيامة والعقد والنفار والكل من ذلك
 والبينة والقيامة والنفان والميزان والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 دخول بين بعثه من البقرة والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 في الأور من البقرة والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 وعون على الأور والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 الطور والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 في الأور من البقرة والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 قول فيها لا أعلم وأكل البينة والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 والبينة والنفار والنفار والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 بالبينة والنفار والنفار والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 الحنث والنفان والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 أشعارهم وأبشارهم وأبشارهم وأبشارهم وأبشارهم وأبشارهم وأبشارهم
 وكسبت البينة والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 هو لك تعسبة وكل من ذلك وكل من ذلك وكل من ذلك وكل من ذلك
 اللبل وبأفردك من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 سمعته أو لم سمعته سمعته فيه وفي طرفة عين وفيها ما من جيل وحول

تغير

تعدت فيه أو تعدت عنه منذ ولم يعلني إلى يوم جلت على هذا في أفرد
 إنك منه وأنت بالكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 لا تخفى من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 على أني حتى أجمع في ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 تميزوه لك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 حين قبلها من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 أن يعلني على ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 من البينة والكل من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 لا يعلني البينة والكل من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 لعلني من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 والكل من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 لعلني من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 أو أجمع من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 لعلني من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 أن تروني من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 البينة والنفار والنفار والكل من ذلك والكل من ذلك والكل من ذلك
 ألقى في ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 أجمع من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 وأفردك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 لعلني من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 في ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 لعلني من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك
 من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك من ذلك

على منوك يا بني والى بورك وكركك ارفع صبي والى صرورك ارفع منظرى فلا
 تحرفنى بالشاره وانت موضع ابنى ولا تحكى الماويه فانك فزع عيني بالسيده
 ولا تحرفنى ثوابك فانك العارث يعنى البعير وكان قد بهج ابنى ولم يعرني
 منك على قد جئت الاغراب اليك يدنى وسأعلى على البعير عقون من
 اولى بالنعوم منك واخذت من اعدك منك في صررك اللهم فادعهم في هذه الدنيا
 عرني فينك الموقر عرني في المير وحدي في الله وحبي ولذا يفرق الحنايه
 بغيرك ذل مؤمنى واعطى ما يحى على الامم بين من على وادى في ما به
 واخفى صرعا على فراش حليى ابدى حبيى وتمثل على خدوا على القيد
 بعنى صالح بغيري وحسن على محو كذنا وان الاخرى انما جيا في صلا
 على منولا قد ترك بك صيدا في عرني وادعهم في ذلك البيت الجيد عرني
 لا انسان يفرقه بالسيده فانك تار وكلنى الى عيني منكى سبيى من
 انك ان لم يفرق عرني ولى من افزع ارضك عيناك في عرني والى من
 الفخر ان لم يفرق عرني سبيى من فى من عرني ان لم يفرق وتمثل من اولا
 ارضك فملكك يوم فاقى ولى من الفرس الا من الذوب اذا انقضى على سبيى
 لا يفرق عرني وانا اقولك اللهم عرني وادعهم في ذلك كثره ذوقى لا افر
 فيها الا عرني سبيى انا اسلك ما لا اسلك وانت اعدى للفرى وامل العر
 فاعطى واليهى من فركه ويا بعلنى على اللغوب والبعاب وتفرع الى ولا
 الما كس بها لك ودمر عليم وصنع عليم وعاود كيم البعير انت الذى فحس
 برك على نزلتك وعولنا سبيى بربوبيتك فكيف سبيى من تلك و
 ابرن ان القلى لك والامر لك ساكن وتعايت بارت الغالبين بالبعير
 سبيى عرني سبائك افا منه القساوه بركك بركك بركك بركك بركك بركك
 وبطلف جميل بطرفه بركك بركك بركك بركك بركك بركك بركك بركك

والى صرورك ارفع منظرى
 والى بورك وكركك ارفع صبي

فليفرق

منى ما اقول قد صرورك بهذا القفا وانا اذبح ان لا اذبح منى منى منى
 وصرورك البعير انت الذى لا يحبك سائل ولا يفسدك نائل انت كما تقول و
 ما اقول اللهم انى اسلك منى اسلك وعرة عرنا وقلنا ما وانا وانا اسلك
 بالارت من الجهر برك ما عادت منه وما لم اعلم انك الله من منى اسلك
 منه عيناك المشايخون بالعرى برك وادعهم من اعلى اعلى سبى فى عرني
 اعلى وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم
 واسلك برك اعلى واعلى وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم
 وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم
 اعلى انك ففعلنا ففعلنا ففعلنا ففعلنا ففعلنا ففعلنا ففعلنا ففعلنا
 وكررك ولا يحفل ففعلنا ففعلنا ففعلنا ففعلنا ففعلنا ففعلنا ففعلنا
 لاسعة ولا افر ولا افر ولا افر ولا افر ولا افر ولا افر ولا افر ولا افر
 الا من فى الوتر وقرع العين فى الاصل والمال واولد القفا وصرورك عرني
 والصحة والنجيم والقوة والدين والاسلام فى الدين والاسلام فى الدين
 وصرورك عرني واهل بيته من الله عليه واهل بيته من الله عليه واهل بيته
 عيناك سبيى فى كل خير وكفه وكفه وكفه وكفه وكفه وكفه وكفه وكفه
 منزله فى كل سنة وكفه وكفه وكفه وكفه وكفه وكفه وكفه وكفه
 وسبيى نجا وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم
 وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم
 الله انما يحول الا انى برك منه وكفه وكفه وكفه وكفه وكفه وكفه وكفه
 وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم وادعهم
 من وكفى وكفى وكفى وكفى وكفى وكفى وكفى وكفى وكفى وكفى وكفى
 شر القطار وشر القطار وشر القطار وشر القطار وشر القطار وشر القطار

والى صرورك ارفع منظرى
 والى بورك وكركك ارفع صبي

من ألقى حجره وأدخني فيها أفضل ما دون هذا من كبريائه إنا ما أكرمته بها
 وأجعلنا فيها من عندنا لك من نعمته وسلكنا لك طرقا وإلهنا وسلكنا عليك ونعمنا
 ودعونا لك يا أدم الوحيات اللهم صل على محمد وآل محمد ودفعنا عن غيرنا هذا
 وعدا والأجساد والقوة والشقاء وما يحب وتوحي اللهم رب الخلق والبر
 وغيره وألوت ربك محمد ومنان وما أوتيت فيه من الشان ودبت بغيره
 بكامله وإسرائيل وجميع الملائكة الممجدين ودبت إبراهيم وإسماعيل ونوح
 ودبت موسى وهارون وهبة النبيين والمرسلين ودبت علي خاتم النبيين وسلكنا
 عليه وطهرنا أحببتنا وأسلكنا محبة عليك وجعلك العظيم عليهم لما سلكت
 عليهم وأله وطهرنا أحببتنا ونفرت إلى نعمة هبة وتوحي بها عني ولا
 تحط عني بعتة أبدا وأعلمني جميع شؤني ودعيني وإسبغني ولاديني ومن
 عني ما أكره وأحد وألصق على هبة وسلا أخاف وعن أهلي وسألي
 وأخوتي وأولادي ودعني اللهم إليك قرنا من دوننا فإنا نأجيبك وب
 علينا مستغفرين وأغفر لنا سيئاتنا وأعدنا مستجيرين وأمرنا مستجيبين ولا
 تحلنا داعيين وأبنا داعيين وتغفرنا لك يا كريم وأعلمنا لك جميع الدعاء
 بحسب اللهم أنت وفي أنا عاكف وأمر من سلك العبد وبه ولم يسلك الضياع
 وسلك كريما ويورا ما وضع فكوى الشاغلين فاستغنى جماعة الزايعين
 بأعنيك المستغنين وأجبت دعوة المضطرين وباسمها الهاديين وبناج
 المستصرين وبأدب المستغنيين وأما شاف كبير المكرمين وبأناج وهم
 المصومين وبأنا كاشت الكرب العظيم بأفقه بأحسن بأجمعهم بأدم الأجيال
 اللهم صل على محمد وآل محمد وأعظمي دوني وعوني وإسألي وظلي وسجدي
 وإسرافي على هبة ودعني برضاك وحملك فإله لا ينكحها غيرك وأعد
 عني وأعظمي كل سالف من دوني وأعظمي جميعا عني من غريبي وأسألك

وعلى والذين ووليتي وقرائي وأهل عراقي ومركاني بسبل من المؤمنين
والمتبرين في الدنيا والآخرة ما زادك الله يدك وأنت واسع الخيرة فلا
تعتني بأشياء ولا تؤخر عنك دعائك ولا تؤخر يدك عن شيء من نعم الله
ولا تلتزم بغير ما سألوك وتزهد في فضائلك على كل شيء فذكر وعني
ذلك والذين أنعم الله عليك الأتقاء الحسنى والافتخار الغلبا والكبرياء والآن
أسألك يا ربك بدم الله الزاهر أن تكتبني في هذه الليلة تكتبني الملك
والفرح فيها أن تسبق عليّ وإلى عليّ وأن تجعلني في هذه الليلة في
الجنة وأدعني مع الشهداء وأجاني في جهنم وأباعدني عن مغفوة وأن
تكتبني في الدنيا بغيره فلي وأباعدني عنك ودمي ما كتبتني و
التي في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وفي علمي ما لا أدركه وإن لم تكتبني
في هذه الليلة تكتبني الملك والفرح فيها عني وإلى عليّ وأدعني فيها
وكتبني وتكتبني وطاعتك وتضامني ذلك فصل عليّ وإلى عليّ يا ربك
يا آدم والواجب يا أحبا الله أحمد يا رب عليّ وإلى عليّ اغنيب عني
ولا تؤخر يدك ولا تؤخر يدك وأجاني عنك ولا تلغ على ظهر الأرض
منهم أحدا ولا تؤخر يدك يا أحبا الله أحمد يا رب عليّ اغنيب عني
أبديني البقية التي لم تكتبني في الدنيا والآخرة ولا تؤخر يدك ولا
تكتبني أنت كل يوم وإن كنت تكتبني عليّ وأمر عليّ وموسى عليّ الله
أن تضر ويح عليّ وتكتبني عليّ والقائم يا رب عليّ وأمر عليّ الله
عليه وعليهم غيظ عليهم تركه بالآلة إلا أن يؤخر يدك إلا أنت
سبل عليّ وإلى عليّ واليهبني منهم في الدنيا والآخرة وأجعل ما في أمري
في غيرك وتكتبني يا آدم والواجب وكذلك كتبني عليك يا ربك
يا ربك كتبني عليّ وإلى عليّ وأمر عليّ وأمر عليّ الله

[illegible]

اعمال شخصی

مغناطیس

وفاقیہ

کابل

تَكَا مَلِكٌ وَبَارَكَ وَوَحَّتْ عَلَى نَجْمِهِمْ وَأَلْزَمَهُمْ فِي الْغَالِبِينَ إِنَّكَ سَيَجْعَلُكَ
رُؤُوفَهُمْ مَكِي إِنْ دَعَا وَجَدْنَا لَكَ أَيْتِي فِي مَقْعَدِ سَابِ وَفِيهِ وَجِئْتَنِي فِيهِ
 مِنْ هَوَانِهِ وَتَانِيهِ وَأَدْعُنِي فِيهِ وَتَرَكْتُ مَرْدُودًا وَفَيْتُكَ بِهَا هَوِي الْمُنْجِلِينَ
 بِلَدٍ كَوْدَعِلًا وَبَاعِلَهَا عَزْرًا مَدِينًا وَأَمَّا دُعَاؤُهُمْ إِنْ دَعَا وَدَاعَا لَكَ أَلَمْ تَأْتِ
 بِقِيٍّ جَلِيٍّ كَوْنِي بِأَعْلَى وَأَنْتَ أَعْلَى عِنْدَ الْفَضْلِ لِيُجِيبَ لَكَ وَتَجَافِي عَنْهُ
 مَشَائِي حُلُولَ الْكَرَامَةِ عَلَيَّ وَأَنْتَ عَلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ تَرَكْتُ فِي وَفِي كُلِّ مَنِيَّةٍ
 وَتَلَكَّ عَلَيَّ وَأَنْتَ مَوْجِبُ كُلِّ عَافِيٍّ وَمُجِيبُ كُلِّ يَأْسٍ وَأَنْتَ لِكُلِّ غَلِيٍّ رَافِعٌ
 لِكُلِّ تَسْلِيَةٍ تَدْعُو إِلَيْكَ الْمَشْكُورَ وَأَنْتَ الْمُرْتَجَى لِلرَّغْوَةِ وَالْأَوَّلَى لِلْأَمْرِ مَا أَكْرَهْتَنِي
 إِنْ لَمْ تَرْجِعْهُ وَأَوَّلَ حَوْنِي إِنْ لَمْ تَحْلِلْهُ وَأَمَّا تَرْجُعِي وَأَمَّا حَوْنِي إِنْ لَمْ
 تُفْعَلْهُ وَأَوَّلَ يَأْسِي إِنْ لَمْ تُفْعَلْهُ وَأَمَّا وَجْعِي إِنْ لَمْ تُقِلْ مَعْرَفِي أَنَا سَابِ
 الْمَلِكِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ أَمَّا الْغَلِيُّ لَيْتَ فِي مَوَاقِفِي وَكُفْتُ فَيَأْسِي وَفِي مَكْرٍ
 يَسِي وَتَجَلَّ حَيَاتِي تَوَارِيخِي مِنْكَ فَوَلَّوْا عَاقِبَتِي عَلَى قَدَرِي مَا مَنَعْتَنِي حَقِّي حَقْرَةً
 عِزِّي أَيْهَا اللَّهُمَّ أَمَّا الْغَلِيُّ أَمَّا الْغَلِيُّ أَمَّا الْغَلِيُّ أَمَّا الْغَلِيُّ أَمَّا الْغَلِيُّ أَمَّا الْغَلِيُّ أَمَّا الْغَلِيُّ
 تَرَبَّنِي مَا عَرَفْتُ غَلِيَّكَ وَلَا أَتَيْتُ عَقْدَكَ وَلَا أَرُكَّ عَيْبَتِكَ بِكَاسَتِكَ كَرِبَ
 أَوْيَتِي وَبِالسَّامِعِ مَوْنِي فَوَيْسُ الْمَكْرُوبِ وَقَالَ الْغَلِيُّ لِي أَيْهَا الْعَبْدُ وَجِئْتُ نَوْسِي
 فَمَنْعَهُ أَجْعَلْ لِي شَيْئًا أَنْ تَقْبَلَ عَلَيَّ وَالْحَيُّ وَأَنْ تَجْعَلِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا
 وَخَرَجًا دَسْرًا وَخُذْكَ بِأَتَمِّ الرَّاجِحِينَ تَلَمَّا إِنْ دَعَا وَدَاعَا لَكَ أَلَمْ تَأْتِ
 لَأَعْرَبْكَ لَكَ لَمْ تَأْتِ الْمَلِكُ وَلَمْ تَأْتِ الْغَلِيُّ وَبَيْتٌ وَبَيْتٌ وَجِئْتُ وَمَوْجِبٌ لَا يَوْضَعُ
 الْخَرَجَ وَجِئْتُ خَلْفَهُ قَدْ بَدَا لَكَ أَلَمْ تَأْتِ الْغَلِيُّ وَصَلَا لَأَعْرَبْكَ لَكَ وَلَا لَأَعْرَبُ الْغَلِيَّ
 وَخَلَا لَأَعْرَبْكَ لَكَ وَجِئْتُ وَجِئْتُ وَجِئْتُ وَجِئْتُ وَجِئْتُ وَجِئْتُ وَجِئْتُ وَجِئْتُ وَجِئْتُ
 أَلَمْ تَأْتِ الْعَالِمَ لِمَا عَمَّرَ بِي وَجِئْتُ غَضَبُكَ وَلَوْلَا تَرْكُكَ لِي وَتَجَلَّكَ عَلَى الْكَلْبِ
 بِرَأْسِهِ حَتَّى سَلَفَ أَوْجِي بِرَأْسِهِ وَأَنْ تَحْتَمِي دُونَ مَا ظَنَنْتَنِي بِكَ لَمْ تَأْتِ

وَمِنْكُمْ
فِي هَذَا النُّعْمِ
مَنْ لَا يَشْكُرُ

وَمَا يَكْفُرُ

تاریخ ۱۳۰۲

مولاي ولم اظفر بغير يده واني اكرم بزيه عظيم وحليته موبدة احسنت بكم
 في شوا القليل وتوهم القهار واهي من ذكرها فكتب بغيري فيك فبكت احسنت
 ليعقوب نعم الويت انت في تدويني فاول غنك كات في اللؤلؤ عليك فاستلكت
 ابي بالقدرة التي فكت مغا على ذوقني وايضا لها والرحمة التي سرت بها
 فتح من ذوقني ان تغلب على محبي واهل بيته الانبارة والحنين والفا في بوني
 هذا من شريك الموهوب المعنوم وانتم في هذا اليوم بغير مع المؤمنين والوفاء
 الانبارة وشرف الاموات ما انت اعلم مني افوز يا مولاي بحسن توكلي عليك
 وتكلمت غارت مع انما في من شريك وان روي الامن والغاية والغي و
 المعزة التي على كفي قدو يا ادم الوابون وتكلم الله على محبي واليه القاهرين
 وسلم كبره وشههم انما مرس دوكه ما ذكروا ودره كفت بعدا بعده
 برتد فله والله را جواد وروايت ديك باره مبره توره ووحيد وارلت وبعد
 سلام من امره شحار الله بكبره وهاجرت برى او كونه شوكه روى كونه
 داخل ثوب وابدعاده برتد منولت الله في استلكت المتلوه على محبي وال محبي
 والحناء بر الفسيلة والامن من التوفي الله في استلكت التميم المقيم الذي لا يمحول
 ولا يزل با الله فاول القور تلك الشبح بجانك لا اله الا انت لك الكبرياء على
 يسلم الله الرحمن الرحيم بشار الله ومحبي عن رسول الله صلى الله عليه وآله الله
 على محبي وال محبي وبسلكه موهي ولا تكسر واني بين بدي محبي واليه مسكوك تكلهم
 فقد تلوا وكلموا الله صلى الله عليه وآله محبي وال محبي على الايمان بك والشهادين
 بجانك ورسولك الله في استلكت بركة شرفها هذا ولكننا هذه واستلكت من كل
 جبر اوله وانت مزل بها مغفرة ودرنا وانا وذا وراعا واطم على وعلى عالى
 وولدي واهلي وجميع المؤمنين والمؤمنات انك على كل شئ قدير اللهم في عود
 بك برزوال يعقوب واعوذ بك من شر كل بقدسي فاجسا ابدا واداس اللهم

ما كان غيب

ما كان غيب

ما كان غيب

هذا الموضع

هذا الله الذي احب فيه عبادك بالقدارة وسمحت لهم الاجابة والرحمة
 فكت ورا استلكت عبادي في فاقه فربحت اجبت دعوة القناع اذا دعت فادعوك
 ونوه المشركين واما كات في الحق المحرمين با جامل القليل سكا واما فاولا غنوا
 من فوت وكتكت وكتكت تلك الحقا افكت وسكت وادبت ودرت تلك الحقا الله
 ان سرك على محبي وال محبي في البليل را بغنى وفي القهار را محلي وفي الشرة والاولا
 وان كبرتي ما اعني وتغير في انك انت العنود الرحيم وروايت مرس بعدا بعدا
 اللهم ادرني فيم بركة الانعام والاعظام القدام واخشاء السلام وشجعة الكرام
 بطرك با انما الايمان على جمل من استلكت بالادود بها ابعدا ويزودا وادوا
 اللهم ادرني فيم بركة الانعام والاعظام القدام واخشاء السلام وشجعة الكرام
 بطرك با انما الايمان على جمل من استلكت بالادود بها ابعدا ويزودا وادوا
 رسولك وال رسولك الجليل سلكك عليك ومعلمك اعطيتك اللهم في القرب
 انك محلي وال محلي واثبتهم يوم انك فاجعلني عندك باليلى بك ويوم يهبط في
 الدنيا والاخرة ومن المؤمنين فاني قد صديت بذلك وشك تحذروا كرامة فانه لا
 لا تحذروا ولا كرامة اضل من رسولاك والرحيم في انك مع اوليكك واهلها حلك
 اللهم ادرني بولايك والشر في ذمة اهل ولايتك اللهم اجعلني في ودايعك
 التي لا يفتح ولا روي غاها محلي وسكن ترابك حقه عليك واستلكت ان شكي
 على محبي وال محبي وتخل فوج ال محلي وخرى معهم ووج كل مؤمن ومؤمنة ومعلم
 يا ادم الراجون بديها بونا ودمه الله فله الفاني في القلوع على القاهم بالكرم عباد
 الانبياء بطور هذه الذي لا ينقص من الله لسة فضله وكرم عبادا ولا يزيده العباد
 الا حمدا وكرما وفضل ولا ياتا وهو العزيز الحكيم الكريم الوهاب العليم
 لك الحمد كرت بنا كاشا غيرة يكون وسلك لا احد معك باني كجنانك باني ابا
 وبنين ماريك وكاشا خلق والامم بياك الله رب العالمين الخالق المهيمن الذي مناد
 له في ملكه ولا حية له في صفة ولا شافع له في امه ولا تدركه في شاميه ولا

ما كان غيب

ما كان غيب

فَرَحُّكَ الْكَرِيمَ الْمُتَعَرِّفِ الْمُعْلِمِ عَشْرَ سِتِّينَ مِائَةً سَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ بِكَرَامَةِ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعْلَفَ فِيهِ مِنَ الشَّارِدِ وَأَعْطَا نَفْسِي نَفْسَهَا فِي كُلِّ يَوْمٍ مَا يَرْغِبُكَ
 عَنِّي وَأَعْطَاكَ عَمَلًا وَأَلْغَى عَمَلِي وَسَيِّئَتِهِمْ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ عَمَلَهُمَا وَالْآخِرَةَ
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَأَذْهَبْ وَبُخْتٍ مَعِي وَأَقِلْهُ مِنِّي وَأَغْنِنِي وَقَلْبِي فِيهِ عَنْ غَيْرِهِمُ اللَّهُ
 وَسَيِّئَاتِي الْأَعْيَالِ وَتَسْمِعْ عَلَى مَرْغَبِكَ وَتَجَلِّي وَتُجَنِّي وَأَتَمِّجْ كُلَّ مَالِي
 مِنِّي وَمَسِّرْ عَلَى سَبِيلِكَ الْمُتَمَرِّضِينَ وَأَتِمِّمْ لَكَ الْمُرْسَلِينَ وَأَغْفِرْ لِي وَالَّذِينَ دُونِي
 وَلِكُلِّ مُؤْمِنٍ مِنْ عَمَلِهِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَكْبَادَ مِنْهُمْ وَالْآخِرَةَ
 وَأَوَّلَهَا لَنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ بِمَا حَقَّكَ بِهِ لِأَهْلِ بَيْتِكَ وَأَتِمِّمْ لَكَ وَدَسِّمْ لَكَ وَتَبَارَكَ
 سَلَامُكَ وَتَجَارَرُ الشَّيْءَ يَقُولُكَ وَأَتَمِّمْ لَكَ وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي
 خَرَّاجُ الْبَيْتِ وَالْآخِرَةِ وَالْأَوَّلِ وَالْمُخَافَةِ وَالْفَنِّي وَالْمَقَرَّةَ وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَ
 اجْعَلْ لِي كَاتِبًا وَتَسْمِعْ لَكَ سَلَامُكَ مِنْ عَمَلِي الْمُسْلِمِينَ وَأَتَمِّمْ لَكَ عَلَى عَمَلِي كُلِّ يَوْمٍ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْفَلَاحِينَ وَأَتَمِّمْ لَكَ دَعَايَ كَدِّ الْهَوَىٰ وَبَدْعِي دَعَا
 عَجَلَتُ كَدِّ دُرِّ زِينَتِهِمْ مَدَّ كَدِّ كَرِيمٍ وَأَتَمِّمْ لَكَ جِلْبَاقَ الْفَدَىٰ وَكَبْرَ الْفَاتَةِ أَوْ دَعَا
 أَوْ فَاةَ مَسْنُونِ نَوَائِدِ شَوْشَاةِ دَهَامِ الْبَيْتِ هَرَبًا وَرَبِّي بِأَمْنٍ حَاجَتِ بَيْتِ بَابِ
 الْإِمَامَاتِ **وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ** وَكَهْفًا وَبَكَدَّ وَوَارَاهُ مَرَّةً الْهَيْكَلِ
 الْكَلَامُ وَدَعَايَ كَدِّ الْهَوَىٰ وَبَدْعِي دَعَايَ كَدِّ الْهَوَىٰ وَبَدْعِي دَعَايَ كَدِّ الْهَوَىٰ وَبَدْعِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَعَالَىٰ تَعَالَىٰ تَعَالَىٰ تَعَالَىٰ تَعَالَىٰ تَعَالَىٰ تَعَالَىٰ تَعَالَىٰ تَعَالَىٰ تَعَالَىٰ
 وَجَيْتُ الْمَاءَ الْمُسَابِقِينَ عَمَلَهُ لِيَابِقِينَ وَالْمُسَابِقِينَ عَمَلَهُ لِيَابِقِينَ وَالْمُسَابِقِينَ عَمَلَهُ
 أَمْرُكَ وَهَلْكَ قُوَّةُ الْإِسْبَادِ وَالْفَنِّي عَمَلَهُ سَبْعًا وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي
 السَّلَامُ قَدْ تَعَالَىٰ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي
 تَعَالَىٰ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ
 أَرَادَ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ

لَمَّا شَاءَ اللَّهُ
 فَاتَتْهُمُ

عَنْ عَمَلِهِمْ وَالْأَمَلِ وَكَمْ عَمَلٌ وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ
 أَعَدَّ الْإِسْبَادِ وَجَيْتُ الْمَاءَ الْمُسَابِقِينَ عَمَلَهُ لِيَابِقِينَ وَالْمُسَابِقِينَ عَمَلَهُ لِيَابِقِينَ
 وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ
 وَالْمُسَابِقِينَ عَمَلَهُ لِيَابِقِينَ وَالْمُسَابِقِينَ عَمَلَهُ لِيَابِقِينَ وَالْمُسَابِقِينَ عَمَلَهُ لِيَابِقِينَ
 وَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ إِلَيْكَ حَاضِرًا وَفِي ذَلِكَ فَاتَتْهُمُ وَالْمُسَابِقِينَ عَمَلَهُ لِيَابِقِينَ
 وَلَا تَكُونُوا أَوْجَهَ فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ قَوْلَهُ عَمَلِي مِنْكَ فِي تَعْلِيمِ دَوْلَةٍ وَتَسْمِعْ
 إِلَيْكَ وَأَتَمِّمْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي
 وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ
 عَلَى مِنْ عَمَلِكَ وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ
 سَبْعًا وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي
 وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ
 أَدْعُوكَ وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي
 اللَّهُمَّ إِنْ شَاءَ لَكَ قَلْبًا مِنْ كَيْفٍ مَعَ حَاضِرٍ فَاتَتْهُمُ عَمَلَهُ لِيَابِقِينَ وَالْمُسَابِقِينَ
 عَمَلَهُ لِيَابِقِينَ وَالْمُسَابِقِينَ عَمَلَهُ لِيَابِقِينَ وَالْمُسَابِقِينَ عَمَلَهُ لِيَابِقِينَ وَالْمُسَابِقِينَ
 وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ
 حَقَائِقِي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي
 وَأَسْأَلُكَ مَسْنُونًا لَأَسْأَلُكَ لَأَسْأَلُكَ لَأَسْأَلُكَ لَأَسْأَلُكَ لَأَسْأَلُكَ لَأَسْأَلُكَ لَأَسْأَلُكَ
 أَهْلًا عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي
 الْأَمْرُ قَامَ أَنْ يُولَىٰ كَيْفًا أَجَبَ عَلَى عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي
 عَمَلِي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي
 عَمَلِي قَامَ عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي عَمَلِي
 عَمَلِي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي
 عَمَلِي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي وَتَسْمِعْ لَكَ الْفَنِّي

وَمَا يَشَاءُ اللَّهُ

كأفضل ما سلك على وجه من خلقك قبله وأنت مفضل على أحد بعدك وإني في
 الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وفي رزقي عذرا لا يثقلني ولا يثقلني
 دعه محمد ذا ومن الله الكرم يا من لا يصدقك القوميين ويا من لا يثقل
 وجها ولا يثقل ويا من لا يثقل لذي البهائم والحيوانات ويا من لا يثقل
 ويا من لا يثقل في هذه المقامات من كل شيء ويا من لا يثقل في الدارين ويا من لا
 أوتيه الخلق ما أوتى من الشان ففضلنا عنك به نعمتهما ونعاني ما
 هبت عنه نحرنا ولا يثقل على من لا يثقل على من لا يثقل على من لا يثقل
 إذا انفتح له صدره ليدركه عنده كتاب الحق ما تكلم به كفاً و
 فكر فينا خلق به وقته وأنى يثقل علينا كثيراً وسبيلنا على خلقه وأما
 نورك مؤيد لك في جميع أمورك وفي جميع أمورك في كل شيء يثقل
 بفتنا وفصلك بحرفه السلام على كل من لا يثقل عليه في كل شيء
 دونه من كل شيء ويا من لا يثقل على من لا يثقل على من لا يثقل
 منصفاً ومطاعاً واسمك يثقل من كل شيء ويا من لا يثقل على من لا يثقل
 خفوا وعلموا منكم ما أنتا حتى هنا خفوا واستغاث بك من كل شيء
 ما وقع به في غلك وقبح ما قصه في صلبك من دونه أودت لنا ما قد
 وأقامت بها ما قد أودت لا يثقل يا إلهي غلك في علقته ولا يثقل على
 إن عرفت عنه ودونه لا يثقل لذي الكرم الذي لا يثقل على من لا يثقل
 انبجتم الكرم فما أنا ذا فذكرتك مبهما لا يثقل فيما أمرت به من الدنيا والآخرة
 وعدك فيها وعدك به من الأجابة أو تقول أو توفى استجركم اللهم فصل على
 محلي وإلهي وأفعلي بغيرك كما بغيرك يا من لا يثقل في الدنيا والآخرة
 وفضل لك مني وأشرني فيك كما أنا بغيري من الدنيا والآخرة ويا من لا يثقل
 يثقل وأسمي في عبادك بغيري ووفقي من لا يثقل في الدنيا والآخرة ويا من لا يثقل

يا من لا يثقل

وفاؤه

نحوه

بغيرك

يا من لا يثقل

دوني

وتوفى على يدك وملة بديك محلي عليك السلام أو أوفىي اللهم في أوفى
 إليك في مقامي هذا من كل شيء ووفىي وصفاً أوفىي ووفىي مني ووفىي
 وسؤالي في كل شيء ووفىي بها أوفىي من لا يثقل بغيره ولا يثقل بغيره
 في خلقه وفصلك يا إلهي في جميع أمورك في كل شيء ويا من لا يثقل
 عن الشان ويا من لا يثقل في هذه المقامات من كل شيء ويا من لا يثقل في الدارين
 وأوتيه الخلق ما أوتى من الشان ففضلنا عنك به نعمتهما ونعاني ما
 هبت عنه نحرنا ولا يثقل على من لا يثقل على من لا يثقل على من لا يثقل
 إذا انفتح له صدره ليدركه عنده كتاب الحق ما تكلم به كفاً و
 فكر فينا خلق به وقته وأنى يثقل علينا كثيراً وسبيلنا على خلقه وأما
 نورك مؤيد لك في جميع أمورك وفي جميع أمورك في كل شيء يثقل
 بفتنا وفصلك بحرفه السلام على كل من لا يثقل عليه في كل شيء
 دونه من كل شيء ويا من لا يثقل على من لا يثقل على من لا يثقل
 منصفاً ومطاعاً واسمك يثقل من كل شيء ويا من لا يثقل على من لا يثقل
 خفوا وعلموا منكم ما أنتا حتى هنا خفوا واستغاث بك من كل شيء
 ما وقع به في غلك وقبح ما قصه في صلبك من دونه أودت لنا ما قد
 وأقامت بها ما قد أودت لا يثقل يا إلهي غلك في علقته ولا يثقل على
 إن عرفت عنه ودونه لا يثقل لذي الكرم الذي لا يثقل على من لا يثقل
 انبجتم الكرم فما أنا ذا فذكرتك مبهما لا يثقل فيما أمرت به من الدنيا والآخرة
 وعدك فيها وعدك به من الأجابة أو تقول أو توفى استجركم اللهم فصل على
 محلي وإلهي وأفعلي بغيرك كما بغيرك يا من لا يثقل في الدنيا والآخرة
 وفضل لك مني وأشرني فيك كما أنا بغيري من الدنيا والآخرة ويا من لا يثقل
 يثقل وأسمي في عبادك بغيري ووفقي من لا يثقل في الدنيا والآخرة ويا من لا يثقل

كما اني عرفتكم ولا يجهلون شي من علي الا يا شاة وصح كونه التوحيات
والا وروى في توده جفعلها وهو القلي اعظم بها والله بارئ المسم حسان
الله المسمو بها والله بارئ الا ذواج كلها بها والله بارئ المسمو بها والله بارئ
بها والله بارئ المسمو بها والله بارئ المسمو بها والله بارئ المسمو بها والله بارئ
ما لا يرضى بها والله بارئ المسمو بها والله بارئ المسمو بها والله بارئ المسمو بها
الله اني اسئلك باسمك لا عيبين انا ورسلي ان الله قوين عزير يا الله الملك
القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر الخالق المصور ذلك
الاعزاء الخبيث فليكن ما في التوحيات وما في الاورين ذلك العزيز الحكيم يا من
ابتدأ الدين امنوا على عديهم فاستموا عليهم يا من توفيت في الامميين وسوكمهم
شكوا عليهم يا بايه ورحمتهم وبعلمهم الكتاب والحكمة يا من له الملك والحمد وهو
على كل شيء قدير يا من خلق الموت والحياة ليبلوكم انكم ايسر على ولا تعجزون
الغفور الكريم اني اسئلك ما انايتك يا من في يوم هذا وتخرج هذا الذي خلقته
وتبرئته وتكرمت ان تبيح لي كل شيء واعل بنيه القاهرين الاخوان من خلقك
وتبلي علي كان بيني فقد علم حاجتي واعلمت سؤلي ورحمتي فانت ما لي يا
في نفسي فاعف عني دوني واقصر بسا ورحمتي واسأل في شأني وارزقني من
الغنى والافرة ذلك دفين مراناد وقصفي بشواتك وتجره فان ذلك عليك
يسر وانت على كل شيء قدير انا انك قدير ومسي الله على سيدنا محمد النبي و
اله وسلم وصاحب بيتي محمد بن عبد الله وصاحب بيتي محمد بن عبد الله وصاحب بيتي
محمد بن عبد الله وصاحب بيتي محمد بن عبد الله وصاحب بيتي محمد بن عبد الله
ارزعاها في بيتي يا من لا يملك على القهار ومكرو القهار وعلى الكل يا غلبم
باسمكم يا دينا الا ذواب وسبنا لسانك لا اله الا انت يا من هو ذرب الى
من قبل او يدب يا الله يا الله يا الله لكنا الاعزاء الخبيث ما اراهم مذكوره

مكرر من بيتي

مكرر من بيتي

بسم

بسم بكم ودماء الله لا تقسني ودماء الله انا ودماء الله انا ودماء الله انا ودماء الله انا
اعوذ بوجهك ودماء باصلي الجهد ودماء الله انا ودماء الله انا ودماء الله انا ودماء الله انا
بكم مذكوره ودماء باصلي الجهد ودماء الله انا ودماء الله انا ودماء الله انا ودماء الله انا
اسئلك وتوكل على القهار والذلي لا تقهر احد وتوكل على العزيز اليميم الذي لا يهزم
اقوم وتوكل على الشايد وتوكل على الحق الذي لا يهزم وتوكل على العزيز الذي لا يهزم
واوحي اليك وتوكل على المجهول الذي لا يهزم وتوكل على العدل الذي لا يهزم
توكل على العدل الذي لم يلد ولم يولد وتوكل على النور والظلمة العدل
يوهيه بكم وتوكل ودماء بكم مكررا بعد ما اعوذ الله بوجهك في بيتي
بالرحمة واودع في فيه التوفيق والرحمة وطه قلبك من غشاها الخبيث يا رحيم
يعاذه المؤمنين جمل درجته اودع في ذكوره ودماء بعد ما اعوذ ودماء
هشم مسطوت فابسا ودا برودس برية بعد ما اعوذ الله الذي يعلم ما
يلج في الارض وما يخرج منها وما ينزل وما يرتفع وما يعرج فيها ولا يشقه ما بين
برائها وما يخرج منها وما يخرج في الارض وما يخرج منها ولا يشقه ما بين
وما يخرج منها وما يخرج في الارض وما يخرج منها ولا يشقه ما بين
ولا يشقه خلق عني عن خلق عني ولا يحيط عني عن خلق عني ولا يشا ويد عني
لا يعلم عني كبر خلقه عني وهو ارفع الجبر والظلمة والله بارئ المسم حسان
الله المسمو بها والله بارئ الا ذواج كلها بها والله بارئ المسمو بها والله بارئ
بها والله بارئ المسمو بها والله بارئ المسمو بها والله بارئ المسمو بها والله بارئ
لا يرضى بها والله بارئ المسمو بها والله بارئ المسمو بها والله بارئ المسمو بها
الله اني اسئلك باسمك لا عيبين انا ورسلي ان الله قوين عزير يا الله الملك
القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر الخالق المصور ذلك
الاعزاء الخبيث فليكن ما في التوحيات وما في الاورين ذلك العزيز الحكيم يا من
ابتدأ الدين امنوا على عديهم فاستموا عليهم يا من توفيت في الامميين وسوكمهم
شكوا عليهم يا بايه ورحمتهم وبعلمهم الكتاب والحكمة يا من له الملك والحمد وهو
على كل شيء قدير يا من خلق الموت والحياة ليبلوكم انكم ايسر على ولا تعجزون
الغفور الكريم اني اسئلك ما انايتك يا من في يوم هذا وتخرج هذا الذي خلقته
وتبرئته وتكرمت ان تبيح لي كل شيء واعل بنيه القاهرين الاخوان من خلقك
وتبلي علي كان بيني فقد علم حاجتي واعلمت سؤلي ورحمتي فانت ما لي يا
في نفسي فاعف عني دوني واقصر بسا ورحمتي واسأل في شأني وارزقني من
الغنى والافرة ذلك دفين مراناد وقصفي بشواتك وتجره فان ذلك عليك
يسر وانت على كل شيء قدير انا انك قدير ومسي الله على سيدنا محمد النبي و
اله وسلم وصاحب بيتي محمد بن عبد الله وصاحب بيتي محمد بن عبد الله وصاحب بيتي
محمد بن عبد الله وصاحب بيتي محمد بن عبد الله وصاحب بيتي محمد بن عبد الله
ارزعاها في بيتي يا من لا يملك على القهار ومكرو القهار وعلى الكل يا غلبم
باسمكم يا دينا الا ذواب وسبنا لسانك لا اله الا انت يا من هو ذرب الى
من قبل او يدب يا الله يا الله يا الله لكنا الاعزاء الخبيث ما اراهم مذكوره

مكرر من بيتي

مكرر من بيتي

مكرر من بيتي

مكرر من بيتي

وَمَا مِنْ مَوْفِقٍ رَدَّ عَلَى أَنْ يَجْعَلَ الْقَوِيُّ بِأَمْرٍ مِمَّا نَفَعَهُ لِقَوْلِهِمْ سَدِيلٌ وَأَغْلَالٌ
 جَعَلُوا بِالْمَسْئَلَةِ الْمَسْئَلَةَ وَالْعَامَّةَ وَالْغَارِبَةَ وَالْغَارِبَةَ وَالْمَلْفَاتِ
 وَكَوْنًا بِمَنْ خَلَقَ الْأَرْضَ خَلَقَ الْأَنْجَاءَ وَأَمَّا وَسَعَلَ فِيهَا وَابْنُ شَاهِدٍ وَابْنُ
 عِيَادَةَ مَاءً وَأَنَا أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ
 وَالْبَاطِنُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَمِمَّا سَأَلَكَ بِهِ أَشَاقُونَ مِنْ عِبَادِكَ الْفَالِقِ
 أَنْ تُوَفِّيَ فِعْلَ الْحَبْرَيْنِ وَالْعَمَلِ السَّالِحِ وَابْنِ الْغَوَّارِ وَمِمَّا سَأَلَكَ بِهِ بَنُو
 مَرْثَدَةَ نَحْنُ أَقْوَامٌ وَبَنُو مَرْثَدَةَ نَحْنُ غُفْرَانُ الذُّنُوبِ الْفُضْلَامِ بِأَنْ يَنْصِلَ
 الْغَوَّارِينَ وَيَقْبَلَ الْغَوَّارِينَ وَيَكُونُوا عَلَى الْبَيْتَيْنِ وَيَضَعُ بَابَ الْبَيْتَيْنِ لِقَاءَ
 أَرْضَيْنِ فَإِنَّكَ أَنْتَ الرَّاحِمِينَ وَأَعِظْهُمْ فِي بَيْتِهِمَا مِنَ الشَّارِكِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قُلُوبُكُمْ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا عَلَى الْبَيْتَيْنِ وَاللَّهُ الْعَلِيمُ مِنْ دَوْلَتِ كَلْبُورِ مَشْبُورِ
 بِأَشَدِّ حَالٍ مَدْرُوسٍ بِتَنْهِيهِ دَعَا عَامِلٍ وَأَكْبَادُ بِنْدِ زَارِ بِنْدِ كُورِ مَكُورِ
 بِمَوْلَانِ مَدْرُوسٍ عَلَى مَا جَاءَهُ مِنْ دَوْلَتِ إِمَامِ حَبِيبٍ بِمُحْسِنٍ دَوْلَتِ وَدَوَانِ
 شَهْرُ كُورِ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 بِمَوْلَانِ دَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 خَمْسَ مَكُورِ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 خَوَابِ بِنْدِ مَوْلَانِ أَوْدُوكُورِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 دَارِ بِنْدِ مَوْلَانِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 وَكَامُورِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 بِأَنْتَ يَا فَاعِلُ السَّجْدَةِ يَا اللَّهُ يَا إِلَهُكُمْ يَا كَبِيرُ يَا اللَّهُ يَا تَلِيفُ يَا بَسِيطُ يَا جَبَلُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 يَا اللَّهُ يَا بَسِيطُ يَا جَبَلُ يَا جَبَرُوتُ يَا جَبَرُوتُ يَا جَبَرُوتُ يَا جَبَرُوتُ
 نَا السَّوَابِ كَهْمُكَ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 وَمَنْزِلُ الْغُرَابِ وَهَذَا شَهْرُ مَمْنَانَ قَلْعَتِهِمْ أَقْنِ وَبَنُو أَعْوَدُ بَنُو هَمَّكَ الْكَبِيرِ

أَنَا الشَّيْخَانِ
 وَأَنَا الشَّيْخَانِ
 وَأَنَا الشَّيْخَانِ

أَنَا الشَّيْخَانِ

أَنْ يَنْفَعُ الْغُرَابَ مِنْ لَيْلِي هَذَا أَوْ يَنْفَعُ شَهْرَ مَمْنَانَ وَكَتَبْتُ عَلَيْكَ بَعْدَ
 ذِكْرِكَ وَبَنَاتُكَ تَعْدِي عَلَيْهِ يَوْمَ الْقَالَةِ لَا تَغْفِرُ لِي بِكَرَمِكَ وَبُحْبُوكِ يَا
 أَوْسَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ إِنَّكَ جَبَدُ جَبَدٍ وَبَنُو كُورِ
 شَهْرُ كُورِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا جَبَرُوتُ يَا جَبَرُوتُ يَا جَبَرُوتُ يَا جَبَرُوتُ
 مُحَمَّدٍ وَفَعَلَ وَكَتَبَ وَكَتَبَ بَعْنُ سَابِغٍ خُورِ دَاوُودُوكُورِ وَبَنُو كُورِ مَدْرُوسٍ
 الْغَدْرُوكُورِ فَضْطُ كُورِ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 أَقْنِ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ فَتَاكَ أَوْدَعَا هَا وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 الْبَيْتِ مِنْ بَنِي إِسْرَافِيلَ وَأَكْبَادُ بِنْدِ زَارِ بِنْدِ كُورِ مَدْرُوسٍ
 إِلَيْهِ يَا جَبَرُوتُ يَا جَبَرُوتُ يَا جَبَرُوتُ يَا جَبَرُوتُ
 لِلْعَالَمِ فِي شَأْنِ إِلَهِي إِلَهِي دَائِمًا وَدَائِمًا وَدَائِمًا وَدَائِمًا
 وَأَكْبَادُ بِنْدِ زَارِ بِنْدِ كُورِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 بِعَوْنِ السَّيِّدَةِ وَالْقَائِمَةِ مِنَ الشَّيْءِ فِي رَحْمَتِكَ يَا جَبَرُوتُ يَا جَبَرُوتُ
 وَلَقَدْ لَا غُفَاةَ وَتَعَلَّفَ اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُكَ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 وَأَنْفَعُ قَلْبِي لِكُورِ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 عَا وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 الذُّنُوبِ وَالْخَطِيئَاتِ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ
 أَسْأَلُكَ عَلَى الرَّاحِمِينَ وَالْغُرَابِ يَا جَبَرُوتُ يَا جَبَرُوتُ
 سَحَرْتُ وَغَفَرْتُ وَأَقْلَبْتُ وَأَلْبَسْتُ مَدْرُوسٍ وَدَوْلَتِ مَدْرُوسٍ

أَنَا الشَّيْخَانِ

وَدَعَوْتُكَ بِأَمْرِكَ وَتَقَدَّرَ لَكَ عَلَيَّ لِمَ يَكُنْكَ وَفِيهَا كَانَتْ تَجَانُّهُمْ مِنْ عَقَبَتِكَ
وَقَدْ هَمُّوا بِضَاكَ وَلَوْ لَمْ يَخْلُقْ خَلْقًا مَرْتَضًا عَنْكَ لَمْ يَكُنْ ذَلِكَ عَلَيْكَ
عِيَادَتُكَ مِنْكَ كَانَتْ مَوْثُوقًا بِالْإِحْسَانِ وَتَتَوَلَّى بِالْإِيمَانِ وَتَجُودُ بِكُلِّ شَيْءٍ
فَلَمْ يَكُنْ لَكَ مَا وَجَدَ وَتَخَلَّفَ مَدْعُوكَ وَمَا يَبْقَى لَكَ لِقَاءُ خَلْقٍ بِهِ وَمَعْنَى بَيِّنَةٍ
إِلَيْهِ بِأَمْرٍ تَخَلَّفَ إِلَى عِيَادَةِ بِالْإِحْسَانِ وَالْفَضْلِ وَتَجَرُّمُ بِالْمُنَى وَالْقَوْلُ مَا تَقَرَّرَ
فِيْنَا بِعَيْنِكَ وَأَسْبَحَ بِعَيْنِكَ مَعَكَ وَأَخْتَارَ بِرُوحِكَ هَدًى لَنَا لِيَكُنَا لَكَ مُقْبَلِينَ
وَمِنْكَ لَكَ لَقِيْنَا أَوْفَقَتَكَ وَسَبِيلَكَ الَّتِي سَهَّلْتَ وَمَقَرَّتَنَا الْوَكْلَةَ لَكَ لَكَ وَ
الْوَكْلَةَ إِلَى كَرَامَتِكَ الْكَلَامُ وَأَنْتَ بَعْلُكَ مِنْ شَيْءٍ بِأَيْدِيكَ أَوْ كَرَامَتِكَ وَتَحْسَنُ
لَكَ الْعُودُ مِنْ شَيْءٍ وَمَعْنَى الَّتِي اخْتَصَمْتَهُ مِنْ شَيْءٍ وَالْقَوْلُ وَتَجَرُّمُ مِنْ
بَتِجَةِ الْأَدْنِيَّةِ وَالْقَوْلُ وَالْوَكْلَةَ عَلَى كُلِّ أَوْفَاتٍ الشَّيْءَ بِمَا أَوْلَيْتَ فِيهِ مِنْ
الْقَوْلِ وَالْقَوْلُ وَمَعْنَى عَقَبَتِكَ فِيهِ مِنْ الْأَنْبَاءِ وَقَرَضَتْ فِيهِ مِنَ الْقِيَامِ وَتَجَرُّمُ
فِيهِ مِنَ الْقِيَامِ وَبِجَلَّتْ فِيهِ مِنْ لَيْلَةِ الْقِيَامِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنَ الْأَيَّامِ تَجَرُّمُ أَوْ تَرْتَا
بِهِ عَوْنًا وَلَا تَمُوتُ وَأَسْطَقْنَا بِعَيْنِكَ وَتَرْتَا لَيْلَةَ قِيَامَتِكَ بِأَمْرِكَ تَهَادُ
وَقِيَامَتِكَ لَيْلَةَ سَعِيرَتَيْنِ يَسْرِبَانِهِ وَقِيَامَتِهِ لَيْلَةَ عَزَّتْنَا لَهُ مِنْ مَوْثُوقَتِكَ وَ
قِيَامَتِهِ إِلَيْهِ مِنْ مَوْثُوقَتِكَ وَأَنْتَ الْمَلِكُ وَمَا دَعَيْتَ فِيهِ إِلَيْكَ لَيْلَةَ قِيَامَتِكَ
مِنْ مَوْثُوقَتِكَ الْغَرِيبِ إِلَى مَوْثُوقَتِكَ الْغَرِيبِ وَكَمْ تَقَامَ فِيْنَا هَذَا الشَّيْءُ بِمَا دَعَيْتَ
وَتَجَرُّمُ سَحَابَةٍ مَرْتَضَةٍ وَأَوْفَقْنَا أَفْضَلَ وَأَبْلَغَ الْعَالَمِينَ ثُمَّ قَدْ فَادَحْنَا عَنْكَ الْكَلَامَ
وَفِيهِ وَالْفَضْلُ مَدْعُوكَ وَتَقَدَّرَ عَدَدُهُ فَحَقُّ مَوْثُوقَتِهِ وَدَاعٍ مِنْ مَوْثُوقَتِهِ لَيْلَةَ
وَتَجَرُّمُ أَوْفَقَتَنَا أَفْضَلَهُ عَنَّا وَتَقَدَّرَ لَهُ الْجَنَامُ الْحَقِيقَةُ وَالْحَقِيقَةُ الْمَدْعُوكَةُ
وَالْحَقِيقَةُ الْحَقِيقَةُ فَحَقُّ قَائِلُونَ السَّلَامَ عَلَيْكَ بِأَمْرٍ لَيْسَ بِالْكَوْنِ بِأَجْدَ أَوْ لَيْسَ
السَّلَامَ عَلَيْكَ بِأَكْرَمَ مَوْثُوقَتِكَ مِنَ الْأَوْفَاتِ وَبِأَمْرٍ خَيْرٌ فِي الْأَنْبَاءِ وَالْأَسَاعِدِ
السَّلَامَ عَلَيْكَ مِنْ شَيْءٍ خَيْرٍ فِي الْأَمَانِ وَخَيْرٍ فِي الْأَنْبَاءِ السَّلَامَ عَلَيْكَ

مِنْ قَوْلٍ بِأَمْرِكَ وَتَقَدَّرَ لَكَ عَلَيَّ لِمَ يَكُنْكَ وَفِيهَا كَانَتْ تَجَانُّهُمْ مِنْ عَقَبَتِكَ
مِنْ الْقِيَامِ أَفْضَلَ مَوْثُوقَتِكَ وَأَوْفَقَ مَوْثُوقَتِكَ السَّلَامَ عَلَيْكَ مِنْ مَجَادِدَةٍ
فِيهِ الْقَوْلُ وَفَلَمْ يَكُنْ فِيهِ الدُّعْوَى السَّلَامَ عَلَيْكَ مِنْ نَامِرَتَانِ عَلَى الشَّيْءِ
وَمَا يَجِبُ قَوْلُ سُبُلِ الْإِحْسَانِ السَّلَامَ عَلَيْكَ مَا أَكْفَرْنَا عَنْكَ اللَّهُ فَلَكَ وَمَا لَيْسَ
مِنْ شَيْءٍ حَرَمْتَكَ السَّلَامَ عَلَيْكَ مَا كَانَتْ لَكَ لَكَ لِلْقَوْلِ وَتَجَرُّمُ لَا تَوَاجِ
الْقَوْلِ السَّلَامَ عَلَيْكَ مَا كَانَتْ أُولَئِكَ عَلَى الْخَيْرِ مِنْ أَهْلِكَ وَتَجَرُّمُ الْقَوْلِ
السَّلَامَ عَلَيْكَ مِنْ شَيْءٍ لَا تَنَافُسَ الْأَنْبَاءِ السَّلَامَ عَلَيْكَ مِنْ شَيْءٍ مِنْ عَلَى السَّلَامِ
السَّلَامَ عَلَيْكَ مِنْ شَيْءٍ الْمُسْلِمَةِ وَالْأَدْنِيَّةِ لِلْمَدْعُوكَةِ السَّلَامَ عَلَيْكَ كَمَا وَفَدَتْ
عَلَيْنَا بِالْوَكْلَةِ وَتَجَرُّمُ عَنَّا قَوْلُ الْقِيَامِ السَّلَامَ عَلَيْكَ مِنْ شَيْءٍ وَتَجَرُّمُ
مَوْثُوقَتِكَ سَأَلْنَا السَّلَامَ عَلَيْكَ مِنْ مَوْثُوقَتِكَ قَوْلُ وَتَجَرُّمُ عَلَيْكَ قَوْلُ
قَوْلِهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ كَمْ مِنْ شَيْءٍ بِكَ عَنَّا وَمِنْ شَيْءٍ بِكَ عَنَّا السَّلَامَ عَلَيْكَ
عَلَيْكَ وَعَلَى لَيْلَةِ الْقِيَامِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنَ الْأَيَّامِ تَجَرُّمُ أَوْ تَرْتَا
بِالْأَمْسِ عَلَيْكَ وَتَجَرُّمُ لَيْلَةَ الْقِيَامِ عَلَيْكَ وَعَلَى قِيَامَتِكَ لَيْلَةَ قِيَامَتِهِ
عَلَى نَامِرٍ مِنْ رُكَايِكَ سَبِيلًا إِلَيْكَ إِنْ أَهْلَ مَدَا لَيْلَةَ الْقِيَامِ لَيْلَةَ قِيَامَتِهِ وَوَقَفْنَا
بَيْنَكَ لَهُ جَنِّ عَمَلٍ لَا يَخْلُفُ وَتَجَرُّمُ مَوْثُوقَتِكَ لَيْلَةَ قِيَامَتِهِ وَأَنْتَ دَعَيْتَ مَا أَوْفَقْنَا
بِهِ مِنْ مَوْثُوقَتِهِ وَهَدَيْتَنَا لَهُ مِنْ شَيْءٍ وَتَجَرُّمُ لَيْلَةَ قِيَامَتِهِ وَتَجَرُّمُ عَلَى
تَجَرُّمِهِ أَوْفَقْنَا مِنْ شَيْءٍ فِيهِ كَيْفَ الْكَلَامُ فَلَمْ يَكُنْ لَكَ لَيْلَةَ الْقِيَامِ لَيْلَةَ قِيَامَتِهِ
وَالْأَمْرُ لَكَ بِالْإِسْمَاءِ وَتَجَرُّمُ لَيْلَةَ الْقِيَامِ مِنْ شَيْءٍ عَنَّا وَتَجَرُّمُ لَيْلَةَ قِيَامَتِهِ
فَأَمْرًا عَمَلًا عَمَلًا بِأَمْرِهِ مِنَ الْقَوْلِ بِأَمْرٍ لَيْسَ بِالْكَوْنِ بِأَجْدَ أَوْ لَيْسَ
يَعْنَى بِهِ مِنْ أَوْفَرِ الدُّعْوَى الْحَرَمُ عَلَيْهِ وَأَوْفَقْنَا عَدَدَكَ عَمَلًا قَوْلًا مِنْ
حَقِّكَ وَالْبَلْغَ بِالْعَمَلِ مَا لَمْ يَكُنْ لَيْسَ مِنْ شَيْءٍ وَمَعْنَى الْقَوْلِ قَدْ أَلْغَيْنَاهُ فَاتَّقَا
عَلَيْنَا وَلَمْ نَأْتِ أَهْلَهُ مِنَ الْفَضْلَةِ وَأَوْفَقْنَا إِلَى الْقِيَامِ بِمَا يَجِبُ مِنَ الْقِيَامِ وَ

قدي

أرحمنا من سائر العبد ما يكون ذلك بحسبك في الله من شعور الكفر اللهم
 وما المتألم به من شدة هذا من ألم أو أذى فاجعله منسوباً وأنت تعلم ما فيه
 من شدة على كبريائه وما أوجعنا من كذا فيه أنفسنا أو الله كما به من
 نعمنا صلب على كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 الشاكرين ولا نبتغى منك ما نبتغى من غيرك ولا نبتغى منك ما نبتغى من غيرك
 لما نكون مشاغبة برأيتك التي لا تفتقد وتفتقد الذي لا يفتقد اللهم
 على كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 من غير توهم من كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 وما عاكس اللهم استغنا بما في هذا القدر من كبريائه وألله وألله وألله
 بيتنا وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 ومن دعى حوله التفرقة وما بينه وبينه من كبريائه وألله وألله وألله
 حوله وما دعى دونه من كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 علمت وحسبك علمه فبقا مشقة من كبريائه وألله وألله وألله وألله
 هنالك لا يفتقر من كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 أو فتدرك فيه إلى يوم القيمة اللهم أنا نؤمن بك في يوم طرنا الذي جعله
 ليس له عيباً وسراً ولا إله إلا الله وحده لا شريك له وألله وألله وألله
 استغناه أو خالطه من كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 بعد هذا وحسبك من كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 وظنا عتقنا ونجسنا عتقنا اللهم ردنا خوفنا عتقنا وألله وألله وألله
 عتقنا لك ما نبتغى من كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 أوجبت لهم عتقك وحسبك منهم من كبريائه وألله وألله وألله وألله

فما لنا

٥

٣

عن أئمتنا وأئمتنا وأئمتنا وأئمتنا وأئمتنا وأئمتنا وأئمتنا وأئمتنا
 اللهم صل على نبينا وآل نبينا وآل نبينا وآل نبينا وآل نبينا وآل نبينا
 كما صليت على نبيك المصطفى وآل نبيك المصطفى وآل نبيك المصطفى وآل نبيك
 وأفضل من ذلك ما دلت العالمين صلواتك علينا ونعمنا علينا ونعمنا
 بغيرها وبجنتك لهذا دعاؤنا لك أكرم من كبريائه وألله وألله وألله
 أغنى من كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 لله على كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 إنا وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 أفقر من كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 الذين أوجعنا من كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 نؤمن بك من كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 ونكتل إحساننا فأنت أهل القوي وفي القهار كلها وألله وألله وألله
 وكريمك أكرمنا من كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 ما صنعت به من كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 عبادة لك وفي كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 الأجر والأجابه وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 البكاء والهمم والقربا بألله وألله وألله وألله وألله وألله
 القماء وسلم الأدمس وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 على عبادك وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله
 وأنت رب القوي ومنه الشاكر الأخرى صل على كبريائه وألله وألله
 صلواتك على كبريائه وألله وألله وألله وألله وألله وألله وألله

نما نفع

بَقَرُ مَا كَبُرَ لَا يَسْتَعْرِضُ بِأَخْلَاقِهِ لَا يَفْقَهُ لِحَاظِكَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِ أَنْتَ الْغَوْثُ
 الْغَوْثُ خَلِيسَةُ الْإِسْلَامِ يَا دَرِيَّةَ وَارِدَاتِ كَرَمِ جَوْشِ صَغِيرِ زَادِ رِوَا
 مِبارك و مضافاً به مرید که هر که این دعا را بخواند در هر وقت که باشد عطا کند
 خدا با او هر شیء و دعوای العز و بعد از هر شیء از نور و انجیل و زیور و قرآن عطا
 با و ثواب کرامت فرماید و مثل ثواب ابریم و موسی و عیسی و محمد داشته باشد
 و هر که در اول ماه رمضان این دعا را بگوید خدا ثواب شصت بار عطا
 نماید و خلق کند خدا در هر شیء و در بیت المقدس و در مشرق و در مغرب و عتبات
 هر ملک که هر ملک بیت مزایر باشد باشد و در هر شیء بیت مزایر عات
 و بر هر شیء بیت مزایر و بآن که بلغات مختلفه پیغم و تقدیرش کند و ثواب
 از آن خواننده این دعا دهند و در نزد مبعوث شدن حاضر شوند و در او عتبات هر
 ملک با علمها نور و عتبات هر ملکمان با عتبات هر خانه که شکم افا از اول
 ویش افا از وید سیز و پانجا افا از باقر سرخ باشد و برکت هر خانه
 از نور که در هر شیء چهار صد و بیست و در نزد هر شیء چهار صد و بیست و بیست
 هر شیء فرقی اندک و در مشرق افاده باشد و بر هر شیء چهار صد و بیست
 و چهار صد و بیست که کتبها آنها از شک از ثواب داشته باشد و بر هر شیء
 نایح سرخی از طلا باشد و پیغم و نیز به خدا نماید و ثواب از ابقاری این دعا
 دهند و عتبات هر ملک و دیگر که با هر ملک کاسه از اول و سید که در اهل
 ذلت از شراب باشد و بر هر شیء چهار صد و بیست و بیست و بیست و بیست و بیست
 باشد لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ و در زبان نوشته باشد که اینها عتبات
 فلا زکست که این دعا را خواند و بر او عتبات و بر او عتبات و بر او عتبات
 و کثیر کان همراه او پیش و پس بایند تا او را در نزد عرش باز دارند و از نو
 منادی ندا کند که ای بنده داخل شو شو بر حساب جبریل بخوابت پیغمبر خدا

عزیز

عرض کرد که هر که این دعا را در شب مبارک و در وقت که بخواند خدا جدا و از آن
 جهم حرام گرداند و هر که سه مرتبه در این دعا بخواند هفت روزی واجب گردد و خدا
 ملائکه را مقرر کند که او را از تمام محاطات نگاه دارند و او را از بدنامی عتبات
 و در عتبات و از بدنامی و از بدنامی و از بدنامی و از بدنامی و از بدنامی و از بدنامی
 خود را از بدنامی باشد و بر هر شیء عرض کرد که این دعا را بخواند مگر مکر و مکر و مکر
 که برای هر مطلق که بخواند با طهارت و بخت و دست بخواند و هر که این دعا را در وقت
 با طهارت باشد با خود را و ندا دهد ملائکه محفوظ باشد و بر هر شیء که بخواند این دعا
 ان دشمن مغلوب گردد و از بدنامی نام حسین منقول که پدرم علی ابن ابیطالب این دعا
 بنام علم فرمود و وصفت حفظ آن نمود و فرمود که این دعا را بگویند من بزرگ دعا
 سرایع الاموات و کثیری از کوز العلی و سرایع عرش علی و خلق و بنای پیغمبر
 سال نوشته شده بود و در وقت هر شیء از این دعا است و هر که این دعا را بخواند یا یکی
 یا از آن و در عتبات و در عتبات و در عتبات و در عتبات و در عتبات و در عتبات
 که در هر شیء هر شیء و در عتبات و در عتبات و در عتبات و در عتبات و در عتبات
 اعدای این پس محاط نماید و هر که عتبات و در عتبات و در عتبات و در عتبات و در عتبات
 بلا عتبات و از بدنامی و از بدنامی و از بدنامی و از بدنامی و از بدنامی و از بدنامی
 این جعفر این دعا را بخواند ملائکه موسی بن محمد بن علی بن ابی طالب از راه
 بود خوانند و در نماز و در نماز و در نماز و در نماز و در نماز و در نماز
 اَوْ تَعْلَمُ الْغَيْبُ كَمَنْ عَلِمَ الْبَاطِنُ عَلَى سَبْتِ عَدَاوَتِهِ وَ تَحَدُّثِ كَيْفَ مَلَكِهِ وَ أَوْفَدَ
 لِي شَيْئًا وَ تَدْفِئُ لِي قَوَائِلَ مُؤَيِّمٍ وَ سَلِّمْ بَحْرِي صَوَابٍ وَ لَمْ تَمْنَعْ عَنِّي
 مِرَاسِيهِمْ وَ أَهْمَرِ أَنْ تُوَفِّيَ الْمَكْرُوهَ وَ تَجْعَلَ عَنِّي وَ تَدْفِئُ لِي شَيْئًا وَ تَدْفِئُ لِي شَيْئًا
 عَنِ الْخِيَالِ الْقَوَائِلِ وَ تَجْعَلَ عَنِّي الْمَكْرُوهَ وَ تَدْفِئُ لِي شَيْئًا وَ تَدْفِئُ لِي شَيْئًا
 وَ تَحَدُّثِ كَيْفَ مَلَكِهِ وَ تَدْفِئُ لِي قَوَائِلَ مُؤَيِّمٍ وَ سَلِّمْ بَحْرِي صَوَابٍ وَ لَمْ تَمْنَعْ عَنِّي

جوش صغیر

باز در وقت که بخواند

و در وقت که بخواند

فَاتَمَّ بِحَقِّ يَوْمِيكَ وَشَكَتَ أَذَى رِيحِكَ وَفَلَكَ لِحْيَتَا حَيْهَ وَصَلَّيْتَهُ بَعْدَ بَيْتِ
 عَدِيدِهِ وَشَكَّرَكَ وَأَعْلَنَ كَيْفَ عَلَيْهِ وَوَعَدْتَ نَاسَكَ إِلَى مَرْكَبِهِ إِلَيْهِ وَوَدَّعَتْهُ
 وَكَمْ جُفَى غَلَبَتْهُ وَكَمْ بَرْدُ خِرَازَاتٍ عَمِلَتْهُ وَكَمْ عَزَّ عَلَى أَنَامِلِهِ وَأَوْزَرَ مَرْكَبَهُ فَدَ
 انْخَفَتْ سِرَابُهُ فَكَانَتْ لَهَا بِأَرْبَتِ مَرْفُوقَةٍ لَا تَقْلَبُ وَتَرَاكُ لَا يَهْلُ سِرْجُهَا عَلَى
 حَيْجَةٍ وَالْحَيْجَةُ وَالْحَيْجَةُ لَا يَهْلُكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ وَلَا لَأَلَّكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ: الْيَعْنِي
 كَوْنُهَا بِغَضَائِي وَكَأَنِّي وَتَقَبُّبُ لِي أَفْرَاقُ مَسَالِكِي وَوَكَلْتُ فِي قَلْبِي عَلَيْهِ وَأَتَّبَعْتُ
 إِلَى أَيْدِيهِ السَّيْحَ لِيَهْدِيَنِي إِلَى بَيْتِهِ لَا يَنْفُذُ عَنْهُ وَفَرَّجَتْهُ يَوْمَ بَيْتِهِ لِي تَسَاوَةَ الْمَلِكِ
 وَبَيْتُهُ وَأَوْجَهَ عَمْرِي لِي فَقَدْ دَبَّكَ وَمَعْلُومَتِي وَفَجَّ عَاثِلِي عَلَى بَيْتِي فِي
 مِلْكِهِ وَأَتَّبَعْتُ حَيْجَتَهُ إِلَى فَرْجِهِ أَرَكْتُهُ لِيَوْمَ دَائِمِهِ وَأَلْبَسْتُ ثِيَابَهُ مِرَالِي بِهِ
 فَصَرَعَتْ فِي بَيْتِهِ وَأَدْبَسَتْهُ فِي مَهْوِي حَقِيرَتِهِ وَجَعَلَتْ حَكَّةً لِيَوْمَ بَيْتِهِ وَفَعَلَتْهُ
 فِي بَيْتِهِ وَوَدَّعَتْهُ وَوَدَّعَتْهُ بِحَرْجِهِ وَخَفَّتْهُ وَوَدَّعَتْهُ بِحَرْجِهِ وَوَدَّعَتْهُ
 وَوَدَّعَتْهُ كَيْدًا فِي حَرْجِهِ وَوَدَّعَتْهُ بِحَرْجِهِ وَوَدَّعَتْهُ بِحَرْجِهِ وَوَدَّعَتْهُ
 بَعْدَ خَوْنِهِ وَأَتَّقَعْتُ بَعْدَ سِلَاسِهِ إِلَيْهِ وَبَلَدًا مَا لَوْ فِي رِيحِ حَيْجَتِهِ الْيَوْمَ كَانَ يَوْمِي
 أَنْ رَفَى بِهَا يَوْمَ سَلَوِيهِ وَقَدْ كَذَّبْتُ بِأَرْبَتِ تَوَلَّى وَتَوَلَّى بِحَلِّ وَتَوَلَّى بِحَلِّ دَائِمَتِهِ
 فَكَانَتْ لَهَا بِأَرْبَتِ مَرْفُوقَةٍ لَا تَقْلَبُ وَتَرَاكُ لَا يَهْلُ سِرْجُهَا عَلَى حَيْجَةٍ وَالْحَيْجَةُ وَالْحَيْجَةُ
 لَا يَهْلُكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ وَلَا لَأَلَّكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ: الْيَعْنِي وَكَمْ تَرَاكُ شَرِي حَيْجَتِهِ وَ
 حَيْجَتِي وَبَيْتِهِ وَبَيْتِهِ وَبَيْتِهِ وَبَيْتِهِ وَبَيْتِهِ وَبَيْتِهِ وَبَيْتِهِ وَبَيْتِهِ وَبَيْتِهِ
 وَكَلَّفَتِي خِلَافَهُ لَمْ تَوَلَّ فِيهِ قَدَّامَتُكَ بِأَرْبَتِ مَرْفُوقَةٍ لَا تَقْلَبُ وَتَرَاكُ لَا يَهْلُ سِرْجُهَا عَلَى حَيْجَةٍ
 مَتَوَكِّلًا عَلَى مَا لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُهُ مِنْ حَيْثُ دَعَاكَ عَاثِلًا أَمَّا لَمْ تَوَلَّ فِيهِ قَدَّامَتُكَ بِأَرْبَتِ مَرْفُوقَةٍ لَا تَقْلَبُ وَتَرَاكُ
 لَا يَهْلُكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ وَلَا لَأَلَّكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ: الْيَعْنِي وَكَمْ تَرَاكُ شَرِي حَيْجَتِهِ وَ
 بَعْدَ ذَلِكَ فَكَانَتْ لَهَا بِأَرْبَتِ مَرْفُوقَةٍ لَا تَقْلَبُ وَتَرَاكُ لَا يَهْلُ سِرْجُهَا عَلَى حَيْجَةٍ وَالْحَيْجَةُ وَالْحَيْجَةُ
 لَا يَهْلُكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ وَلَا لَأَلَّكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ: الْيَعْنِي وَكَمْ تَرَاكُ شَرِي حَيْجَتِهِ وَ

كاتب

خَاتَمُ مَكْرُوهٍ بِجَلْبَتِهَا وَتَمَلَّكَ نَيْمَةً أَمَلَتْهَا وَجَدَّاهُ كَرَامَتُهُ أَعْرَبَتْهَا وَأَعْرَبَتْهَا
 لَمَسَتْهَا وَتَمَلَّكَ نَيْمَةً أَمَلَتْهَا وَجَدَّاهُ كَرَامَتُهُ أَعْرَبَتْهَا وَأَعْرَبَتْهَا
 أُمُورٌ جَارِيَةٌ قَدْ دَفَعَتْهَا لَمْ يَهْلُكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ وَلَا لَأَلَّكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ: الْيَعْنِي
 مَرْفُوقَةٍ لَا تَقْلَبُ وَتَرَاكُ لَا يَهْلُ سِرْجُهَا عَلَى حَيْجَةٍ وَالْحَيْجَةُ وَالْحَيْجَةُ
 لَا يَهْلُكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ وَلَا لَأَلَّكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ: الْيَعْنِي وَكَمْ تَرَاكُ شَرِي حَيْجَتِهِ وَ
 أَمَّا لَمْ تَوَلَّ فِيهِ قَدَّامَتُكَ بِأَرْبَتِ مَرْفُوقَةٍ لَا تَقْلَبُ وَتَرَاكُ لَا يَهْلُ سِرْجُهَا عَلَى حَيْجَةٍ
 مَتَوَكِّلًا عَلَى مَا لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُهُ مِنْ حَيْثُ دَعَاكَ عَاثِلًا أَمَّا لَمْ تَوَلَّ فِيهِ قَدَّامَتُكَ بِأَرْبَتِ مَرْفُوقَةٍ لَا تَقْلَبُ وَتَرَاكُ
 لَا يَهْلُكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ وَلَا لَأَلَّكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ: الْيَعْنِي وَكَمْ تَرَاكُ شَرِي حَيْجَتِهِ وَ
 بَعْدَ ذَلِكَ فَكَانَتْ لَهَا بِأَرْبَتِ مَرْفُوقَةٍ لَا تَقْلَبُ وَتَرَاكُ لَا يَهْلُ سِرْجُهَا عَلَى حَيْجَةٍ وَالْحَيْجَةُ وَالْحَيْجَةُ
 لَا يَهْلُكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ وَلَا لَأَلَّكَ مِرَالُهَا كَرِينٌ: الْيَعْنِي وَكَمْ تَرَاكُ شَرِي حَيْجَتِهِ وَ

دودعا وادوده كثره ونبها وبعاد من سروده باشد مرورت كرم
 ابرو و زود زوال و در كوت غاذا بركه و در هر كفي بعد از صلوة
 و الصبر و اجود و بعد از سلام اين دعا و انوار الله لا حول ولا قوة الا
 بالله العلي اعلم ان ميعال العزيب اعلى عترتي يا حبيب الدعوات يا حبيب
 دعوتي يا سامع الدعوات اسمع صوتي وادعني و تحا و عزيتي يا ابا
 الحمد و الاكرام **قوله** استغاثت كرم و ابرو و استعا و اجود الله
 داعي الكعبة و فاعلى الكعبة و صنادق اللوينة و كاشف كل كربه استك
 و هذا اليوم زيارتي الي ان عقلت حقا و اعلنت سبقتها و جعلتها غنة
 المؤمنين و دعية و دلت و ديرة و برهانك الوسيعة ان تسلي يا حبيب
 سيدك المنجى في المنياني العزيب يوم القاء فاني كل ذنوب و ذاج الى كل
 حق و على اهل بيته الالهة و الهة المساء و دعاءهم الجبار و ولاد اهل الجنة
 و الشاد و اعلمنا في يومنا من عظمة تلك الحزون غير مقلوع ولا عمنون
 جمع لنا به القوية و حقا و بانه مذكور و اكرم من جبري يا حبيب يا وافي
 بالعهود لطف روح الطيف في المنيان و اسجد في بقعة و ايتي بقصيدة
 و لا ينسني كرم و ذكره و لا اله الا الله و حقه بركة الحظي من خواص
 المنيان في يوم الحزيرة الشكر و العهد في اوليائك عند خروج كفي و صول
 و من و انقطاع علي و انقضاء اهل الكرام و اذ في على طول المسلي اذا
 حلك بين المنيان في و يتي القاسون من الودي و اهلاني و اذ القاء
 و في منزل الكرام و العلي من مرافق اوليائك و اهل بيته
 و استغاثك و بارك في و فاعلى و اذ في حرة العلي على كل الاجل
 من من الازل و يوم الفصل اللهم و اذ في حرة حكي صلى الله عليه و آله
 و استغني منه مشربا و يا سامعا حقا لا اله الا الله بخلة و لا اله الا الله و زوده

استغاثت
 بركه
 انوار

و لا اله الا الله و اجعله في سر و اذ في منيا و يوم يقوم الاقضاء اللهم
 و اقر خيرة الاقربين و الاقربين و اجعل في اوليائك المستغاثين اللهم و اقر
 دعائهم و اهلك اعدائهم و عالمهم و جعل ما لكهم و سلمهم ما لكهم و
 عتق عبيدك من الكرم و العزيب و اقرهم و اقرهم اللهم و اقرهم و اقرهم
 و اذ في عبيدك من الكرم و اقرهم و اقرهم و اقرهم و اقرهم و اقرهم
 اعدائك مؤمنين اللهم احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم
 القذ و منقذهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم
 احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم
 من خصمهم و اسرهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم
 يا ابا جنة و اهدنا اياتهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم
 عليهم و دعه الله و بركه مرورت كرم و زوده بركه و دفعه الله و احمقهم
 هذا رسالت و اذ بعض و اذ بعض و اذ بعض و اذ بعض و اذ بعض و اذ بعض
 شربا و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم
 و اذ بعض و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم
 مشاكس و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم
 دعت دوت هلا لاهنا و اذ في مؤمنين و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم
 و بعضي كند و اذ في دوت دوت ابناء ابا جباري و اذ في دوت دوت احمقهم و احمقهم
 و بعضي كند و اذ في دوت دوت ابناء ابا جباري و اذ في دوت دوت احمقهم و احمقهم
 كرم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم
 ابرو و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم
 امير و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم
 ابن ايام و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم و احمقهم

دعوا
 اعمال
 ابرو

ذلك العهد جدا يزيد على رضاك ذلك العهد مع كل حامد وشكر تقدر
عنه شكره على كل ما لا ينقضي الا لك ولا ينقضي به الا انك هذا الجسد
به الاول وبتدبير به دوام الاثر هذا بتساعف على كود الالهية و
بزياد اصفاها خراوة هذا بغير عجز احسانهم للخدمة ويزيد على التسعة
في كل بك الكعبة جدا وادون عرشك الجحد وبقا ولا كرسيتك الرفع جدا
بكل لكنا نوايد وبتدبير كل عزة سواؤه هذا غامرة وفي ليدل لخدمة
فيه هذا كرسيتك كلو مشكلا ولا يعرف احد سواك فكل هذا بجان تراخيه
وتدبيرك وتوتد من اعرف زعافي توفيقه هذا بجمع ما علف عرشك وفي
ما انت خالقه من بعد هذا لا بعد اقرب الى قولك منه ولا احد عرشك
به هذا بغير كرسيتك القرب بوقود وقيله يزيد بعد تروك لولا مشك
هذا بغير كرسيتك وقيله بغير عرشك بغير عرشك والى هذا الجحد
المستطيق المفسر افضل سواك وباولد عليه ايم بركانك وترجم على
امتع وخاليت بيت سبل على عجله واليه صلوة واجبة لا يكون صلوة او فضا
وسبل عليه صلوة مامنة لا يكون صلوة افي منها وسبل عليه صلوة واجبة
لا يكون صلوة فوطا ريت سبل على عجله واليه صلوة وتزيد على رضا
وسبل عليه صلوة وتزيد على عجله واليه وسبل عليه صلوة لا توفيق له
الا بها ولا لغير هذا هذا ريت سبل على عجله واليه صلوة بخاود وبقا انك وسبل
اقبالا سواك ولا بعد كما لا تفتد كمالك ريت سبل على عجله واليه صلوة
تدفع سواك ريت سلا علك وانما لك وسلك واسل على علك وقيل على علك
عنايك من سلك وانك واسل على علك وتجمع على صلوة كل مزودات ويزيد
من سواك طيفك ريت سبل عليه واليه صلوة بجمع كل صلوة سالقة ومسا
وسبل عليه وعلى له صلوة مرشدة لك ولوزنك وتبقى مع ذلك سواك

لا يغير ولا يبدل

عن

شعاع معك اليك الصلوات عطفها وتزيد على كود الالهية ويزيد
لا عجبها ولا بعد لها عركت ريت سبل على عجله واليه صلوة واجبة لا يكون
لا عركت وجعلهم عركت علك وحفلة دينك وعطفك في اذنك وتحت
على عبادك وتقرهم من الحسن والدين تلهي اياك وادرك وجعلهم
الوسيلة اليك والملك الى عركت ريت سبل على عجله واليه صلوة بغير لعم
هذا من علك وتوايك وتجل بها لعم الاكساء من عطفك لك وتوايك وتوا
تلهيهم الخط من عوايك وتوايك ريت سبل عليه وتلهيهم صلوة لا امد لها
في اوتها ولا غابة لا مدها ولا غابة لا عركت ريت سبل عليه ريت عركت
وما دونه وما سواك وما توفيق وعلة اذكيت وما توفيق وما توفيق
صلوة بغيرهم ريتك وتوايك ذلك ولعم ريتك وتوايك ريتك ريتك
الاهم انك ايتت في علك اياك يا مام افضل علك لياك علفا وفي ذلك بعد
ازدرك سلك علك وسلك الذبعة الى رضوانك وافرحت طاعة
وسلك ريتك معيتك وامررت يا مام الى اولد واليه صلوة واجبة لا يكون
مفقد ولا تاعركه من احوه عركت الالهية ولفق المؤمنين وعرفه
المؤمنين وقا العالمين اللهم فادفع لوليك شعوبنا انك به علفا و
او علفا علفا فيه توايك من لوليك سلطانا بغير افع له هذا بغير افعه
رحتك الا علفا اشده واذره وتوفيقه داعي بعرك واجه علفك واشده
بلا علفك وامنه بخدمك الا فلك اقم به كمالك وحده ولك وسرا علك
وسن وتوايك سواك اللهم علفك واليه والى به ما امانه القائلون
من علفك دينك واجل به سلك الموعون بخدمك واين به القراء علف
ببيلك وارل به انك كين من سواك واخر به بغاه فلك علفا وارل
طاعة لا ولناك واجل بك على علفك وعرفنا فلفه وتلفه وحفله

الاسفل

رحمة

رحمة

وَسَمِعْتُ عَلَى الْبَيْتِ سَبْعِينَ أَلْفًا مَرَّةً وَبَنِي إِسْرَافِيلَ وَمِنْ ذَلِكَ
 دُونَ ذَلِكَ وَمِنْ ذَلِكَ وَمِنْ ذَلِكَ وَمِنْ ذَلِكَ وَمِنْ ذَلِكَ
 اسْكُنْتَنِي فِي ظِلِّهَا لَيْلًا بَيْنَ يَمِينِي وَشِمَالِي وَدِيمَ قَلْبِي فِي جَنْبِي وَكَمْ قَبْلِي
 قَبْلَتَانِ مِنْ بَنِي إِسْرَافِيلَ أَلَا تَنْبَأُ نَارًا سَوِيًّا وَحَبْلًا فِي الْهَدْيِ طِفْلًا سَوِيًّا
 وَدَفْنِي مِنَ الشَّكَاةِ لَيْلًا بِرَأْسِي وَوَضَعْتَ عَلَى فَرْجِي الْخَوَاصِينَ وَكَلَّلْتَنِي
 الْأَمْهَاتِ الْوَهَّاجَةِ وَكَذَلِكَ مِنْ عِلَالِي وَفِي الْمَقَامِ وَالْقَصْدِ
 فَتَعَالَتْ بِأَرْجَائِي بَارِعَتْنِي حُجْرًا أَعْلَاهُكَ نَارًا بِأَكْلَامِي أَمْسَتْ عَلَى بَدَنِ
 الْأَنْفَاعِ مَرْتَبَتِي وَأَتَدَارَى كُلَّهَا مَحْنِي إِذَا جَلَسْتُ بِطَلْعِي وَأَعْلَيْكَ سِرِّي فِي
 أَدْبَتِي عَلَى حَبْلِي أَنْ أَعْلَنِي مَعْرَفَتَكَ وَدَفْنِي بِجَانِبِي فَطَرْتَنِي وَأَعْلَيْكَ
 لِمَا دَرَأْتَ وَفِي ذَلِكَ وَأَمْسَكَ مِنْ بِلَاقِ عِلْقَتِكَ وَبَنِي لِيكَرِكَ وَشَكْرَكَ وَكَرَّمَ
 طَائِفَتَكَ وَبَنِي لِيكَ وَفِي مَلَأَتْ بِمِصْرِكَ وَبَنِي لِي فَطَرْتَنِي وَفِي
 وَفِي عَلَى حَبْلِي ذَلِكَ وَفِي لِي وَفِي لِي وَفِي لِي وَفِي لِي وَفِي لِي
 بِالْإِغْنَى وَفِي دُونَ الْحَرِيِّ وَدَفْنِي مِنَ الْوَالِدِ الْفَارِسِ وَفِي لِي وَفِي لِي
 الْفَعْلَمِ عَلَى وَاسْتِئْذَانِكَ الْفَدِيمِ لِي حُجْرًا أَعْلَاهُكَ عَلَى جَمِيعِ الْبَيْتِ وَفِي لِي
 كَلَّمَ لِي لَمْ يَنْفَعْ حَبْلِي وَفِي لِي عِلْقَتِكَ أَوْ لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي
 لِي
 وَأَيْنَ شَكَرْتُكَ وَفِي كُلِّ ذَلِكَ لَمْ يَلَا لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي
 مِنْ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ
 أَحْمَدُ عَلَى لَوْ كَرَّمَ أَمْسَتْ عَلَى لَوْ كَرَّمَ أَمْسَتْ عَلَى لَوْ كَرَّمَ أَمْسَتْ عَلَى
 الْفَعْلَمِ دُونَ أَوْ بَلَّغَ عَلِيمًا الْخَافُونَ ثُمَّ سَادَرَتْ وَفِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي
 وَالْفَعْلَمِ أَكْرَمًا طَهَرَتْ مِنَ الْخَافَةِ وَالْشَّرَاءِ وَأَنَا أَعْلَيْكَ بِالْإِغْنَى وَفِي لِي
 الْإِغْنَى وَفِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي
 وَفِي لِي

تَعَالَتْ

سِرِّي

فَطَرْتَنِي

وَفِي

تَعَالَتْ

وَفِي

وَفِي

وَسَمِعْتُ عَلَى الْبَيْتِ سَبْعِينَ أَلْفًا مَرَّةً وَبَنِي إِسْرَافِيلَ وَمِنْ ذَلِكَ
 دُونَ ذَلِكَ وَمِنْ ذَلِكَ وَمِنْ ذَلِكَ وَمِنْ ذَلِكَ وَمِنْ ذَلِكَ
 اسْكُنْتَنِي فِي ظِلِّهَا لَيْلًا بَيْنَ يَمِينِي وَشِمَالِي وَدِيمَ قَلْبِي فِي جَنْبِي وَكَمْ قَبْلِي
 قَبْلَتَانِ مِنْ بَنِي إِسْرَافِيلَ أَلَا تَنْبَأُ نَارًا سَوِيًّا وَحَبْلًا فِي الْهَدْيِ طِفْلًا سَوِيًّا
 وَدَفْنِي مِنَ الشَّكَاةِ لَيْلًا بِرَأْسِي وَوَضَعْتَ عَلَى فَرْجِي الْخَوَاصِينَ وَكَلَّلْتَنِي
 الْأَمْهَاتِ الْوَهَّاجَةِ وَكَذَلِكَ مِنْ عِلَالِي وَفِي الْمَقَامِ وَالْقَصْدِ
 فَتَعَالَتْ بِأَرْجَائِي بَارِعَتْنِي حُجْرًا أَعْلَاهُكَ نَارًا بِأَكْلَامِي أَمْسَتْ عَلَى بَدَنِ
 الْأَنْفَاعِ مَرْتَبَتِي وَأَتَدَارَى كُلَّهَا مَحْنِي إِذَا جَلَسْتُ بِطَلْعِي وَأَعْلَيْكَ سِرِّي فِي
 أَدْبَتِي عَلَى حَبْلِي أَنْ أَعْلَنِي مَعْرَفَتَكَ وَدَفْنِي بِجَانِبِي فَطَرْتَنِي وَأَعْلَيْكَ
 لِمَا دَرَأْتَ وَفِي ذَلِكَ وَأَمْسَكَ مِنْ بِلَاقِ عِلْقَتِكَ وَبَنِي لِيكَرِكَ وَشَكْرَكَ وَكَرَّمَ
 طَائِفَتَكَ وَبَنِي لِيكَ وَفِي مَلَأَتْ بِمِصْرِكَ وَبَنِي لِي فَطَرْتَنِي وَفِي
 وَفِي عَلَى حَبْلِي ذَلِكَ وَفِي لِي وَفِي لِي وَفِي لِي وَفِي لِي وَفِي لِي
 بِالْإِغْنَى وَفِي دُونَ الْحَرِيِّ وَدَفْنِي مِنَ الْوَالِدِ الْفَارِسِ وَفِي لِي وَفِي لِي
 الْفَعْلَمِ عَلَى وَاسْتِئْذَانِكَ الْفَدِيمِ لِي حُجْرًا أَعْلَاهُكَ عَلَى جَمِيعِ الْبَيْتِ وَفِي لِي
 كَلَّمَ لِي لَمْ يَنْفَعْ حَبْلِي وَفِي لِي عِلْقَتِكَ أَوْ لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي
 لِي
 وَأَيْنَ شَكَرْتُكَ وَفِي كُلِّ ذَلِكَ لَمْ يَلَا لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي
 مِنْ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ مَبْدَأِ
 أَحْمَدُ عَلَى لَوْ كَرَّمَ أَمْسَتْ عَلَى لَوْ كَرَّمَ أَمْسَتْ عَلَى لَوْ كَرَّمَ أَمْسَتْ عَلَى
 الْفَعْلَمِ دُونَ أَوْ بَلَّغَ عَلِيمًا الْخَافُونَ ثُمَّ سَادَرَتْ وَفِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي
 وَالْفَعْلَمِ أَكْرَمًا طَهَرَتْ مِنَ الْخَافَةِ وَالْشَّرَاءِ وَأَنَا أَعْلَيْكَ بِالْإِغْنَى وَفِي لِي
 الْإِغْنَى وَفِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي لِي
 وَفِي لِي

تَعَالَتْ

سِرِّي

فَطَرْتَنِي

وَفِي

تَعَالَتْ

وَفِي

وَفِي

[illegible][illegible]

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسمًا من موسمي القرآن الكريم

٥

اجعلني وجميع دواعي ابي واجرا فيك من اهل ولايتك وتجعلك قائما لا
 بقدر عاقلك غيرك يا دهرن اللهم اودعني ان اشكر الله واشكر نعمته التي لا تعد
 ولا تحصى وعلى والدين وان اخل صاغا رشفة واسهل لي في دواعي ابي
 راي من المؤمنين واجزا ليدع غيرنا عرت والدا عزله واجعل قواهم
 تجتات النعم واجعلنا ولا نواتنا الذين سبونا بالانكار ولا تجعل في قلوبنا
 غلا للذين آمنوا ربنا انك رؤوف رحيم واجعل لنا وللمؤمنين والمؤمنات
 الاحياء منهم والاموات اللهم اسلمناك عليهم واسلمهم علينا واسلمهم
 وانا هم على ما اسلمك وتجعلك اللهم والهم نعمهم واجعلنا لهم ولهم
 واهلنا اوقاد والمعدة عليهم انك على كل شيء قدير يا دهرن يا دهرن
 اللهم يدع الشكر والادمن عالم الغيب والشهادة والجلال والاكرام وال
 الجود والقوة والسلطان والبرية والملكوت والكرام والنعمة والفضل
 والرحمة والرحمة والبرية والجلال والعلو والحق والقدرة والبرية
 والافرة والقدرة على كل شيء يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن
 سؤال الشارحين المتفرعين المتفرعين المتفرعين المتفرعين المتفرعين المتفرعين
 الذين لا يحصى دواعي ابيهم يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن
 ويعمل الشاغل اشك يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن
 ولا تقهر ساغا غيرك اشك سؤال من اشك فافهمه وسعته وقوته وكبره
 ذنوبه يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن
 سائل دعية كل داعي شدة الا بعبث وابت وبتا الذين عليك ويحترق
 ميثوقك من عاقلك ومنعني البر من عرشك ومنعني الوعدة من عرشك ان لا تترك
 محلي ولا تجعل مبتلي في ديني واذا كوني يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن
 دهرنك واقل على يوحنا الكرم ومن على بكرانك يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن

المستقلين

تسبيح من عرشك

دام

٥

٥

واذعن لمرعي فاني باكر قد عاقت من عاقلك لا اقرى يعلى ولا
 اقرى وعليك يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن
 والذين عاقت ابيك واعني دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن
 فاجري من كل هول ومنقصة وخوف وامن خوف وتنجي جيني وقوتني وسد
 فاقني واسلم لي جميع المودن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن
 يوم الدين فانيك جهر ولا يجاد عليك يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن
 اذعوك ولا تقرب مني وجعل جهر لك فلك دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن
 وامن خوف يوم الفاك اللهم اقر عودك فاعني فافهمه فافهمه فافهمه فافهمه
 يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن
 ويجعلني عاقتك وابني وعليك فاني جهر ولا يجاد عليك اللهم يا دهرن يا دهرن
 ومن حشة القبر ومن خلوة ومن عليم ومن عليم ومن عليم ومن عليم
 نعم يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن
 والي محلي صغورك وسركك وعقلك وانك في دهرن يا دهرن يا دهرن يا دهرن
 اكفي امر ابرق ودناي واذهم فاقني واجعل دواعي ما فلك منها وما لا
 وليني في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وهي برعتك عدا البقا واللهم يا دهرن
 رسلة فراقني وجعل مقبولا وعلا صاغا مبرق واودعني من عاقلك يا دهرن يا دهرن
 وولدي واسلك ان تجعل في عاقلنا ما لا نفهم من عاقلهم وضوانا ومعقده
 وبادة في كرامتك انك على كل شيء قدير وانت اذعن الحاجن يا دهرن يا دهرن
 رب اللهم وكلما كان في قلبي منك اودعني اودعني اودعني اودعني اودعني اودعني
 سراج اودعني اودعني اودعني اودعني اودعني اودعني اودعني اودعني اودعني
 اودعني اودعني اودعني اودعني اودعني اودعني اودعني اودعني اودعني
 يوحنا والي محلي اني عاقتك من قلبي وان يسكني مكانه ايماننا وعلا دهرنا

قُلَّةُ الْحَبَشِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْتَ خَلْقُ بَرٍّ نَوَّارٍ وَوَجْهِهِ دِيَانَةٌ
وَبِرَّكَائِي نَوَّارٍ وَابْزُورُ دُرِّ زَنْدِ دِهٍ وَمَسْبُوتِ دَانِ خَلْقِ خَارِجِ دِيَانَتِ
او در بارود و در زلفیات و در ذی صبح و سرور او باشد و به اثر و بهشت
با همه هفتی و دوشن کرد و هرگز و غا شور او در و یک نامد و در منزل
خود چیزی و خبر کند از خبر و او مبارک نباشد و در زلفیات با و بود و بهشت
و با و در هر شریعت و بهشت و کرد و هرگز و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
احد از اجزای خداوند است بوی او افکند و هرگز که خدا با و نظر رحمت اندازد
هرگز غایت بند و باید و در و غا شور او اسلک کند از خود و در و اشهاد
و از یک فسد و در و کند و در و غا شور او اسلک کند از خود و در و اشهاد
تمام و در و کند و در و غا شور او اسلک کند از خود و در و اشهاد
ابن و در و کند و در و غا شور او اسلک کند از خود و در و اشهاد
الاجا کند و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
و در و کند و در و غا شور او اسلک کند از خود و در و اشهاد
صباح اجازت کند و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
که بعد از آن مکان تا بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
خود نمائند و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
شریعت منفرد کرد و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
که به بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
اشهد و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
آل و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
چرا که با و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

جاری کن و کبریا زاد بر زلف او اما بنظر کدن: عَجَبًا لِي الْكَوْنِ الْفَنِي ه
كُنْ كَوْهًا: أَفْئَلُ وَكَلَّافٍ فِي كُلِّ مَرَكَلٍ: وَتَوَلَّى عَلَى أَعْدَائِهِمْ: اللَّهُ: أَعْنِ
بشیر الما و فی کل مَرَكَلٍ: هرگاه بداند که کس کند که چه ثواب و کس از اعدا
منشیت و دانشوند بوجه کند که چه بر او ایستد اما اسلک است با و بهشت
از نومه و کس بود و در زلفیات و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
بشیرت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
امام ایستاد و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
افشاده بود و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
کاف فایستد و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
بشیرت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
و کاف و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
طوالی و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
داد که بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
بشیرت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
که به بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
بشیرت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
هرگاه که به بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
که به بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
نباشد و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت
بشیرت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت

و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت و بهشت

و از همه در دعا غایب باشد و هر که از این باب بخورد حقیقتا دلش از نور
 جلو گردد و تمام خود را در دل او وارد سازد و هر که از این باب بخورد
 نماید و بر کند دل او از علم و معرفت و با عطا کند و کرامتها اندد و بیکه
 با حدیث عطا نموده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت بر او بفرستد و غفر
 خاست و غفرت و حدیث و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 کند و مداون و دشمنی و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 که و عا از این و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 الکا فزون و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 بخواند و از این باب شامد و اگر در زندان باشد نجات یابد و هر که سرری بر
 طبع او غالب نگردد و همه انحصارها و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 سابق و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 معتبر است و عا از این که هر یک از اینها و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 انما از این و اگر در روایت اول مذکور بود نیز بخواند کاملتر و بهتر باشد و هر که
 روایت عمل نموده خواهد بود و بهتر است که هر یک از اینها و بیکه و بیکه و بیکه
 عمل را بجا آورند و برای خواننده فائده اش بیشتر و قواش عظم تر است
 و از حضرت امیر مینویست که مطلوب با زبان مبارک است و جودش از اینها
 یالست شدن بدست از همه و دهانی نفا هری و باغبی و بیکه و بیکه و بیکه
 و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 افوال مختلف است بعضی نوز و زداد در هم یاردا و شایسته اند که اول جو است

کتابخانه

و از همه در دعا غایب باشد و هر که از این باب بخورد حقیقتا دلش از نور
 جلو گردد و تمام خود را در دل او وارد سازد و هر که از این باب بخورد
 نماید و بر کند دل او از علم و معرفت و با عطا کند و کرامتها اندد و بیکه
 با حدیث عطا نموده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت بر او بفرستد و غفر
 خاست و غفرت و حدیث و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 کند و مداون و دشمنی و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 که و عا از این و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 الکا فزون و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 بخواند و از این باب شامد و اگر در زندان باشد نجات یابد و هر که سرری بر
 طبع او غالب نگردد و همه انحصارها و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 سابق و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 معتبر است و عا از این که هر یک از اینها و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 انما از این و اگر در روایت اول مذکور بود نیز بخواند کاملتر و بهتر باشد و هر که
 روایت عمل نموده خواهد بود و بهتر است که هر یک از اینها و بیکه و بیکه و بیکه
 عمل را بجا آورند و برای خواننده فائده اش بیشتر و قواش عظم تر است
 و از حضرت امیر مینویست که مطلوب با زبان مبارک است و جودش از اینها
 یالست شدن بدست از همه و دهانی نفا هری و باغبی و بیکه و بیکه و بیکه
 و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه و بیکه
 افوال مختلف است بعضی نوز و زداد در هم یاردا و شایسته اند که اول جو است

[illegible]

قشر و قشای

مَدَامُ عَزَّ وَجَلَّ

والله اعلم

وَأَجِزْ عَيْارَكَ
وَأَقْبِلْ وَبِكَ

مصنف

[illegible]

وَلَا ت

學

أفكر إليك عداً بغيري وبغيري قد علمت يا يوسف بندي ولسا
 مؤجبه علىي بنادي في الحرفه وكوني بخت الدنيا وتكون بيني وبين الدنيا
 والأرضي البقي إليك أفكر عليك فاسمياً مع الوساير مثلي بالبرق والبرق مثلي بالبرق
 وجنتاً عن الدنيا من خوفك جارك والبرق جنتاً طاعة الرب لا حول لي ولا
 قوة إلا بقدر ذلك ولا نجاة في منكره إلا بغيرتك فاسمك بك
 جنتك وتفاوت جنتك أن لا تجتلي بغير جودك من غيرك ولا من غيرك للغير
 غيرك كن في على الأملاء ناسراً وعواظاً في الجوب سائر ومزاجاً في
 وأقبا وعواظاً في عالمك برأيتك وبعثك يا آدم انما جنتك **يا عالمك**
يا من يفتي بسم الله الرحمن الرحيم الذي أولك بعد الأيمان بك تعديني أم بعد
 سحرائك تعديني أم مع رساقي وعنتك وتحتك عزمي أم مع استعادي
 بتقول لي في عالمك الكرم ان عيني في شدي الدنيا ولدي في
 أم لعلك عيني قلها لم تلبس ولم تربي وليت عشتا من هذا السواد جعلت
 ويتركك ويؤرك حصصتي ففكرت لك عيني وتعلمت لم تلبس لي عيني
 دونه وجوه سرت ساجدة لعلك أدعيت لك فقلت يا شاة على عنتك
 وجنتك لك أو قطع على فلوب انكوت على عنتك أو نعيم انما كان لك في
 وكرك في إذا ديك أو نعلك انما كان لك دماء دانتك أو نعلك
 أبداً انك في عالمك عنتك في عالمك أو نعلك دانتك أو نعلك
 الرب لا تغلق على موعيدك أوقات وعنتك ولا تجتني من عنتك
 إلى جنتك وديك الرب تفسر عنتها بغيرتك كيف تلبس بها تبهجها بك
 وتبهرق المنة على موعيدك كيف عرفت بغيرتك الرب تفسر من أليم
 عنتك وتعلم عنتك انما كان بغيرك يا آدم انما كان بغيرك يا عالمك
 يا شاة جنتك وعنتك من عنتك وديك العواظ انما كان بغيرك يا عالمك

تجارت

يا عالمك يا من يفتي

يا عالمك

وعاين الأحوال دها قبا الأحوال وقرب الحرفون وبعد الحرفون وقرب
 كل نفس ما كسبت وهم لا يفلحون **يا عالمك** يا من يفتي بسم الله الرحمن
 الرحيم يا من يفتي بسم الله الرحمن الرحيم يا من يفتي بسم الله الرحمن الرحيم
 عليه وفيه وأذناه وإذنا ما عنتك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 عليه بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 الذي أناس يراك من غيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 وقت أني جنتك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 وكنت فيك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 من فضلك أم تفتي في شدي وأنا أفتي بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 ولم تفتي بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 وأنت في شدي بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 فاعلم بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 ولا تجتني بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 أن تفتي بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 البقي بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 يا آدم انما جنتك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 في البقي بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 عنتك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 قد بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك
 والمفتي بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك بغيرك

يا عالمك يا من يفتي

يا عالمك

يا عالمك يا من يفتي

يا عالمك يا من يفتي

[illegible]

مناجاة الطبيب
مغاصيك

أَخْبَلْنَا أَوَّلَ

مناجاة المذنبين

بِالْغَيْبِ

وَمَلِكٌ رَّ

ذواتك وسمي لا يجنبه الا لئلا يترك ذنبا لا يتركه الا بغيره الا
 صفك وذنبي لا يخلو الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 قبا مني اميلا لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 ذبا اعلن وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 المصطفى وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 حواشي الفقراء والمساكين وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 سولي وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 علي بن ابي طالب وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 الشهد معصم وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 الجليل والعليل وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 يا كريم يا جليل يا ارحم الراحمين **سبحانك يا ذا الجلال والإكرام** وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 اليه صديقه الحسن من بلوغ شألك كما يلقى بجلالك وعجزك العقول عن
 اوزالك كنه جالك واغتراب الابدان دون النظر الى جلالك وذكرك
 تجعل القلوب طيعة الى معرفتك الا بالهوى عن معرفتك اليه فاجعلنا من
 الذين توحيهم انوار الحق اليك وسلكوا في سلكهم واذنك لونه عتية
 رجايع فلو يعلم قهره في اوكار الافلاك ما دونه في وياض الفضايا ما شقه
 برعون ومن عباد الخلق يحاسن ملكه بجزاه وشرابه المسافات يورث
 قد كنت الظلمة عز السواد واهلكت ظلمة الرب عزنا ارفع في عماراتنا
 غلابة الشاك عن فلو يعلم وسواهم واذنك بغيره المعززة مسكونهم
 وعلينا سيرة العادة في الزمالة همتهم وعلبك في معبر المعاملة شربهم
 وقات في غير الاكس سيرة دائر في نور الخفاة شربهم واهلكت ما
 بالروح والروح لا اذ بالعلمهم وبعثت بالروح والروح اذ بالعلمهم وبعثت بالروح

وذنبي لا يملكه الا بغيرك
 وذنبي لا يتركه الا بغيره
 وذنبي لا يملكه الا بغيرك
 وذنبي لا يتركه الا بغيره

الروح

الى عوهم انهم لم يتركوا ذنبا الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 القضا بالاحياء لغيرهم اليه انما هو لغيرهم اليه انما هو لغيرهم اليه
 اسد الميراثك يا ارحم الراحمين وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 شرب وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 عبادك وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 اليه ولا الواجب من قول امرئ لغيرك من وكني انك على ان وكني انك
 بغيرك لا يتركه وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 الا سواد وفي اشربة العشرة وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 الصخرتين وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 معز وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 ككن الشوق الى الله وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 والمؤمنون في كل اديان والذين يؤمنون بكل كتاب في كل جنات واستغفرك
 من كل ذنب بغير ذنبك وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 اذكروا الله وحي كثيرا وسبحوه بكرة وأصيلا وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 اذكروا الله وحي كثيرا وسبحوه بكرة وأصيلا وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا
 وذنبي لا يملكه الا بغيرك وذنبي لا يتركه الا بغيره الا

وذنبي لا يملكه الا بغيرك
 وذنبي لا يتركه الا بغيره

وذنبي لا يملكه الا بغيرك
 وذنبي لا يتركه الا بغيره

الحجة الحکمة بکبریا و اسم ملاوت غایب ملاوت و درده شود و هم
 خیرات ذکر الحکیم الحکم که ملاوت و پادشاه نام و خات و زک و او و ده
 شود **الحکیم** یعنی خدیو که هر کس با نام او چهل نیت و چهل غایت با نیت
 و در چهل روز بخورد هر کس در مدت عمر کشته نکند **الحکیم** یعنی وسعت
 و خنده هر کس در وقت سحره سها و این کشته و ده نوبت با نام او بخواند
 هر که حاجت دیگری نکرده **تلازم الحکیم** بکبر بعد از نماز صد نیت بخواند
 او منکشف گردد **الحکیم** یعنی نیت کشته و فرود کند بکبر هفتاد نیت
 این اسم را بخواند خدا شوق ظالم را از دفع کند **الحکیم** یعنی بکبر هفتاد
 مؤمنان بکبر و عتقا و فخر و نیت این اسم را بخواند خدا سرشته او را بلند
 گرداند **الحکیم** یعنی نیت در ملک بخشنده و از او تراشید خدا یعنی روزی که او اند
الحکیم یعنی دلیل کشته چنان دان و کرد بکبر و نیت تا دیک و روزی که
 جبهه کید و مرار نیت بکبر **الحکیم** و بعد از آن بگوید **یا ملاوت الحکیم** و
 چهل **یا ملاوت الحکیم** را خدا نیت این اسم را بخواند و بکبر بکشد یعنی نیت
 خدا و دهان و نیت **الحکیم** را بگوید و بکبر بخوابد و نیت این اسم را بخواند و
 جبهه کید و بگوید یعنی نیت **الحکیم** را بخواند و نیت این اسم را بخواند و
 کس این گرداند **الحکیم** یعنی شونده هر سوت و نیت و عالم بمسوعات بکسر این
 نام را دیشا بخواند و تا او شایب شود **الحکیم** یعنی عالم بمسوعات بکسر و در وقت
 بعد از نماز را بسیار بخواند غایت العرف را ملاوت و در **الحکیم** یعنی کشته **الحکیم**
 یعنی صاحب غایت هر کس با نام او در وقت **الحکیم** بخواند خدا باطن او را
 سر خود سازد **الحکیم** یعنی بکبر بکشد و در ساندن شع ایشان را با نیت
 کشته ایشان را مبعوت خود و با نیت ایشان را بکبر در وقت شکست این اسم
 بخواند و روزی او شدت غایت باید **الحکیم** یعنی عالم بمسوعات بکسر و در وقت

که در نظر حاج غایب

بعد از بسیاری

هو مضاف الى ما سلفه
او دونه شوق

وهو الحفظ المطلق

[illegible]

[illegible]

卷之七

[illegible]

سپاس بخواند و بسیار خوب است بخواند و باید استراحت کنی و سبک است هذا مفصل است
و شکر است **سوره نحر** هر که این سوره را بخواند خدا استراحت داخل نماید و ثوابش بی شمار
و است کند و شرف بسیار است نصیب و کرده و در نزد مردم عزت و احترام باشد و هر که
در این سوره دعا و خوش و دل او آید و جدا و افتخار و رخ حرام باشد و هر که بخواند
هفت بار و بنا کند که در هر شهری هزار سفره در هر شهری سفره در حوض و محال نیست
دو عالم باشد و علاقه و ایثار و هفت بار بخواند و هر که این سوره را بخواند و بسیار است
خود می بیند بحسب رغبت خود و هر که بخواند و باید که بخواند **سوره نحر** هر که این سوره
بخواند در هر محال و هر که بخواند و بسیار است سلوان و هر که بخواند و بسیار است
و هر که در سوره و بسیار است و هر که بخواند و بسیار است و هر که بخواند و بسیار است
کلا شوی و ملازم او گرداند او تمام و در این سوره و هر که بخواند و بسیار است
بگوید و در آن خود کند در شرف و ایثار و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار
و بسیار است و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار
سوره و بخواند و بسیار است و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار
بود و بسیار است و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار
بسیار است و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار
از در و چشم و بسیار است و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار
ملاک و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار
روی او و بسیار است و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار
و اگر که هر ای از این سوره بخواند و بسیار است و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار
عظا فایده و در انفس و وجود العین و هر که بخواند و بسیار است و در شرف و ایثار
هر که این سوره را بخواند و بسیار است و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار
یا باشد سلطان و ایثار و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار و در شرف و ایثار

و اگر کسی غفلت از این بیفتد زندان او جهنم است و هر روزی که از این غفلت
هرگز استیاده و بخواند بعد هر بار یکی که در این میوزده چند بار و ده شود
و در دنیا و دوزخ هر بار یکی و این عقیقت او اصلاح کند و در دنیا و دوزخ
قنات مثل این در دوزخ باشد و هرگز بهشت و دوزخ کند و او را اندک باشد
یا خیار این **در هر روز** که بخواند و اینها را بخواند و اینها را بخواند و اینها را بخواند
بخت فریادان با او که است کند و اینها را بخواند و اینها را بخواند و اینها را بخواند
بخواند از این تا باشد و اگر کسی میخواند و اینها را بخواند و اینها را بخواند
باشد **در هر روز** که این سوره را بخواند بعد هر یکی که صد بار بخواند و اینها را بخواند
ده حسنه و باید و هر روز و هر روز بخواند و اینها را بخواند و اینها را بخواند
باشد و هر روز که این سوره را بخواند و اینها را بخواند و اینها را بخواند
تکون و اینها را بخواند و اینها را بخواند و اینها را بخواند
مدامیک بقرآن میخواند و اینها را بخواند و اینها را بخواند
بخواند و اینها را بخواند و اینها را بخواند و اینها را بخواند
و هر که در روز جمعه در وقت غایت از این سوره بخواند و اینها را بخواند
خود کلام در دوزخ میخواند و اینها را بخواند و اینها را بخواند
شکر القضا و غلظت او را آورده و اینها را بخواند و اینها را بخواند
استوره نماید و در این است و اینها را بخواند و اینها را بخواند
کرده و هر که در این است و اینها را بخواند و اینها را بخواند
لا اله الا الله و اینها را بخواند و اینها را بخواند
محافظت کند و هر که در این است و اینها را بخواند و اینها را بخواند
استوره و اینها را بخواند و اینها را بخواند و اینها را بخواند
عقرب و اینها را بخواند و اینها را بخواند و اینها را بخواند

خانان و پادشاهان و زمین افغانان و کزبان شوند سید علی محمد هر که بشنود و
نمواند او را از افغانان نوبستد و هر که در شب بخواند مغفرت بخورد و هر که در شب
بنا خواب بخواند و در وقت است و دوی و پنج شب بخواند و در شب باشد و هر که
در شب بخواند بخواند او را در وقت دایره و مره هزاره است و گرداند و در دنیا
هم قرضی و اخیری باشد و در وقت و در وقت حضرت مایه خود بود و او این
سوره را پنج روز یک بار با سید علی محمد هر که بخواند و در شب که باشد
که باشد و بخواند و از افغانان او بداند و هر که بخواند و از خود دارد و از خود ناهین
حقو حاصلند و اگر بیک روز بخواند که در وقت خود بخواند بخواند از پیکان
قائم از دنیا بخوراند و او این بشنود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود
باشد و از خود از این بشنود شفا باشد و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود
نظم و از این بشنود سید علی محمد هر که بخواند و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود
هر که بشنود و شود و سید علی محمد هر که بخواند و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود
علم میکند و در وقت و زمان و اولاد او بداند و هر که بشنود و از خود و از خود و از خود
نمواند او را از سید علی محمد هر که بخواند و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود
افغانان و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود
با خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود
بپاشد و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود
سوره اقصی و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود
میدارد و هر که بخواند و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود
شبهه باشد و هر که در وقت صبح سر او بکشد و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود
سوره اقصی و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود
ملوانت فرستد و او کرد و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود

خداست و بعد از آن او را با شکر و کمال دانند و اگر اینگونه و اگر گوش مریع خوانند
 مریع از او بر طرف گردد **سوره الفجر** هر که این سوره را بخواند جناب پیشوای شفاعت او کند
 و خدا از او و او را بخواند و بعد از هر چیزی و صاحب دین و عاقل و جاهل و هر که بخواهد
 خیرش بیاید بخواند و این سوره را بخواند و خیر و برکت او در هر روز و هر که بخواهد
 نیروه را بخواند و این سوره را بخواند و خیر و برکت او در هر روز و هر که بخواهد
 اعتراف و انابه بخواند و هر که این سوره را بخواند و خیر و برکت او در هر روز و هر که بخواهد
 در هر روز و هر که بخواهد و هر که این سوره را بخواند و خیر و برکت او در هر روز و هر که بخواهد
 شهادت دهد و خدا فرماید که او را در بهشت ببرد هر چه بخواهد بخواند و هر که
 منقلب نشاند و خدا فرماید که او را در بهشت ببرد هر چه بخواهد بخواند و هر که
 او منقلب کرد و او را در بهشت ببرد هر چه بخواهد بخواند و هر که
 او را در بهشت ببرد هر چه بخواهد بخواند و هر که
 فرماید که او را در بهشت ببرد هر چه بخواهد بخواند و هر که
 این توایب را بخواند و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
 با او عهد کند که این سوره را بخواند و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
سوره الفجر هر که این سوره را بخواند و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
 باشد و شهادت دهد که او را در بهشت ببرد هر چه بخواهد بخواند و هر که
 و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
 بخواند و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
 در نمازها و در هر روز و هر که
 که بشود و او را در بهشت ببرد هر چه بخواهد بخواند و هر که
 و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
 بخواند و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
 بخواند و هر که در نمازها و در هر روز و هر که

در هر روز

و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
 و هر که این سوره را بخواند و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
 منقلب نشاند و خدا فرماید که او را در بهشت ببرد هر چه بخواهد بخواند و هر که
 او را در بهشت ببرد هر چه بخواهد بخواند و هر که
 فرماید که او را در بهشت ببرد هر چه بخواهد بخواند و هر که
 این توایب را بخواند و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
 با او عهد کند که این سوره را بخواند و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
سوره الفجر هر که این سوره را بخواند و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
 باشد و شهادت دهد که او را در بهشت ببرد هر چه بخواهد بخواند و هر که
 و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
 بخواند و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
 در نمازها و در هر روز و هر که
 که بشود و او را در بهشت ببرد هر چه بخواهد بخواند و هر که
 و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
 بخواند و هر که در نمازها و در هر روز و هر که
 بخواند و هر که در نمازها و در هر روز و هر که

بی بی طحان مسیحی

۱۰۰

[illegible]

卷二

[illegible]

مکتبہ اسلامیہ

طابق

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

五

[illegible]

وَفِيهِ

وفاقیہ

[illegible]

که ند کرد میکردند

اختیار

[illegible][illegible]

[illegible]

كذا جوبه وتبعك بعد الموت ملكا واجبت دعاءه وكنيت منه قريبا
 باقرب ان تسلي على علي والنجي وانك مع علي كذا كل كذا وكذا
 حاسدا لك على كل شيء قد برز واشتاك اليك الذي دعا له به عليك وتبعك
 موسى ابن عمران اولئك بنو ابيك وتبعك وتبعك وتبعك وتبعك
 تحبنا وكرمت له مبرقا والفرح بيننا وبينه ومنع من بني اسرائيل ولما
 فرعون وها ما كان وهو قوما واجتهدوا له دعاءه وكنيت منه قريبا باقرب ان
 تسلي على علي والنجي وانك مع علي كذا كل كذا وكذا
 تسلي على من فعلك ما فعلني به من جميع خلقك ويكون انما انا
 به موقوف لك وسواك باقرب والمؤمنين اليك واشتاك اليك الذي دعا
 به عليك وتبعك وتبعك وتبعك وتبعك وتبعك وتبعك
 بالحق والاكابر والكل تحفوه كل له آيات وشكيت ملكة القمه
 لملكه وتصل الخصال وانت له العبد وعلمك صنعته لم يورث نعم وعفوه
 وتبعك وكنيت منه قريبا باقرب ان تسلي على علي والنجي وانك مع علي كذا
 امودي وقيل في قديم الزمان وتروني مغفرتك وعيالك وتدفع علي ظلم
 الظالمين وكذا العبادين ومكرنا كبرهم وسعوا في افساد القبادين
 وسعدوا لظالمين باقرب والمؤمنين وسعدوا في افساد القبادين
 دعاء المؤمنين ومعتك الضالين باقرب المؤمنين اليك واشتاك اليك
 يا سيدي الذي سلك به عليك وتبعك وتبعك وتبعك وتبعك
 لي وحسب سلكا لا ينجي لاحد من تعذيب انك اشركت في دعائه
 دعاءه واولئك له الخلق وتلك على الحق وتلك سلق الكبر وتبعك
 القبادين من كل قبائل وعواصم وآيرون معزوني في الامم وهذا عطاؤك
 لا عطاء غيرك وكنيت منه قريبا باقرب ان تسلي على علي والنجي وانك مع علي

لأنه

في قلبي وان جمع لي في وتكنيتني في وتروني حوفي وتلك التي وكنت
 اودني وتلك التي وتكنيتني وتكنيتني وتكنيتني وتكنيتني
 في الدنيا وما ادى ولا الدنيا كبريتي وان دسح علي ودني وتكنيتني علي
 وتكنيتني فالتك تلي وتكنيتني اليك واشتاك اليك يا سيدي الذي دعا لك
 به آيات وما حصل في القبله بعد الصفة وتول التعم منه تنزل الغاية والقبل
 بعد الصفة فكنت منه وتروني عليه اهلكه ومثلكم معهم حزننا اليك
 داعيا لك داعيا اليك داعيا لعلنا لك اشركنا اليك وتكنيتني في النور
 وانت اكرم الراعيين فاستجبت له دعاءه وكنيت منه قريبا باقرب
 باقرب ان تسلي على علي والنجي وانك مع علي كذا كل كذا وكذا
 اعلى وما لي ولا لك والحق والحق ما فيه ما فيه ما فيه ما فيه
 عاوية نائمة مستغيبه غرا ليلته والاكابر وتبعك وتبعك وتبعك
 وموتني في بيتي وموتني في بيتي وموتني في بيتي وموتني في بيتي
 واشتاك اليك الذي دعا له به موسى ابراهيم في بيت الخوف جبرائيل
 في ظلمات تلك الدنيا والى الله الا انك سجدت لك في الظلمات وانت اكرم
 المؤمنين فاستجبت له دعاءه وانت عليه تحفة من بيتي واشتاك
 اليك يا سيدي الذي دعا له به وتبعك وتبعك وتبعك وتبعك
 محبي وارزقهم دعائه وتلك التي يعنونك فقد غرقت في بحر الظلم لتكنيتني
 وتكنيتني تظلم كبره خلقك على من علي والنجي واشتاك اليك
 اعلمني من الظلم واجعلني من عتقائك وتلك التي في معاني هذا وليك
 يا تبارك الذي واشتاك اليك الذي دعا له به عليك وتبعك وتبعك
 بنهم اذ اهدى في القدر والظلمة في المقعد فاجني به المؤمن واودى
 والابوين يا ذاك وتكنيت من المؤمنين كهنة الطهر هذا دعا يا وليك

وتكنيتني

وتكنيتني

كذلك منه قريبا باقرب ان تسكن على حقل والحق وان لم يكن في الحقل كذا
لا تقبل في الحقل في وجهك من عبادك وخدامك في الدنيا وفي الآخرة
لغافله ومما ندمنا كذا من عبادك باقرب ان تسكن على حقل والحق وان لم يكن
يا اباك الذي دعاك به الصنف بن وخبنا على عرشك ساء وكان اقل
من عرشك الذي هو كان منور بالبركة في كل ما اكله من ارضك فما
كان هو ما جعلت دعاءه وكنت منه قريبا ان تسكن على حقل والحق وان لم يكن
عني شيئا في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
وتجبر كذا في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
الذي واسلك يا اباك الذي دعاك به الصنف بن وخبنا على عرشك ساء وكان اقل
دعائا واجبا لتسلك كلام في الخطاب بنا على عرشك فقال وتكون من
لذلك ولتكون في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
وان جعلت له دعاءه وكنت منه قريبا باقرب ان تسكن على حقل والحق وان لم يكن
ان تسكن في اولادك وان تسكن في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون
في قواك ما تبين من عبادك واجبا على عرشك في الدنيا وفي الآخرة وتكون
عبدنا حوله في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
يا اباك الذي دعاك به الصنف بن وخبنا على عرشك ساء وكان اقل
في الحقل وتكون على عرشك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
باقرب ان تسكن على حقل والحق وان لم يكن في الحقل كذا
وتكون على حقل والحق وان لم يكن في الحقل كذا
في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
والا تترك في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
يا اباك الذي دعاك به الصنف بن وخبنا على عرشك ساء وكان اقل
من عرشك الذي هو كان منور بالبركة في كل ما اكله من ارضك فما
كان هو ما جعلت دعاءه وكنت منه قريبا ان تسكن على حقل والحق وان لم يكن
عني شيئا في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
وتجبر كذا في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
الذي واسلك يا اباك الذي دعاك به الصنف بن وخبنا على عرشك ساء وكان اقل
دعائا واجبا لتسلك كلام في الخطاب بنا على عرشك فقال وتكون من
لذلك ولتكون في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
وان جعلت له دعاءه وكنت منه قريبا باقرب ان تسكن على حقل والحق وان لم يكن
ان تسكن في اولادك وان تسكن في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون

بالحق

وتكون انك عريان الذي احسن قضاها فيه من رزقنا وصنعت بكلام
دعائا واجبا لتسلك كلام في الخطاب بنا على عرشك فقال وتكون من
لذلك ولتكون في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
وان جعلت له دعاءه وكنت منه قريبا باقرب ان تسكن على حقل والحق وان لم يكن
ان تسكن في اولادك وان تسكن في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون
في قواك ما تبين من عبادك واجبا على عرشك في الدنيا وفي الآخرة وتكون
عبدنا حوله في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
يا اباك الذي دعاك به الصنف بن وخبنا على عرشك ساء وكان اقل
من عرشك الذي هو كان منور بالبركة في كل ما اكله من ارضك فما
كان هو ما جعلت دعاءه وكنت منه قريبا ان تسكن على حقل والحق وان لم يكن
عني شيئا في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
وتجبر كذا في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
الذي واسلك يا اباك الذي دعاك به الصنف بن وخبنا على عرشك ساء وكان اقل
دعائا واجبا لتسلك كلام في الخطاب بنا على عرشك فقال وتكون من
لذلك ولتكون في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون على وجهك من
وان جعلت له دعاءه وكنت منه قريبا باقرب ان تسكن على حقل والحق وان لم يكن
ان تسكن في اولادك وان تسكن في وجهك من عبادك في الدنيا وفي الآخرة وتكون

والله من دوني وفك وصي من مظلوم لعلك تكبني وفي متعدي
 اتين مسكني وثبت وعلاني واغفر لي وانعم باني واكثر من اهل بيته
 وعوفي في جميع اموري واقضاني هذا وصي ذوالقعدة ومنا وكلا
 من المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات لا اجد فيهم والاموال
 التي تتبع الخوارق والهيمن من هذا ما اخرجني به وبالك والمنة ونفسي
 حسنا وما اغفر لي بها واخرها باخرها فصدق في قوايك والمنة التي
 وقد عرفت بها انك لا تار بأفك ولا ترضاه ولا تجعل اليه ولا قنائه
 ولا يرضاه ولا تشاء ولا تعلم ما فيه هؤلاء القوم من علم عبادك وبخيم
 علينا وتعلمهم بغير حق ولا مخرج في بل غلام وعذرا ما ورواها ما
 فاكنت حلت لهم من بلوغنا او كنت لهم الما لا نسا لها فقد
 قلت وقولك الحق وقولك الصدق ونحو الله ما شاء وبنت وعيدك
 الم الكتاب فانا انك بكل ما شئت به انبأوك ورسلك على شئت
 به عبادك المشايخ ومنك فكل المفقودون ان تكون ام الكتاب لك
 وكنت لهم الاموال والحق حق فريسا اياهم وتبني منكم ومنهم
 انما هم وشيخنا وهم وهلك فادهم وملكهم على عيسى حتى لا ينجي
 منهم احدا ولا يفرق جويعهم ويحل سلامهم ويكده فكلهم وتبلغ احوالهم
 فغير انهم ذوال اعدائهم وتظهر لادك منهم وتظهر عبادك عليهم
 فقد غرنا وشك وقبضوا عندك وعنت لربك واوامرحت قلوبهم عنه
 وعنت اهلنا اكبرا وسلا واصلا لا يبعثا فكل على الحق والحق والحق
 بالكتاب والحق بالكتاب ولا ذوا جهم بالكتاب وتعلم عبادك من علمهم
 والحق اهلهم من عبيهم وتعلم اوصالك منهم واذن جسدنا ناعه واستبنا
 سافهم وشنا وتعلمهم وهم نبنا نعم باذ الجلال والاكرام وانك با

واستبناك
 عاقلهم

انني

انني والله كل شيء وامولك فانه عاك به عندك ورسولك وتبناك
 سديناك ونبيك وهرون عليهما السلام عبقرا لادعيتك ذاك را حيتن قدسناك
 وشنا لعلنا بكت ورجون وسلا وسنة واموالا في الجوة الدنيا ونجا ليلنا
 في ذلك وشنا الطل على اموالهم واشد على قلوبهم ولا يؤمنوا حتى يروا العكا
 الاكبر فكلنا والحق عليهم ما لا يمانية فكلنا ان فرقت سمعهم يا ربنا اكلهم
 وبعثنا اليهم وتوكلنا ما سبهم والافضلنا وسبل الذين لا يعلمون ان يرحل
 على عجل وان يرحل وان تفس على اموال هؤلاء القلة واشد على قلوبهم وان
 تحزنهم يوم ذلك وان تغفر لهم في يومك فان القذورات والافس وما فيها الله
 واو تخلق قد ذلك فيهم وملكك عليهم فانك ذلك يوم يا ربنا عجل
 من ذلك لك النجوة فغفرنا اليه الا انني وفي بالالين وشئت اليه
 الامانة واستأيت الغلوي فكلنا اليه الاكلام ونحوكم التيم في الاعمال
 انني وانك انك انك من اننا على العبيد بما شئت باسماك كلها ان
 شئت على عجل والحق وان وكنت على ام وديهم في دبلهم وقديهم في
 هو عن جهمهم وادهم بحرمهم وقدم بخا قلوبهم واجتنبهم على شأهم وديهم
 بووهم وارادكهم في خوارهم واوفهم بديهم حتى تخلصوا من اننا
 بعد نحوهم ويحفظوا بعد اسطالهم اولادنا والحدون في جرحنا عليهم انني
 كانوا يوسلون ان وانا فيها ورونا قد ذلك بهم وسامناك عليهم واسلمهم
 اننا لذي وعظما في اننا اننا الا انهم الشايد اعدوا ومقد وعبد قايك
 مقصد وشنا العباد بعد باحقال انهم سلك على الحق والحق وعجلوا وادهم عا
 الذي اعدوا من الاصلين من اننا لهم واسلمهم من رسلهم وانك حلت لهم
 واسلمهم بديهم بديهم الا انهم لا تقوى انني فكل ذلك يا ربنا الذي
 لا وولاؤهم فانك شاهد على عوفي وعلام كل هوى ولا تمنع عليك من

فقدت
 وكل ذلك انهم

بِأَمْرِ اللَّهِ إِلَهُ الْأَنْبِيَاءِ الْعِزَّ الْعَظِيمَ إِنَّ الْقَبْرَ عِنْدَ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَلِيُّ
الْقَبِيرُ أَوْ أَوَّلُ الْكِبَرِ بَارِعٌ فِيهِ وَنَاظِرٌ فِيهِمْ وَالْقَبْرُ عِنْدَ اللَّهِ وَفِيهِمْ كِبَرٌ
أَشْفَقَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ سَرِيعُ الْحِسَابِ أَسَدُ مَا فِي كِتَابِي وَمَا فِي مَنَاقِبِ هَذَا رُبِّ
يَعْلَمُ عَلَى سِرٍّ وَفِيهِ قَائِدٌ وَشَهِيدٌ عَلَى الْكَبَرِ الْخَبِيرِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
يَا إِلَهُكُمْ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا قَاسِمُ الْوَقْتِ يَا حَقُّوْقُ وَيَا حَقُّوْقُ وَيَا إِلَهُ الْأَنْبِيَاءِ
أَسَدُ مَا فِي كِتَابِي وَفِيهِ قَائِدٌ وَشَهِيدٌ عَلَى الْكَبَرِ الْخَبِيرِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
إِنَّ رُبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ فَإِنْ كُنَّا أَقْبَلُ سَيِّئًا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَلِيُّ
وَالْقَبْرِ الْعَلِيِّ الْعَلِيمُ أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ بَصَائِلُ وَلَكُمْ آيَاتُ وَلَكُمْ نِعْمٌ وَلَكُمْ
قَادِرٌ وَمَا فِي رُبِّكُمْ يَا ذِمَّةُ الْإِبْرَاهِيمَ إِنْ كُنْ تَعْلَمُونَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ
خُودِهِ وَخُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ
نَاصِبٌ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ
كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ
مَرُودٌ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ
شَيْئًا كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ
وَابِيعُوا وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ
وَقُوْدٌ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ
وَالْإِنْفَادُ لَعْنَةُ شَيْئًا كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ
وَمَكَاهُ مِنْ الْأَنْبِيَاءِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ
مَرُودٌ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ
كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ
أَبْدَالُ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ وَنَظَرَ خُودِي وَنَظَرَ كَيْدَ كُودُوْدِهِ

٥٥٥

[illegible]

[illegible][illegible]

مستطیل باشد و اگر قطری از شکم تا در مجرای و نازد زنده باشد که توانست در وقت
 بیرون آوردن و الا او را با برده با نوره از شکم بیرون آورد و اگر نوزاد زنده باشد
 و طفل زنده باشد شکم را در او با نوره بخت شکافتند و طفل بیرون آوردند
 و شکم را در او زدند و هرگاه غشوی استخوانی از زنده جدا شود او را شکستند
 او را غسل دهند و کفن کنند و در غشوی استخوانی که مرده و زنده از طفل
 دهد که مرده و زنده خود را وزن شود و مرده را با نوره غسل دهند اگر مرده است که
 از زنده جدا شده و طفل بیرون نماند و مرده و زنده جدا شده و هرگاه از زنده جدا
 باشد و در شکم باشد غسل بکنند و در وقت غسل را در کف از آن شکافتند
 هر چه مرده و زنده را در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد
 هرگاه مرده و زنده را در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد
 غسل دهند و در آب صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی
 غسل دهند و در آب صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی
 و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می
 بر گردانند و شکم را می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می
 می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می
 غسل بکنند و در آب صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی
 بکنند و اگر خواسته با برادر غسل دهند با برادر بکنند و شکم را می و بعد از آن سر را می
 که در وقت غسل را در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد
 با وقت بیرون آوردن او را شکستند و در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد
 در وقت بیرون آوردن او را شکستند و در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد
 دهند که اگر آب بریزند و بگویند و انکشاف است و بعد از آن شکافتند که اگر بگویند
 باشد و با نیت که اول از آن شکافتند و شکم را می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می

در

و در شکم باشد و اگر قطری از شکم تا در مجرای و نازد زنده باشد که توانست در وقت
 بیرون آوردن و الا او را با برده با نوره از شکم بیرون آورد و اگر نوزاد زنده باشد
 و طفل زنده باشد شکم را در او با نوره بخت شکافتند و طفل بیرون آوردند
 و شکم را در او زدند و هرگاه غشوی استخوانی از زنده جدا شود او را شکستند
 او را غسل دهند و کفن کنند و در غشوی استخوانی که مرده و زنده از طفل
 دهد که مرده و زنده خود را وزن شود و مرده را با نوره غسل دهند اگر مرده است که
 از زنده جدا شده و طفل بیرون نماند و مرده و زنده جدا شده و هرگاه از زنده جدا
 باشد و در شکم باشد غسل بکنند و در وقت غسل را در کف از آن شکافتند
 هر چه مرده و زنده را در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد
 هرگاه مرده و زنده را در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد
 غسل دهند و در آب صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی
 غسل دهند و در آب صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی
 و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می
 بر گردانند و شکم را می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می
 می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می
 غسل بکنند و در آب صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی و در صوفی
 بکنند و اگر خواسته با برادر غسل دهند با برادر بکنند و شکم را می و بعد از آن سر را می
 که در وقت غسل را در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد
 با وقت بیرون آوردن او را شکستند و در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد
 در وقت بیرون آوردن او را شکستند و در شکم باشد و در شکم باشد و در شکم باشد
 دهند که اگر آب بریزند و بگویند و انکشاف است و بعد از آن شکافتند که اگر بگویند
 باشد و با نیت که اول از آن شکافتند و شکم را می و بعد از آن سر را می و بعد از آن سر را می

وَعَجَلَنَ ابْنُ الْحَكَمِ وَتَوَضَّعَ ابْنُ جَعْفَرٍ وَعَلِيٌّ بْنُ مُوسَى وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 الشَّاهِدُ وَالشَّاهِدُ ابْنُ الْأَبِي بَكْرٍ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جَاءَ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِاللَّهِ وَالْحَقُّ بِاللَّهِ
 وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 وَأَقْرَبُ بَيْتٍ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 إِنَّا وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 جَعْفَرٌ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 الْمُسْتَوْنِ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 الْحُسَيْنِ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 اللَّهُ وَالشَّاهِدُ وَالشَّاهِدُ ابْنُ الْأَبِي بَكْرٍ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 وَآلِهِ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 شُهُودٌ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 بِكَلَامِهِ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 جَمِيعُ اللَّهِ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 أَهْلًا وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 سَجْدًا لَدُنْهُ عَالَمٌ لَدُنْهُ قَادٌ لَدُنْهُ مَدَدٌ لَدُنْهُ كَاهِنٌ لَدُنْهُ سَادِقٌ لَدُنْهُ
 بَاقٍ لَدُنْهُ لَيْسَ بِجَبْمٍ وَلَا صَوْرَةٍ وَلَا جَوْهَرٍ وَلَا خَلْقٍ وَلَا لَمْ يَخْلُقْ وَلَا يَخْلُقْ وَلَا يَخْلُقْ وَلَا يَخْلُقْ

عن

بِهَيْبَةٍ فَعَلَى عَرْصٍ وَلَا يَلْبَسُ قَوْلُهُمْ قَوْلُ وَلَا يَلْبَسُ قَوْلُهُمْ قَوْلُهُمْ قَوْلُهُمْ قَوْلُهُمْ قَوْلُهُمْ
 لَمْ يُولَدْ وَلَا يُولَدُ وَلَمْ يُولَدْ وَلَا يُولَدُ وَلَمْ يُولَدْ وَلَا يُولَدُ وَلَمْ يُولَدْ وَلَا يُولَدُ
 لَهُ الْإِنْسَانُ وَالْحَيَّةُ وَالْمُتَنَزِّلُ وَالْمُتَنَزِّلُ وَالْمُتَنَزِّلُ وَالْمُتَنَزِّلُ وَالْمُتَنَزِّلُ وَالْمُتَنَزِّلُ
 الْعَالَمِينَ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 عِنْدَ اللَّهِ مَعْمُودُونَ بَيْنَهُمْ أَمْنًا فِي بَلَدِهِ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 مَكْرُومُونَ لَأَيُّكُمْ أَمْرُهُمْ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 عَبْدًا مُتَقَرَّبًا بِرَأْسِهِمْ قَوْلُهُمْ قَوْلُهُمْ قَوْلُهُمْ قَوْلُهُمْ قَوْلُهُمْ قَوْلُهُمْ قَوْلُهُمْ
 بِهِ الْقُوَّةُ وَالْقُوَّةُ الْقُوَّةُ وَالْقُوَّةُ الْقُوَّةُ وَالْقُوَّةُ الْقُوَّةُ وَالْقُوَّةُ الْقُوَّةُ
 وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 أُولَئِكَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ الْعَزِيزُ وَالْقُرْآنُ الْعَزِيزُ وَالْقُرْآنُ الْعَزِيزُ وَالْقُرْآنُ الْعَزِيزُ
 الْإِنْسَانُ بِمَثَلِهِ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 وَآلِهِ مِنَ الْقَلْبَةِ وَالْمَعْصِيَةِ وَالْإِيمَانِ وَالْكَفَرَةِ وَالْهُدَى وَالْغِيَا وَالْمَغَادِ وَالْمَغَادِ
 الْقَرَابِ وَالْقَرَابِ الْقَرَابِ وَالْقَرَابِ الْقَرَابِ وَالْقَرَابِ الْقَرَابِ وَالْقَرَابِ الْقَرَابِ
 لَا شَكَّ فِيهِ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 عَلَى ابْنِ أَبِي بَكْرٍ عِنْدَ الْمَلِكِ ابْنِ الْأَوْصِيَاءِ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 فَضْلٌ وَآلُهُ أَمَامُ حَقٍّ نَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 بِأَمْرِ فَضْلٍ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 أَنْفَادِينَ نَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 بَعْدَ عَجْدَانِ عَلَى بِلَاضٍ وَلَهُ جَعْفَرٌ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 وَلَهُ مَوْحِي الْكَافِرِ نَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ
 الْإِسْلَامِ مَوْحِي عَلَى ابْنِ مَوْحِي بِلَاضٍ وَلَهُ عَجْدَانِ نَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ وَنَحْنُ ابْنُ عَلِيٍّ

خاتمة

من لهم النكال وشهدوا لولا له ونعوذ بالله من عقابها انما غرة اوقاعها وقبائلها القضا
 بابها بها وشراها الذي يطلع امساكها فاما انوار اسجدوا للذات الموت واخضعوا لادام
 اقبل وان الموتى انما الموت فذلنا وناح ونذرنا في كل حال ولا حقد في كل شيء
 جالت ملك الموت عليكم فربنا فيها احكم فوجدنا هراء تافه في محرابها مشغل
 عن امره بدينا اعزمت لاسقام جسمه التضرع وتبرنا لالام وجهه التسرع واجمع الضمير
 والعاقر لونا من شدة الاوساع لا يلدنوم ولا خاد ولا يعرف القيل من القفا فدلهم لك
 الشراة الملعون وانفعلت انما انفسهم من الكلام وانما الى محاضرة موسى با الامانة غيرة
 هكذا وقوده في غلنا الموت ساجد وبهتة لصعوبة الغرض زاح واخفا له ما يجد به يديه و
 خاتمة معولة بالكلية عليه وهو مع ذلك يجمع الوث والاعجاب ولا يستطيع ان يرتفع
 فيها هو كذلك انزل به هادم اللغات لعز في هذا القابل بالهجمات والنزوح روحه من بينه و
 اخرجه من ماله ومثله وودع من ماله كذا وجعل جعله في الارض مرهنا فكم من علق
 شمت بكم منكم منكم وعاقل فيكم ثم صرتم بعد ذلك المجهولكم ولجودكم وعز في التناد
 عدوا وعشقا فاسوكم ولجودكم فلو كنتم هذا الجا فالترب بعدا بام ويا في لوسيلة
 الاحوال اعداء سائلة في علقه واسا بيسا فخر وكشفه وعاقبه قد تفلقت وافاء
 فذلنا كلك ولجه فذلنا نذر فذلنا كرك وصدك فذلنا كركه والذود فذلنا كل يد نه
 وقضت جلته وامسا له وجهه من ذوق ماله واوجع له ثم انكم نعمة الملك اسرا قبل
 فنكرتم وعرضتم وحاسبكم الملك الجليل على ما عليه فذلتم وعز اعرضتم فاما المنقلب
 وحكم وانما القربان فكم فاذوا والاذعنا الشاذة والقول الكاملة اما انكم هذا الجدة
 مبدون ما لكم لا تفتنون ووبسا لئلا والارض انه على شيا انكم تظفون غيا والله
 انكم هذا المود وادرون عليه قارمون ولقد سمعتمون فكونوا ان الله على جندكم
 فظفون ما وقعوا الامانة واستغفروا له خصوص ما يستكم الذي لغزته جنتون لعل الله
 برحه ولعلكم ترون وتولوا اتاهدنا اياه را جعون يا معشر الناس وسم الله من فخرنا

بسم الله الرحمن الرحيم

خاتمة

مع سورة الاخلاص من بين وخبرته ويكتبه بخان ذلك وبنا لقره عما يسمعون وسلا
 على المرسلين ولله الله بئنا لعا بين **صلواته** وروحه خلد ووجعه اجاب على ابن اسطال
 ودخلة اول عايتارند وكتبه مفرودند ومبكتنا لحد فتم ذو القعدة والاشكالان
 والرفاقية والاشمالنا واجتهد على شائع التيم واعز به من العار والتم واشهدنا في الله
 الا الله وحده لا شريك له مخالفة للحا حدين ومعاينة للجليلين واخرنا بانه وبنا لعا
 واشهدنا بصلواته ورسوله وفق به المرسلين وختم به النبيين وبعثه رجا لعا بين سلا
 عليه وعلى آله اجمعين فذلنا وجعلنا عليه واكرم مثوبه لديه واجمل احسانا اليه او
 عباد الله بشوق الله الذي هو في توابكم وابنه مرة كم وما بكم فادروا ذلك قبل الموت
 الذي لا يجهل منكم حسن منيع ولا هرب يسرع فانه وادنا ذلك وواقع عاجل وانقطاع ول
 الامل واما انما كل ما هو في قرب ونزوح لفسه فهو المصعب فتودوا ورحمكم الله
 اليوم يوم الحيات واحذروا اليوم هو البات فارتضا بلفظه عليهم وعذاب اليم نا والمصعب
 وفرض لعلكم شارب من يد ومقام من سديد عازنا الله واباكم من القاد وودنا وانكم
 مراقد الا زاد وغمرنا ولكم جميعا ان هو القعود الرقيم ان احسن الحديث والبلغ الموق
 كلام الله بلسانه ميمونه ند وسوده والعصر اجمعا نكته ومفرودند جعلنا الله
 اباكم من رخصهم وحده وذلناهم عفوه ورافقه واستغفر الله لكم بين نكته ميمونه
 ووجعوا سنده ومفرودند للحقيقة التي دق في علوه وعلا في قوة وتواضع كل على الجدة
 واستكم كل على القرية وضع كل على لعدته اجمعه مقتر اعزكم شكر اوس به ادعا
 لربوبيته واستجنته طابا لعمد وانزل عليه مقوشا اليه واشهدنا في الله الا الله
 وسلا لا شريك له الهاء واحدا احدا مازدا وتوالم يخذها جاعة ولا ولدا واشهدنا بصلواته
 المسطوع ورسوله المبني وابنه المنيق اسله بالحق فينا ونذرنا ذابا الى الله باذنه وسرا
 ميرا فليق المراتلة وادنا الانسان ووضعه الامة وعبد الله حتى اناه النبيين صلى الله عليه
 في الاولين وصلى الله عليه في الاخرين وصلى الله عليه في يوم الدين اوسمكم عبادا لله بنوه

بسم الله الرحمن الرحيم
 في كل يوم

[illegible]

این کتاب به سراج العابدین و سراج العارفین
 سلف باغبان سید ابوالکاسم خان شریف
 در روز پنجشنبه سال ۱۳۶۲

تاریخ فوت مرحوم حاجی
 حاجی شریف خان شریف
 در روز پنجشنبه سال ۱۳۶۲
 در روز یکشنبه و شنبه
 هفت قمر ۱۳۶۲
 در روز پنجشنبه

تاریخ فوت مرحوم حاجی شریف خان شریف
 در روز یکشنبه و ربيع الاول سنه ۱۳۶۲
 در روز یکشنبه و ربيع الاول سنه ۱۳۶۲
 در روز یکشنبه و ربيع الاول سنه ۱۳۶۲

تاریخ فوت حاجی شریف خان شریف
 در روز یکشنبه و ربيع الاول سنه ۱۳۶۲
 در روز یکشنبه و ربيع الاول سنه ۱۳۶۲
 در روز یکشنبه و ربيع الاول سنه ۱۳۶۲
 در روز یکشنبه و ربيع الاول سنه ۱۳۶۲
 در روز یکشنبه و ربيع الاول سنه ۱۳۶۲

12VS
12SV
19

12VS
12SV
9

